

I

(Jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 806/2014/EU RENDELETE

(2014. július 15.)

a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) Az Unió az elmúlt évtizedekben eredményeket ért el a banki szolgáltatások belső piacának megteremtése terén. Az uniós gazdasági növekedésnek és a reálgazdaság megfelelő finanszírozásának elősegítése érdekében elengedhetetlenül fontos a banki szolgáltatások belső piacának fokozott integrációja. A pénzügyi és gazdasági válság azonban rámutatott, hogy a belső piac működése ezen a téren veszélyben van, és egyre növekszik a pénzügyi fragmentáció kockázata. Ez valódi aggodalom forrása egy olyan belső piacon, ahol a hitelintézeteknek képeseknek kell lenniük jelentős, határon átnyúló tevékenység lebonyolítására. A bankközi piacok kevésbé likvidek, a több országot érintő banki tevékenység pedig háttérbe szorul a dominóhatástól való félelem, valamint a más nemzeti bankrendszerek, illetve a tagállamoknak a bankok támogatására vonatkozó képessége iránti bizalom hiánya miatt.
- (2) A tagállamok nemzeti szanálási szabályai és az ezekhez kapcsolódó adminisztratív gyakorlatok közötti eltérések, valamint a bankunió belüli szanálásra vonatkozó, egységes döntéshozatali eljárás hiánya egyaránt táplálja ezt a bizalomhiányt és a piac instabilitását, mivel egy hitelintézet fizetéseképtelenségének lehetséges következményei tekintetében nem garantálják a biztonságot és a kiszámíthatóságot.
- (3) Konkrétan a szanálás alatt álló hitelintézetek hitelezőinek a követeléseit kezelésére és a csődközeli helyzetbe került hitelintézeteknek az adófizetők pénzén való megmentésére vonatkozó, egymástól különböző tagállami ösztönzők és gyakorlatok hatással vannak a hitelintézetek vélt hitelkockázatára, pénzügyi stabilitására és fizetőképességére, így egyenlőtlen versenyfeltételeket eredményeznek. Ez aláássa a bankszektor iránti közbizalmat, és gátolja a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadságának gyakorlását a belső piacon, mivel a tagállami gyakorlatok közötti különbségek nélkül alacsonyabbak lennének a finanszírozási költségek.

⁽¹⁾ HL C 109., 2014.4.11., 2. o.

⁽²⁾ HL C 67., 2014.6.3., 58. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2014. április 15-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2014. július 14-i határozata.

- (4) A tagállamok nemzeti szanálási szabályai és az ezekhez kapcsolódó adminisztratív gyakorlatok közötti eltérések következtében a hitelintézetek és az ügyfelek csupán letelepedési helyük miatt is magasabb hitelfelvételi költségeket tapasztalhatnak, függetlenül tényleges hitelképességüktől. Ezenkívül a hitelintézetek ügyfelei – saját hitelképességüktől függetlenül – bizonyos tagállamokban a más tagállamokban alkalmazottakhoz képest magasabb hitelfelvételi rátákkal szembesülnek.
- (5) Az Európai Tanács 2012. október 18-án megállapította, hogy „A gazdasági és monetáris uniót az előtte álló kihívások fényében meg kell erősíteni a gazdasági és társadalmi jólét, valamint a stabilitás és a tartós prosperitás érdekében”, valamint hogy „a gazdasági és monetáris unió elmélyítését célzó folyamat alapjául az Unió intézményi és jogi keretének kell szolgálnia, a folyamatnak nyitottnak és átláthatónak kell lennie azon tagállamok számára, amelyek pénzneme nem az euro, és tiszteletben kell tartania a belső piac integritását”. E célból bankunió jön létre, amelyet egy, a pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó átfogó és részletes, az egységes piac egészére irányadó egységes szabálykönyv segít. A bankunió létrehozására irányuló folyamatnak nyitottnak és átláthatónak kell lennie a részt nem vevő tagállamok számára, és tiszteletben kell tartania a belső piac integritását.
- (6) Az Európai Parlament a banki ágazatban a határokon átnyúló válságkezelésről szóló, a Bizottsághoz intézett ajánlásokat is tartalmazó 2010. július 7-i állásfoglalásában kéri a Bizottságot, hogy „2010. december 31-ig az Európai Unió működéséről szóló szerződés 50. cikke és 114. cikke alapján terjesszen elő egy vagy több jogalkotási javaslatot az uniós válságkezelési keretre, az uniós pénzügyi stabilitási alapra és egy rendezési osztályra vonatkozóan”, valamint „A valódi gazdasági és monetáris unió felé” című, az Európai Tanács, az Európai Bizottság, az Európai Központi Bank és az eurócsoport elnökei által készített jelentésről szóló, a Bizottsághoz intézett ajánlásokat is tartalmazó 2012. november 20-i európai parlamenti állásfoglalásában kimondja, hogy „az államok, a bankok és a reálgazdaság közötti negatív visszacsatolási spirál megszakítása elengedhetetlen a GMU zökkenőmentes működéséhez”, hangsúlyozza, hogy „a banki szektorban a válság megoldásához sürgős szükség van további és messzeemenő intézkedésekre”, valamint „a teljes mértékben működőképes európai bankunió [megvalósítására]”, biztosítva mindeközben „a pénzügyi szolgáltatások belső piacának további megfelelő működését és a tőke szabad mozgását”.
- (7) A bankunió felé vezető első lépést jelentő, az 1024/2013/EU tanácsi rendelet ⁽¹⁾ által létrehozott egységes felügyeleti mechanizmusnak biztosítania kell a hitelintézetek prudenciális felügyeletével kapcsolatos uniós szakpolitika koherens és eredményes végrehajtását és a pénzügyi szolgáltatások egységes szabálykönyvének az euróövezeti tagállamok és az egységes felügyeleti mechanizmusban részt vevő, euróövezeten kívüli tagállamok (a részt vevő tagállamok) hitelintézeteire azonos módon való alkalmazását, továbbá e hitelintézetek legjobb minőségű felügyeletét.
- (8) A hatékonyabb szanálási mechanizmusok alapvető eszközei annak, hogy elkerüljük az olyan károkat, amilyenek a múltban a banki csődökből fakadtak.
- (9) Mindaddig, amíg a szanálási szabályok, gyakorlatok és a tehermegosztásra vonatkozó megközelítések nemzeti szintűek maradnak, valamint a szanálás finanszírozásához szükséges pénzügyi forrásokat nemzeti szinten teremtik elő és használják fel, a belső piac töredezettsége megmarad. Ezen túlmenően a nemzeti felügyeleti szervek erős ösztönzőkkel rendelkeznek, hogy a bankválságok nemzeti gazdaságukra gyakorolt lehetséges hatásait olyan egyoldalú intézkedések megvalósításával minimalizálják, amelyek elhatárolják a banki műveleteket, például a csoportközi átutalások és kölcsönzések korlátozásával, vagy a potenciálisan csődközelbe kerülő anyavállalatnak az adott tagállamban működő leányvállalata tekintetében magasabb likviditási és tőkekövetelmények bevezetésével. Ez korlátozza a bankok több országot érintő tevékenységét, ezáltal pedig akadályozza az alapvető szabadságok gyakorlását, és versenytorzulást okoz a belső piacon. A székhely szerinti és a fogadó állam közötti vitás kérdések – habár azokkal az egységes felügyeleti mechanizmus és a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv is foglalkozik ⁽²⁾ – még így is csökkenthetik a határon átnyúló szanálási folyamatok hatékonyságát.

⁽¹⁾ A Tanács 2013. október 15-i 1024/2013/EU rendelete az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról (HL L 287., 2013.10.29., 63. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014. május 15-i 2014/59/EU irányelve a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

- (10) E problémák orvoslása céljából szükségessé vált a hitelintézetekre és a befektetési vállalkozásokra („intézmények”) vonatkozó szanalási keretrendszer fokozott integrációja az Unió megtámogatása, a pénzügyi stabilitás visszaállítása és a gazdasági fellendülés alapjának letétele érdekében. A 2014/59/EU irányelv jelentős lépést jelent az intézmények szanalása szabályainak Unió-szerte történő összehangolása felé, és előírja a szanalási hatóságok együttműködését abban az esetben, ha határokon átnyúló tevékenységű intézmény válik fizetéseképtelenné. Az irányelv azonban csak minimumszabályokat fektet le az összehangolás tekintetében, és nem vezet a döntéshozatali folyamat központosításához a szanalás területén: alapvetően a valamennyi tagállam nemzeti hatóságai számára elérhető közös szanalási eszközökről és hatáskörökről rendelkezik, viszont a szanalási eljárások támogatása terén meghagyja a nemzeti hatóságok mérlegelési jogkörét az eszközök alkalmazása, illetve a nemzeti finanszírozási rendszerek igénybevétele tekintetében. Ez biztosítja azt, hogy a hatóságoknak rendelkezésükre álljanak az instabil vagy csődhelyzetben lévő intézmények tekintetében a megfelelően korai és gyors beavatkozáshoz szükséges eszközök, biztosítandó azt, hogy az intézmény továbbra is elláthassa kritikus pénzügyi és gazdasági funkcióit, ugyanakkor a minimumra csökkenjen az intézmény csődjének a gazdaságra és a pénzügyi rendszerre gyakorolt hatása.

Annak ellenére, hogy szabályozói közvetítési feladatokat ruház az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽¹⁾ létrehozott európai felügyeleti hatóságra (Európai Bankhatóság – EBH), a 2014/59/EU irányelv nem akadályozza meg teljes mértékben azt, hogy a tagállamok különálló és esetleg következtelen döntéseket hozzanak a határokon átnyúló tevékenységű csoportok szanalása kapcsán, ami befolyásolhatja a szanalás összköltségét. Ezenkívül, mivel nemzeti finanszírozási rendszerekről rendelkezik, nem csökkenti kellőképpen az intézmények függőségét az állami költségvetésekből nyújtott támogatástól, és nem előzi meg teljesen, hogy a tagállamok egymástól eltérő megközelítéseket alkalmazzanak a finanszírozási rendszerek igénybevétele során.

- (11) Az Egységes Szanalási Mechanizmus biztosítani fogja a fizetéseképtelenné vált intézményekkel szemben alkalmazott egységes megközelítést, és ezáltal fokozni fogja a részt vevő tagállamokban lévő intézmények stabilitását, és megelőzi a válságok tovagyűrűzését a részt nem vevő tagállamokban, így megkönnyítve a belső piac egészének működését. A részt vevő tagállamok számára az Egységes Szanalási Mechanizmus keretében létrejön egy, az e rendelettel összhangban létrehozott Egységes Szanalási Testületre (a továbbiakban: a Testület) és a nemzeti szanalási hatóságokra ruházott központi szanalási hatáskör. Ennek a létrehozása szerves részét képezi a szanalás területén végbemenő, a 2014/59/EU irányelv és az e rendelet egy sor egységes előírása által működtetett harmonizációs folyamatnak. A szanalási rendszer részt vevő tagállamokban történő egységes alkalmazása fokozódik majd azáltal, hogy az egy olyan központi hatóság feladata lesz, mint az Egységes Szanalási Mechanizmus. Továbbá, az Egységes Szanalási Mechanizmus egybeesik a prudenciális felügyelet területén végbemenő harmonizációval, amely az Európai Bankhatóság, a prudenciális felügyeletre vonatkozó egységes szabálykönyv létrehozása (575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ és 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾), valamint a részt vevő tagállamokban az Unión belüli prudenciális felügyeletre vonatkozó szabályok alkalmazásának céljával megteremtett egységes felügyeleti mechanizmus létrehozása révén valósul meg. A felügyelet és a szanalás a pénzügyi szolgáltatások belső piaca létrehozásának két egymást kiegészítő aspektusa, és úgy tekinthetjük, hogy azok azonos szinten történő alkalmazása egymás függvénye.
- (12) A belső piac kiteljesítése érdekében alapvető fontosságú, hogy a fizetéseképtelenné vált intézményekre – és ezen belül az uniós szinten előteremtett források felhasználására – vonatkozóan hatékony szanalási döntések születessenek az Unióban. Az ilyen intézmények fizetéseképtelensége nemcsak azoknak a piacoknak a pénzügyi stabilitására gyakorol hatást, ahol azok közvetlenül működnek, hanem az uniós pénzügyi piac egészére is. Az, hogy valamennyi tagállamra kiterjedően biztosított legyen az ilyen intézmények szanalásának hatékony finanszírozása, nem csupán azoknak a tagállamoknak áll érdekében, amelyekben az intézmények működnek, hanem általánosságban véve minden tagállamnak, mivel ezáltal biztosíthatók az egyenlő versenyfeltételek, és javítható a belső piac működése. A belső piacon szorosan összekapcsolódnak a bankrendszerek, az intézmények csoportjai nemzetközilek, és az intézmények nagy arányban rendelkeznek külföldi eszközökkel. Egységes Szanalási Mechanizmus nélkül az egységes felügyeleti mechanizmusban részt vevő tagállamokban jelentkező intézményi válságok a mechanizmusban részt nem vevő tagállamokban is súlyosabb rendszerszintű következményekkel járnának. Az Egységes Szanalási Mechanizmus létrehozása fokozni fogja a részt vevő tagállamokban lévő intézmények stabilitását, és

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2010. november 24-i 1093/2010/EU rendelete az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. június 26-i 575/2013/EU rendelete a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. június 26-i 2013/36/EU irányelve a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

megelőzi a válságok tovaggyűrűzését a részt nem vevő tagállamokba, így megkönnyítve a belső piac, mint egész működését. Az együttműködésre irányuló mechanizmusoknak egyértelműeknek kell lenniük mind a részt vevő, mind a részt nem vevő tagállamokban létrehozott intézményekre nézve, és a pénzügyi szolgáltatások helyszíneként szolgáló egyetlen tagállammal, illetve a tagállamok egyetlen csoportjával szemben sem alkalmazható közvetett vagy közvetlen megkülönböztetés.

- (13) A bankszektorba vetett bizalom és a bankszektor hitelességének helyreállítása érdekében az Európai Központi Banknál (EKB) az összes közvetlenül felügyelt hitelintézet vonatkozásában. E vizsgálat biztosítani fogja az érdekelteket arról, hogy az egységes felügyeleti mechanizmushoz csatlakozó, s ezáltal az Egységes Szanálási Mechanizmus hatálya alá tartozó hitelintézetek alapvetően erősek és megbízhatóak.
- (14) Az egységes felügyeleti mechanizmus 2024/2013/EU rendelet értelmében történő létrehozását követően, amelynek alapján a részt vevő tagállamokban levő hitelintézetek vagy az EKB központi felügyelete, vagy pedig az egységes felügyeleti mechanizmus keretében a nemzeti illetékes felügyeleti hatóságok felügyelete alatt állnak, nincs összhang az ilyen hitelintézetek uniós felügyelete és ezen hitelintézeteknek a 2014/59/EU irányelv szerinti szanálási eljárás keretében történő, nemzeti szintű kezelése között – ezt fogja orvosolni az Egységes Szanálási Mechanizmus létrehozása.
- (15) E rendelet kizárólag azokra az intézményekre vonatkozik, amelyek székhely szerinti felügyeleti hatósága az EKB vagy a nemzeti illetékes felügyeleti hatóság az olyan tagállamokban, amelyek pénzneme az euro, illetve az olyan tagállamokban, amelyek pénzneme nem az euro, de az 1024/2013/EU tanácsi rendelet 7. cikkével összhangban szoros együttműködést alakítottak ki. E rendelet hatálya összekapcsolódik az 1024/2013/EU tanácsi rendelet alkalmazási körével. Valójában, tekintettel arra, hogy az egységes felügyeleti mechanizmus feladatává vált felügyeleti feladatok milyen jelentős mértékben összefonódnak a szanálási tevékenységgel, az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 127. cikkének (6) bekezdése szerint működő központi felügyeleti rendszer alapvető jelentőséggel bír a szanálás részt vevő tagállamokban történő harmonizációjának folyamata szempontjából. Az, hogy az 1024/2013/EU rendelet alkalmazási körébe tartozó intézmények az egységes felügyeleti mechanizmus hatálya alá tartoznak, olyan egyedi sajátosság, amely a szanálás szempontjából objektíven kitüntetett pozícióba helyezi őket.
- (16) Míg az egységes felügyeleti mechanizmusban részt nem vevő tagállamokban levő intézmények esetében nemzeti szinten történik a felügyelet, a szanálás és a pénzügyi védőháló megoldásainak összehangolása, addig az egységes felügyeleti mechanizmusban részt vevő tagállamokban levő intézmények uniós felügyelet alatt állnak, a szanálás és a pénzügyi háló tekintetében pedig nemzeti szintű intézkedések vonatkoznak rájuk. Az egységes felügyeleti mechanizmus keretében a felügyelet és a szanálás két különböző szinten valósul meg, így az egységes felügyeleti mechanizmusban részt vevő tagállamokban levő intézmények esetében a beavatkozás és a szanálás nem lenne olyan gyors, következetes és hatékony, mint a mechanizmusban részt nem vevő tagállamokban levő intézményeknél. Következésképpen az egységes felügyeleti mechanizmusban részt vevő tagállamokban működő valamennyi intézményre kiterjedő központi szanálási mechanizmus elengedhetetlen az egyenlő versenyfeltételek biztosításához.
- (17) Mindaddig, amíg egy tagállamban az egységes felügyeleti mechanizmus hatályán kívül marad a felügyelet, az adott tagállamnak kell felelősséget vállalnia az intézményi csődök pénzügyi következményeiért. Az Egységes Szanálási Mechanizmusnak ezért kizárólag az egységes felügyeleti mechanizmusban részt vevő, és az egységes felügyeleti mechanizmus keretében az EKB és a nemzeti hatóságok felügyelete alá tartozó tagállamokban letelepedett intézményekre és pénzügyi vállalkozásokra kell kiterjednie. Az egységes felügyeleti mechanizmusban részt nem vevő tagállamokban letelepedett intézményekre nem kell kiterjeszteni az Egységes Szanálási Mechanizmust. E tagállamoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus alá vonása helytelen ösztönzőket keletkeztetne számukra. Nevezetesen az ilyen tagállamok felügyeleti szervei engedékenyebbé válhatnak a joghatóságukban levő intézményekkel szemben, mivel nem őket terhelné azok fizetésektelenségének teljes pénzügyi kockázata. Ebből adódóan – az egységes felügyeleti mechanizmussal való párhuzam biztosítása érdekében – az Egységes Szanálási Mechanizmust csak az egységes felügyeleti mechanizmusban részt vevő tagállamok esetében kell alkalmazni. Ahogy a tagállamok csatlakoznak az egységes felügyeleti mechanizmushoz, automatikusan az Egységes Szanálási Mechanizmus résztvevőjévé kell válniuk. Az Egységes Szanálási Mechanizmus idővel akár a belső piac egészére is kiterjedhet.

- (18) Az egyenlő versenyfeltételeknek a belső piac egészén történő biztosítása érdekében ez a rendelet összhangban áll a 2014/59/EU irányelvvel. Ennélfogva hozzáigazítja az irányelv szabályait és alapelveit az Egységes Szanálási Mechanizmus sajátosságaihoz, és biztosítja, hogy megfelelő finanszírozás álljon rendelkezésre az utóbbi számára. A Testület, a Tanács és a Bizottság az e rendelet által rájuk ruházott hatáskörök gyakorlása során a 2014/59/EU irányelv hatályaán belül az EBH által az 1093/2010/EU rendelet 10–15. cikke alapján elfogadott felhatalmazási aktusok, valamint szabályozás- és végrehajtás-technikai standardok, továbbá annak 16. cikke alapján elfogadott iránymutatások és ajánlások hatálya alá tartozik. A Testület, a Bizottság és a Tanács egyedi hatáskörének megfelelően, az 1093/2010/EU rendelet 25. és 30. cikkével összhangban az EBH-val is együttműködik, és az említett rendelet 35. cikkével összhangban együttműködnek az EBH-val az attól érkező, információgyűjtésre irányuló kérésekkel kapcsolatban. Szem előtt tartandó, hogy az említett rendelet (32) preambulumbekzdésének utolsó mondata szerint az „olyan esetekben, amikor a vonatkozó uniós jogszabály mérlegelési jogkört biztosít a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai számára, a Hatóság által hozott határozatok nem lépnek a mérlegelési jogkör uniós jognak megfelelő gyakorlása helyébe.” Ennek az elvnek erre a rendeletre is ki kell terjednie, az Unió elsődleges jogában foglalt elvek teljes mértékű tiszteletben tartása mellett. E kulcsfontosságú elemek megléte esetén az EBH-nak képesnek kell lennie feladatai hatékony végrehajtására és annak biztosítására, hogy a Testület, a Tanács, a Bizottság és a nemzeti hatóságok egyenlő bánásmódban részesüljenek a hasonló feladatokat ellátása során.
- (19) Az Egységes Szanálási Alap (az „Alap”) nélkülözhetetlen elem, amelynek hiányában az Egységes Szanálási Mechanizmus nem tudna megfelelően működni. Ha a szanálás finanszírozása hosszú távon nemzeti szintű maradna, nem szakadna meg teljesen az államok és a bankszektor közötti kapcsolat, és a befektetők továbbra is az intézmények székhelyének, nem pedig hitelképességének megfelelő hitelnyújtási feltételeket szabnának meg. Az Alapnak segítenie kell biztosítani azt, hogy egységes adminisztratív gyakorlatot alkalmazzanak a szanálás finanszírozásában, valamint hozzá kell járulnia az alapvető szabadságok gyakorlását akadályozó tényezők, illetve az eltérő nemzeti gyakorlatokból fakadó belső piaci versenytorzulás kialakulásának megakadályozásához. Az Alapot a nemzeti szinten beszédett intézményi hozzájárulásokból kell finanszírozni, és forrásait egy, az e hozzájárulások átutalásáról és fokozatosan közös felhasználásúvá tételéről szóló kormányközi megállapodás (a „Megállapodás”) értelmében uniós szinten kell összegyűjteni, növelve a pénzügyi stabilitást és mérsékelve az egyes tagállamok vélt pénzügyi helyzete és az ezekben a tagállamokban működő intézmények és vállalkozások finanszírozási költségei közötti összefüggést. Ezen összefüggés további megbontása érdekében az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében hozott határozatok nem ütközhetnek a tagállamok költségvetési hatáskörével. E tekintetben csak a rendkívüli állami pénzügyi támogatás tekintendő a tagállamok költségvetési szuverenitásával és költségvetési hatáskörével ütközőnek. Különösen az Alap vagy a betétbiztosítási rendszer felhasználása nem tekintendő a tagállamok költségvetési szuverenitásával és költségvetési hatáskörével ütközőnek.
- (20) E rendelet a 2014/59/EU irányelvvel együttesen meghatározza az Alap felhasználásának módozatait és az előzetes és utólagos hozzájárulások rögzítésére és kiszámítására vonatkozó általános kritériumokat. A hozzájárulásoknak a saját területükön található intézményektől való, – a 2014/59/EU irányelvvel és e rendelettel összhangban történő – beszedése továbbra is a részt vevő tagállamok illetékességi körébe tartozik. A részt vevő tagállamok a Megállapodás útján kötelezettséget vállalnak arra vonatkozóan, hogy a 2014/59/EU irányelvvel és e rendelettel összhangban nemzeti szinten beszédett hozzájárulásokat átutalják az Alapba. A hozzájárulásokat egy átmeneti időszak alatt az egyes részt vevő tagállamokhoz tartozó különböző részalapokhoz (nemzeti részalapok) rendelik. A nemzeti részalapok fokozatosan összevonásra kerülnek, míg az átmeneti időszak végén megszűnnek. A Megállapodás rögzíti majd az abban részes felek által a nemzeti szinten beszédett hozzájárulásoknak az Alaphoz való átutalása és a nemzeti részalapok fokozatos összevonása tekintetében elfogadott feltételeket. A Megállapodás hatálybalépése szükséges lesz ahhoz, hogy a felek által beszédett hozzájárulásokat átutalják az Alap nemzeti részalapjaiba. E rendelet meghatározza a Testületnek az Alap felhasználására és kezelésére vonatkozó hatáskörét. A Megállapodás azt rögzíti majd, hogy miképpen rendelkezhet a Testület a fokozatosan összevonásra kerülő nemzeti részalapokkal.
- (21) Csak akkor biztosítható a 2014/59/EU irányelvben meghatározott intézményszanálási szabályoknak a részt vevő tagállamokban való, egységes uniós szanálási hatóság általi központi alkalmazása, ha az egymástól eltérő tagállami értelmezéseket elkerülendő az Egységes Szanálási Mechanizmus létrehozásának és működésének szabályai közvetlenül alkalmazandók a tagállamokban. Ez a közvetlen alkalmazás a belső piac egészét tekintve előnyös lesz, mivel nem csupán a részt vevő tagállamokban, hanem a teljes belső piac, mint egész viszonylatában is hozzájárul majd a tisztességes verseny biztosításához és az alapvető szabadságok gyakorlása előtt álló akadályok felszámolásához.
- (22) Az Egységes Szanálási Mechanizmusnak – az 1024/2013/EU tanácsi rendelet alkalmazási körét tükrözve – a részt vevő tagállamokban letelepedett valamennyi hitelintézetre ki kell terjednie. Az Egységes Szanálási Mechanizmus

keretében mindazonáltal lehetővé kell tenni egy részt vevő tagállam bármely hitelintézetének közvetlen szanálását, hogy ezáltal elkerülhetőek legyenek a belső piac aszimmetriái a csődközeli helyzetbe került hitelintézeteknek és a hitelezők követeléseinek a szanálás során való kezelése tekintetében. Amennyiben a valamely részt vevő tagállamban letelepedett anyavállalatok, befektetési vállalkozások és pénzügyi vállalkozások az EKB összevont felügyelete alá tartoznak, az Egységes Szanálási Mechanizmus alkalmazási körének rájuk is ki kell terjednie. Bár az EKB ezeket az intézményeket nem egyéni alapon fogja felügyelni, mégis az EKB lesz az egyetlen felügyeleti szerv, amely átfogó képet kap arról a kockázatról, amelynek a csoport, és így közvetetten annak egyes tagjai is ki vannak téve. Ha az EKB összevont felügyelete alatt álló szervezeteket kizárnák az Egységes Szanálási Mechanizmus alkalmazási köréből, lehetetlenné válna a csoportok szanálásának tervezése és a csoportszintű szanálási stratégia kialakítása, továbbá a szanálási határozatok sokkal kevésbé lennének hatékonyak.

- (23) Az Egységes Szanálási Mechanizmuson belül a legmegfelelőbb szinten kell meghozni a döntéseket. A Testületnek és a nemzeti szanálási hatóságoknak ugyanazokat az anyagi jogi szabályokat kell alkalmazniuk, amikor e rendelet értelmében fogadják el határozatokat.
- (24) Mivel csak uniós intézmények hozhatnak létre uniós szanálási politikát, és mivel valamennyi konkrét szanálási rendszer elfogadása tekintetében fennáll bizonyos mérlegelési jogkör, rendelkezni kell a Tanács és a Bizottság mint olyan intézmények megfelelő bevonásáról, amelyek az EUMSZ 291. cikkével összhangban végrehajtási hatásköröket gyakorolhatnak. A Testület által hozott szanálási határozatok diszkrecionális vonatkozásait a Bizottságnak kell értékelnie. Tekintettel a szanálási határozatoknak a tagállamok pénzügyi stabilitására és az Unióra mint olyanra, valamint a tagállamok költségvetési szuverenitására gyakorolt jelentős hatására, fontos végrehajtási hatáskört ruházni a Tanácsra a szanálással kapcsolatos bizonyos határozatok tekintetében. Ezért a Bizottság javaslatára a Tanácsnak kell ténylegesen ellenőriznie a Testületet, amennyiben az megvizsgálja, hogy közérdek esete áll-e fenn, valamint értékelnie az Alap összegének valamely konkrét szanálási intézkedés céljából történő lényeges módosításait. Továbbá a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a Testület által különböző hatásköreinek gyakorlása közben figyelembe veendő további kritériumok vagy feltételek meghatározása érdekében. A szanálási feladatok illetlen átruházása semmiképpen nem akadályozhatja a pénzügyi szolgáltatások belső piacának működését. Az EBH ezért megtartja szerepét és megőrzi jelenlegi hatásköreit és feladatait: az EBH-nak kell kidolgoznia az összes tagállamra alkalmazandó uniós szabályozást és hozzá kell járulnia annak következetes végrehajtásához, illetve erősíteni kell a szanálási gyakorlatok konvergenciáját az Unió egészében.
- (25) A 2014/59/EU irányelv 3. cikkének (3) bekezdésében rögzített alapelvekkel való összhang biztosítása érdekében az uniós intézményeknek az e rendelet által rájuk ruházott feladatok ellátása során biztosítaniuk kell, hogy megfelelő szervezési intézkedések legyenek érvényben.
- (26) Az EKB-nak – mint az egységes felügyeleti rendszer felügyeleti szervének – és a Testületnek fel kell tudnia mérni, hogy az intézmény csődközeli helyzetben van-e vagy valószínűsíthetően fizetéseképtelenné válik, illetve van-e reális kilátás arra, hogy egy alternatív magánszektori vagy felügyeleti beavatkozás ésszerű időn belül megakadályozza a csődöt. Amennyiben a Testület megállapítja, hogy a szanálás alá vonásához kapcsolódó valamennyi kritérium teljesül, el kell fogadnia a szanálási rendszert. A szanálási rendszer elfogadásához kapcsolódó eljárás – amely a Bizottság és a Tanács bevonásával történik – erősíti a Testület működési függetlenségét, miközben tiszteletben tartja a hatáskörök ügynökségekre ruházásának az Európai Unió Bíróságának (Bíróság) értelmezése szerinti elvét. Ezért ez a rendelet előírja, hogy a Testület által elfogadott szanálási rendszer csak akkor lép hatályba, ha a Testület által történő elfogadását követő 24 órán belül a Tanács vagy a Bizottság nem emel kifogást, illetve ha a Bizottság jóváhagyja a szanálási rendszert. Azon indokok köre, amelyek alapján a Tanács a Bizottság javaslatára kifogást emelhet a Testület szanálási rendszerével szemben, szigorúan a közérdek fennállásának esetére és arra az esetre kell korlátozódnia, ha a Bizottság lényegesen módosítja az Alap Testület által javasolt felhasználásának összegét.

Lényeges módosításnak minősül, ha az Alapból felhasznált összeg több mint 5 %-kal módosul a Testület eredeti javaslatához képest. A Tanácsnak vagy módosítás nélkül el kell fogadnia, vagy el kell utasítania a Bizottság javaslatát. A Bizottságnak a Testület üléseinek megfigyelőjeként folyamatosan ellenőriznie kell, hogy a Testület által elfogadott szanálási rendszer teljes mértékben megfelel-e e rendeletnek, hogy az biztosítja-e a különböző szoban forgó célkitűzések és érdekek egyensúlyát, hogy tiszteletben tartja-e a közérdeket, valamint hogy megővje-e a belső piac integritását. Tekintettel arra, hogy a szanálási intézkedés igen gyors döntéshozatali eljárást tesz szükségessé, a Tanácsnak és a Bizottságnak szorosan együtt kell működnie, és a Tanács nem kettőzheti meg a Bizottság által már elvégzett előkészítő munkát. A Testületnek utasítást kell adnia a nemzeti szanálási hatóságoknak, amelyeknek minden szükséges intézkedést meg kell hozniuk a szanálási rendszer megvalósítása érdekében.

- (27) A csoportszintű szanalási rendszer létrehozása megkönnyítheti a koordinált szanalást, amely nagyobb valószínűséggel fogja biztosítani a csoporthoz tartozó összes intézmény szempontjából legjobb eredményeket. A csoport egészének stabilizálása céljából a Testületnek vagy adott esetben a nemzeti szanalási hatóságoknak rendelkezniük kell az áthidaló intézményi eszköz csoportszintű alkalmazására vonatkozó hatáskörrel (ami adott esetben tehermegosztási megállapodások megkötését is magával vonhatja). Lehetővé kell tenni, hogy a leányvállalatok tulajdonjogát csomagban vagy egyenként történő, megfelelő piaci feltételek esetén végrehajtható továbbértékesítés céljából az áthidaló intézményre ruházzák. Ezenkívül a Testületnek vagy adott esetben a nemzeti szanalási hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük a hitelezői feltőkésítési eszköz anyavállalati szinten történő alkalmazására.
- (28) A Testület számára lehetővé kell tenni a döntéshozatalt, különösen a jelentős intézmények vagy csoportok, az EKB által közvetlenül felügyelt intézmények vagy csoportok, illetve a határokon átnyúló tevékenységű csoportok esetében. A nemzeti szanalási hatóságoknak segíteniük kell a Testületet a szanalási tervek készítése és a szanalási határozatok előkészítése során. Azon intézmények és csoportok esetében, amelyek kevésbé jelentősek, illetve nem folytatnak nemzetközi tevékenységet, a nemzeti szanalási hatóságok felelősek különösen a szanalás tervezése, a szanalhatóság értékelése, a szanalhatóság akadályainak elmozdítása, a szanalási hatóságok által a korai beavatkozás során megtehető intézkedések és a szanalási intézkedések tekintetében. Bizonyos körülmények fennállása esetén a nemzeti szanalási hatóságoknak e rendelet alapján és e rendelettel összhangban kell végrehajtaniuk a feladataikat, miközben gyakorolniuk kell a 2014/59/EU irányelvet átültető nemzeti jog által rájuk ruházott hatásköröket is, amennyiben ez nem áll összeütközésben e rendelettel.
- (29) A belső piac megfelelő működése szempontjából kulcsfontosságú, hogy valamennyi szanalási intézkedésre azonos szabályok vonatkozzanak, függetlenül attól, hogy a nemzeti szanalási hatóságok a 2014/59/EU irányelv vagy az Egységes Szanalási Mechanizmus keretében döntöttek-e róluk. A Bizottságnak az EUMSZ 107. cikke fényében meg kell vizsgálnia ezeket az intézkedéseket.
- (30) Ha a szanalási intézkedés az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése szerinti vagy az Alap formájában történő állami támogatás nyújtásával jár, akkor azután fogadható el szanalásra vonatkozó határozat, ha a Bizottság pozitív vagy feltételes határozatot hozott az efféle támogatás használatának a belső piaccal való összeegyeztethetősége tekintetében. A Bizottság az Alapból történő támogatásnyújtásra vonatkozó határozatában feltételeket, kötelezettségeket vagy feladatokat róhat a kedvezményezettre. A Bizottság által előírható feltételek többek között, de nem kizárólag az alábbiakra terjedhetnek ki: tehermegosztásra vonatkozó követelmények, ideértve azt a követelményt, hogy a veszteségeket először saját tőkéből fedezik, illetve ideértve a hibridtőke-tulajdonosoktól, alárendelt hitelezőktől és előresorolt hitelezőktől származó hozzájárulásokra vonatkozó, többek között a 2014/59/EU irányelv előírásaival összhangban lévő követelményeket is; a részvényekre fizetendő osztalékokra, illetve a hibrid tőkeinstrumentumokra fizetendő kamatokra, a saját részvények vagy hibrid tőkeinstrumentumok visszavásárlására, illetve a tőkekezelési tranzakciókra vonatkozó korlátozások; bármely vállalkozásban eszköz- vagy részvénytranszfer útján való részesedésszerzésre vonatkozó korlátozások; az agresszív kereskedelmi gyakorlatokra vagy stratégiákra, illetve az állami támogatás felhasználásával folytatott reklámtevékenységre vonatkozó tilalom; a piaci részesedésre, ármeghatározásra, termékjellemzőkre, illetve egyéb, viselkedésre vonatkozó követelmények; átszervezési tervekre vonatkozó követelmények; irányításra vonatkozó követelmények; jelentéstételre és közzétételre vonatkozó követelmények, többek között a Bizottság által megjelölt hasonló feltételeknek való megfelelés vonatkozásában; a kedvezményezett vagy annak összes vagy egyes eszközei, jogai és kötelezettségei értékesítésére vonatkozó követelmények; a kedvezményezett felszámolásával kapcsolatos követelmények.
- (31) A szanalásra vonatkozó gyors és hatékony döntéshozatal biztosítása érdekében a Testületnek a feladatainak megfelelően sajátos szerkezeti felépítésű, különleges uniós ügynökségnek kell lennie, amely eltér az Unió összes többi ügynökségére jellemző modelltől. A Testület összetételének biztosítania kell a szanalási eljárásokhoz kapcsolódó valamennyi érdek megfelelő figyelembevételét. A Testület küldetését figyelembe véve egy elnököt, egy alelnököt és további négy, feladatát teljes munkaidőben ellátó testületi tagot kell kinevezni érdemeik, képességeik, a banki szakértelem, a pénzügyi kérdések ismerete, valamint a pénzügyi felügyelet, szabályozás és intézményszanalás szempontjából releváns tapasztalataik alapján. Az elnököt, az alelnököt és a további négy, feladatát teljes munkaidőben ellátó testületi tagot nyílt kiválasztási eljárás keretében kell kiválasztani, amelyről az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak folyamatosan megfelelő tájékoztatást kell kapnia, és amelynek során tiszteletben kell tartani a nemek aránya egyensúlyára vonatkozó elvet, a tapasztalatot és a végzettséget. A Bizottságnak meg kell adnia az Európai Parlament illetékes bizottsága számára az elnöki, az alelnöki és a további négy, feladatát teljes munkaidőben ellátó testületi tagi tisztségre jelölt személyek szűkített listáját. A Bizottságnak az elnök, az alelnök és a további négy, feladatát teljes munkaidőben ellátó testületi tag kinevezésére irányuló javaslatot jóváhagyásra be kell

nyújtania az Európai Parlamentnek. Miután az Európai Parlament jóváhagyta a javaslatot, a Tanácsnak végrehajtási határozatot kell elfogadnia az elnök, az alelnök és a további négy, feladatát teljes munkaidőben ellátó testületi tag kinevezéséről.

- (32) A Testület ügyvezetői és plenáris testület formájában működik. Az ügyvezetői testületet a Testület elnöke és további négy, feladatát teljes munkaidőben ellátó, független, az Unió egésze érdekeinek megfelelően függetlenül és objektívan eljáró tagja, valamint a Bizottság, illetve az EKB által kinevezett állandó megfigyelők alkotják. Az egyetlen részt vevő tagállamban letelepedett intézmény vagy csoport szanálásáról folytatott tárgyalások esetében össze kell hívni az ügyvezető testületet, és a döntéshozatalba be kell vonni az érintett tagállam által kinevezett, a nemzeti szanálási hatóságot képviselő tagot. A határokon átnyúló tevékenységek csoportokról folytatott tárgyalások esetében a székhely szerinti és a fogadó tagállamok által kinevezett, a vonatkozó nemzeti szanálási hatóságokat képviselő tagokat meg kell hívni a Testület ügyvezetői testületének ülésére, és be kell őket vonni a döntéshozatalba.
- (33) A Testület ügyvezetői testületének elő kell készítenie az összes, szanálási eljárásra vonatkozó határozatot, és a lehető legteljesebb mértékben el kell fogadnia e határozatokat. A szanálási tervekben szereplő információk intézményspecifikus jellege miatt a szanálási tervek kidolgozásával, értékelésével és jóváhagyásával kapcsolatos döntéseket a Testületnek ügyvezető testületének kell meghoznia. Az Alap felhasználásának tekintetében fontos, hogy nincs lépéslőny, és hogy a pénz Alapból történő kiáramlását nyomon követik. A Testület ennek megfelelő döntéshozatalának biztosítása érdekében abban az esetben, amikor a szükséges szanálási intézkedés átlépi az 5 000 000 000 eurós küszöböt, a plenáris testület bármely tagja számára biztosítani kell a lehetőséget, hogy – egy szűk határidőn belül – kérje, hogy a plenáris ülés hozzon határozatot. Amennyiben a likviditási támogatás nem jár kockázattal, vagy jelentősen kisebb kockázatot von maga után, mint a támogatás egyéb formái – különösen a fizetőképes intézmények számára nyújtott hitel jó minőségű, megfelelő biztosíték ellenében történő rövid távú, egyszeri megújítása esetében –, indokolt e támogatási formához képest nagyobb mértékű 0,5-szörös súlyt rendelni. Amint az Alap a megelőző 12 hónap tekintetében vett nettó összesített felhasználása eléri az évi 5 000 000 000 eurót, a plenáris testületnek értékelnie kell a szanálási eszközök – többek között az Alap – alkalmazását, és iránymutatásokat kell megfogalmaznia, amelyeket az ügyvezetői testületnek követnie kell a további szanálási határozatok tekintetében. Az ügyvezetői testület számára megfogalmazott iránymutatásnak különösen a szanálási eszközök megkülönböztetésmentes alkalmazásának biztosítására, az Alap kimerülésének elkerülésére, valamint a kockázat nélküli vagy csak alacsony kockázattal járó likviditás és a támogatás egyéb formái közötti megfelelő különbségtételre kell összpontosítania.
- (34) Mivel a Testület ügyvezetői testülete döntéshozatali folyamatának résztvevői attól függően változnak, hogy az érintett intézmény vagy csoport mely tagállamban működik, az állandó résztvevőknek biztosítaniuk kell, hogy a Testület ügyvezetői testületének különböző összetételben hozott döntései következtetések, megfelelőek és arányosak legyenek.
- (35) A Testületnek lehetősége kell, hogy legyen arra, hogy megfigyelőket hívjon meg az üléseire. A Testület szanálási feladatokkal történő megbízásának összhangban kell lennie a Pénzügyi Felügyelet Európai Rendszerének (ESFS) keretrendszerével, valamint azzal a célkitűzéssel, hogy egységes szabálykönyvet kell kidolgozni és fokozni kell a felügyeleti és szanálási gyakorlatok konvergenciáját az Unió, mint egész tekintetében. Az EBH-nak – az 1093/2012/EU rendelettel összhangban – különösen fel kell mérnie és össze kell hangolnia a szanálási tervekre irányuló kezdeményezéseket, elősegítendő ezen a területen a konvergenciát. Ezért a Testületnek általános szabályként minden olyan esetben meg kell hívnia az EBH-t, amikor olyan ügyeket vitatnak meg, amelyekkel kapcsolatban az EBH-nak – a 2014/59/EU irányelvvel összhangban technikai standardokat kell kidolgoznia vagy iránymutatásokkal kell szolgálnia. A Testület üléseire adott esetben további megfigyelőket – például az Európai Stabilitási Mechanizmus képviselőjét – is meg lehet hívni.
- (36) E megfigyelőkre ugyanazok a szakmai titoktartási követelmények alkalmazandók, mint a Testület tagjaira és személyzetére, illetve a részt vevő tagállamok által kicserélt vagy kirendelt, szanálási tevékenységeket folytató személyzetre.
- (37) A Testületnek lehetőséget kell biztosítani arra, hogy saját alkalmazottaiból és a nemzeti szanálási hatóságok alkalmazottaiból – és adott esetben részt nem vevő tagállamok megfigyelőiből – álló belső szanálási csoportokat hozzon létre. E belső szanálási csoportok vezetését a Testület vezető személyzete által kinevezett – a Testület ügyvezetői testületébe megfigyelőként meghívható – koordinátoroknak kell ellátniuk.

- (38) A Testületnek és a részt nem vevő tagállamok szanálási hatóságainak és illetékes felügyeleti hatóságainak egyetértési megállapodásokat kell kötniük, amelyek általánosságban tartalmazzák, hogy miként fognak együttműködni egymással a 2014/59/EU irányelv értelmében rájuk háruló feladatok elvégzése során. Az egyetértési megállapodás többek között pontosíthatja a Testület azon döntéseivel kapcsolatos konzultációt, amelyek hatással vannak a részt nem vevő tagállamokban letelepedett azon leányvállalatokra és fióktelepekre, amelyek anyavállalata egy részt vevő tagállamban telepedett le. Az egyetértési megállapodást rendszeresen felül kell vizsgálni.
- (39) A Testületnek függetlenül kell eljárnia. Rendelkeznie kell a nagy csoportok kezeléséhez és a gyors és pártatlan eljáráshoz szükséges kapacitással. A Testületnek biztosítania kell a nemzeti pénzügyi stabilitás, valamint az Európai Unió és a belső piac pénzügyi stabilitásának megfelelő figyelembevételét. A Testület tagjainak rendelkezniük kell a banki szerkezetátalakítás és a fizetésektelenség kezelése területén szükséges szakértelemmel.
- (40) Az e rendelet szerinti hatáskörök gyakorlása révén történő döntéshozatal vagy intézkedés során kellő figyelmet kell fordítani az EUMSZ által biztosított letelepedési jog gyakorlásának a belső piac számára való jelentőségére és különösen adott esetben a határon átnyúló tevékenységek folytatására gyakorolt hatásra.
- (41) A Testület küldetéseinek és a szanálási céloknak – köztük az állami pénzeszközök védelmének – a fényében az Egységes Szanálási Mechanizmus működési költségeit a részt vevő tagállamokban letelepedett intézmények hozzájárulásaiból kell fedezni.
- (42) A szanálással kapcsolatos döntéshozatali folyamat minden vonatkozásában a 2014/59/EU irányelv szerint kijelölt nemzeti szanálási hatóságok helyébe a Testületnek, adott esetben a Tanácsnak, valamint a Bizottságnak kell lépnie. A Testület által elfogadott szanálási rendszerek végrehajtásával kapcsolatos tevékenységeket továbbra is az említett irányelv szerint kijelölt nemzeti szanálási hatóságoknak kell ellátniuk. Az átláthatóság és a demokratikus ellenőrzés biztosítása, valamint az unós intézmények jogainak védelme érdekében a Testületnek a jelen rendelet alapján hozott bármilyen döntésért elszámoltathatónak kell lennie az Európai Parlament és a Tanács felé. Az átláthatóság és a demokratikus ellenőrzés céljából továbbá a nemzeti parlamenteknek bizonyos jogokkal kell rendelkezniük arra vonatkozóan, hogy tájékoztatást kapjanak a Testület tevékenységeiről és párbeszédet folytassanak vele.
- (43) Valamely részt vevő tagállam nemzeti parlamentjének vagy annak illetékes bizottságának módjában kell, hogy álljon, hogy felkérje az elnököt, hogy a nemzeti szanálási hatóság képviselőjével együtt vegyen részt a szóban forgó tagállam hitelintézeteinek szanálásával kapcsolatos eszmecserén. Tekintettel a szanálási intézkedéseknek az államháztartásra, az intézetekre, ezek ügyfeleire és alkalmazottaira, valamint a részt vevő tagállamok piacaira gyakorolt potenciális hatásaira, helyénvaló a nemzeti parlamentek ezen szerepének biztosítása. Az elnöknek és a nemzeti szanálási hatóságoknak el kell fogadniuk az ilyen, a nemzeti parlamentekkel folytatott eszmecseréken való részvételre irányuló felkéréseket.
- (44) Annak érdekében, hogy az intézmények és a csoportok tekintetében alkalmazott megközelítés egységes legyen, a Testület számára lehetővé kell tenni az ilyen intézményekre és csoportokra vonatkozó szanálási tervek nemzeti illetékes felügyeleti és nemzeti szanálási hatóságokkal folytatott konzultációt követő kidolgozását. Általános szabályként kell előírni, hogy a csoportszintű szanálási terveket a csoport egészére vonatkozóan kell elkészíteni, és abban meg kell határozni az anyavállalat és a csoporthoz tartozó egyes leányvállalatok tekintetében meghozandó intézkedéseket. A csoportszintű szanálási terveknek figyelembe kell venniük az adott csoport pénzügyi, technikai és üzleti szerkezetét. Amennyiben egyedi szanálási terveket készítenek a csoport részét képező intézmények számára, a Testületnek vagy adott esetben a szanálási hatóságoknak törekedniük kell arra, hogy e terveket lehetőség szerint összhangba hozzák a csoport többi tagjának szanálási terveivel. A Testületnek vagy adott esetben a nemzeti szanálási hatóságoknak továbbítaniuk kell a szanálási terveket és azok bármely módosítását az illetékes felügyeleti hatósághoz annak állandó tájékoztatása érdekében. A Testületnek értékelnie kell az intézmények és csoportok szanálhatóságát, valamint – szükség esetén – intézkedéseket kell hoznia a szanálhatóság akadályainak elmozdítása céljából. A Testületnek elő kell írnia a nemzeti szanálási hatóságok számára a szanálhatóság akadályait megszüntető megfelelő intézkedések alkalmazását, ezáltal biztosítva a következetességet és az adott intézmények szanálhatóságát. Tekintettel arra, hogy érzékeny információkat tartalmaznak, a szanálási tervek keretében be kell tartani az e rendeletben meghatározott szakmai titoktartási előírásokat.

- (45) A szanalási eszközök alkalmazásakor és a szanalási hatáskörök gyakorlásakor figyelembe kell venni az arányosság elvét és az egyes intézmények sajátos jogi formáját.
- (46) A szanalás megtervezése a hatékony szanalás elengedhetetlen eleme. A Testületnek tehát hatáskörrel kell rendelkeznie arra, hogy az intézmények vagy csoportok szerkezetében és szervezeti felépítésében változtatásokat írjon elő olyan szükséges és arányos intézkedések megtétele érdekében, amelyek kiküszöbölik vagy csökkentik a szanalási eszközök és hatáskörök alkalmazásának gyakorlati akadályait, és biztosítják az érintett szervezetek szanalálhatóságát. Mivel potenciálisan minden intézmény rendszerszintű kockázatot hordoz, a pénzügyi stabilitás érdekében elengedhetetlen, hogy a Testület, vagy adott esetben a nemzeti szanalási hatóságok bármely intézményt szanalhassanak. Annak érdekében, hogy ne csorbuljon a vállalkozás szabadságának az Európai Unió Alapjogi Chartája (a „Charta”) 16. cikkében rögzített joga, a Testület mérlegelési jogkörét az intézmény szerkezetének és működésének kizárólag a szanalálhatóság javítása céljából történő egyszerűsítése érdekében szükséges lépésekre kell korlátozni. Emellett, az e cél érdekében bevezetett intézkedéseknek minden esetben összhangban kell lenniük az uniós joggal. Az intézkedések sem közvetlenül, sem közvetve nem jelenthetnek nemzeti hovatartozás szerinti hátrányos megkülönböztetést; és azokat a pénzügyi stabilitásra vonatkozó közérdek nyomós okának kell indokolnia. Annak megállapításához, hogy egy intézkedés a közérdeket szolgálja-e, a közérdekből eljáró Testületnek anélkül kell tudnia elérni a szanalási célokat, hogy akadályoztatva lenne a szanalási eszközök alkalmazásában vagy az e rendelet által ráruházott hatáskörök gyakorlásában. Ezenkívül az intézkedések nem léphetik túl a célok eléréséhez szükséges minimális mértéket. Az intézkedések megállapításakor a Testületnek figyelembe kell vennie az 1092/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ által létrehozott Európai Rendszerkockázati Testület (ERKT) figyelemzeteit és ajánlásait.
- (47) Mivel potenciálisan minden intézmény rendszerszintű jelentőséggel bír, elengedhetetlen, hogy a Testület – adott esetben a nemzeti szanalási hatóságokkal együttműködve – szanalási terveket fogadhaszon el, értékelhesse bármely intézmény és csoport szanalálhatóságát, és szükség esetén intézkedéseket hozhasson a részt vevő tagállamok bármely intézményének szanalálhatóságával szembeni akadályok kezelésére vagy kiküszöbölésére. Ha rendszerszintű jelentőséggel bír – többek között a 2013/36/EU irányelv 131. cikkében említett – intézmények jutnak csödbe, az jelentős kockázattal járhat a pénzügyi piacok működésére nézve, és negatív hatással lehet a pénzügyi stabilitásra. A Testületnek – a szanalás megtervezésére és a hatáskörébe tartozó intézmények szanalálhatóságának értékelésére vonatkozó kötelességének és függetlenségének sérelme nélkül – kellő módon, és prioritásként kell gondoskodnia a szanalási tervek kidolgozásáról és a szanalálhatóság értékeléséről, valamint arról, hogy minden szükséges intézkedést megtegyen az ilyen rendszerszintű jelentőséggel bíró intézmények szanalálhatóságával szembeni akadályok kezelésének vagy kiküszöbölésének érdekében.
- (48) A szanalási terveknek tartalmazniuk kell azokat az eljárásokat, amelyek keretében adott esetben tájékoztatják a munkavállalók képviselőit, illetve konzultálnak velük a szanalási folyamat során. E tekintetben adott esetben tiszteletben kell tartani a kollektív szerzödések vagy egyéb, a szociális partnerek, valamint a szakszervezetek és munkavállalói képviseletek vállalati szerkezetátalakítási folyamatba való bevonására vonatkozó uniós és nemzeti jogszabályok által előírt rendelkezéseket.
- (49) A szanalási tervek kidolgozására vonatkozó kötelezettség tekintetében a Testületnek vagy adott esetben a nemzeti szanalási hatóságoknak a szanalási tervek összefüggésében és az öket megillető különböző hatáskörök és a rendelkezésükre álló eszközök alkalmazása során figyelembe kell venniük az egyes intézmények tevékenységének jellegét, részvényesi struktúráját, jogi formáját, kockázati profilját, méretét, jogállását és más intézményekkel vagy a pénzügyi rendszer egészével való összefonódottságát, tevékenységeinek kiterjedését és összetettségét, azt, hogy tagja-e valamely intézményvédelmi rendszernek vagy más kölcsönös szolidaritási rendszereknek, hogy végez-e befektetési szolgáltatást vagy tevékenységet, valamint hogy csödjé és azt követő, rendes fizetéseképtelenségi eljárással történő felszámolása valószínűsíthetően jelentős negatív hatással járna-e a pénzügyi piacokra, más intézményekre, a finanszírozási feltételekre, illetve a gazdaság egészére, biztosítva a rendszer megfelelő és arányos módon történő alkalmazását, valamint a szanalási tervek készítésére vonatkozó kötelezettségekkel kapcsolatos adminisztratív terhek minimalizálását. Bár a nyilvánvalóan rendszerszintű jelentőséggel bíró intézmények viszonylatában a 2014/59/EU irányelv mellékletének A. szakaszában foglalt tartalom és információk meghatároznak egy bizonyos minimumstandardot, az intézményspecifikus alapon alkalmazhatók ettől eltérő vagy jelentős mértékben csökkentett szanalástervezési és tájékoztatási követelmények, valamint alkalmazható az információk aktualizálására vonatkozóan egy évnél ritkább időszak. A más intézményekkel kevésbé összefonódott és kevésbé összetett, kis intézmények esetében a szanalási terv egyszerűsíthető. A rendszert továbbá úgy kell alkalmazni, hogy a pénzügyi piacok

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1092/2010/EU rendelete (2010. november 24.) a pénzügyi rendszer európai uniós makroprudenciális felügyeletéről és az Európai Rendszerkockázati Testület létrehozásáról (HL L 331., 2010.12.15., 1. o.).

stabilitása ne kerüljön veszélybe. Különösen szélesebb körű problémák esetén, vagy akkor, ha számos intézmény ellenálló képességét illetően kétségek merülnek fel, elengedhetetlen fontolóra venni az egyes intézmények tekintetében hozott intézkedések dominóhatásának kockázatát.

- (50) Arra az esetre, ha a 2014/59/EU irányelv a szanalási tervek elkészítésének követelményeire vonatkozóan a nemzeti szanalási hatóságok számára lehetővé teszi az egyszerűsített kötelezettségek vagy mentesítések alkalmazását, eljárást kell meghatározni, amely alapján a Testület vagy adott esetben a nemzeti szanalási hatóságok engedélyezhetik az ilyen egyszerűsített kötelezettségek alkalmazását.
- (51) Ezen rendelet alkalmazásában a valamely központi szervhez kapcsolódó intézmények tőkeszerkezetével összhangban a Testületet, illetve adott esetben a nemzeti szanalási hatóságokat kizárólag azon az alapon szabad külön szanalási terv készítésére kötelezni, hogy a központi szerv, amelyhez kapcsolódnak, az EKB közvetlen felügyelete alatt áll. Csoportszintű szanalási tervek esetén a tervek kidolgozása során külön figyelembe kell venni a szanalási intézkedések lehetséges hatását az összes tagállamban, ahol a csoport működik.
- (52) Az Egységes Szanalási Mechanizmusnak az 1024/2013/EU rendelet és a 2014/59/EU irányelv és, keretein kell alapulnia. A Testület számára ezért lehetővé kell tenni, hogy már korai szakaszban beavatkozhasson abban az esetben, ha egy intézmény pénzügyi helyzete vagy fizetőképessége romlani kezd. Az ebben a szakaszban a nemzeti szanalási hatóságoktól vagy az EKB-től a Testülethez érkező információ igen fontos az érintett intézmény szanalásának előkészítése érdekében meghozandó intézkedések meghatározása szempontjából.
- (53) Amennyiben szükségessé válik, a gyors szanalási intézkedés biztosítása érdekében a Testületnek az EKB-val vagy az érintett illetékes nemzeti felügyeleti hatósággal együttműködve szorosan nyomon kell követnie az érintett intézmények helyzetét, és hogy teljesítették-e a korai beavatkozás keretében hozott, rájuk vonatkozó intézkedéseket. Annak meghatározásakor, hogy egy magánszektorbeli intézkedéssel ésszerű időn belül megelőzhető lenne-e a szervezet csődje, a megfelelő hatóságnak figyelembe kell vennie az illetékes felügyeleti hatóság által megállapított határidőn belül alkalmazott korai beavatkozási intézkedések hatékonyságát.
- (54) A Testületnek, a nemzeti szanalási hatóságoknak és az illetékes felügyeleti hatóságoknak – az EKB-t is ideértve – adott esetben egyetértési megállapodásokat kell kötniük, amelyek általánosságban tartalmazzák, hogy miként fognak együttműködni egymással az uniós jog értelmében rájuk háruló feladatok elvégzése során. Az egyetértési megállapodást rendszeresen felül kell vizsgálni.
- (55) A különösen a részt vevő és részt nem vevő tagállamban egyaránt letelepedett szervezetekre vonatkozó döntések vagy intézkedések meghozatala során figyelembe kell venni az ezen tagállamokra – többek között a pénzügyi piacaik pénzügyi stabilitására és az e tagállamokban letelepedett szervezetekre – gyakorolt lehetséges negatív hatásokat.
- (56) A pénzügyi piac és a gazdaság zavarainak minimalizálása érdekében a szanalási folyamatot rövid időn belül le kell zárni. A betétesek betétjeikhez való hozzáférését a lehető leggyorsabban, de legkésőbb ugyanazon a határidőn belül biztosítani kell, amelyet a 2014/49/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ ír elő. A Bizottság részére a szanalási folyamat egésze során hozzáférést kell biztosítani minden olyan információhoz, amelyet szükségesnek tart ahhoz, hogy megalapozott döntést hozzon a szanalási folyamatban.
- (57) A valamely intézmény szanalás alá vételéről szóló határozatot azelőtt kell meghozni, mielőtt a pénzügyi szervezet mérleg szerint fizetőképtelenné válna és tőkéjét teljes mértékben elvesztené. A szanalást meg kell kezdeni annak megállapítását követően, hogy a szervezet csődközeli helyzetbe került vagy valószínűsíthetően fizetőképtelenné válik, és hogy a csőd ésszerű időn belül semmilyen más, magánszektorbeli intézkedéssel nem megelőzhető. Önmagában az a tény, hogy egy szervezet nem teljesíti az engedélyezési követelményeket, nem indokolhatja a szanalás elrendelését, különösen akkor nem, ha a szervezet még életképes, vagy valószínűleg az marad. Valamely intézmény akkor tekintendő csődhelyzetben lévő vagy valószínűleg csődbe jutó intézménynek, ha megsértette

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/49/EU irányelve (2014. április 16.) a betétbiztosítási rendszerekről (HL L 173., 2014.6.12., 149. o.).

vagy a közeljövőben valószínűsíthetően megsérti a tevékenységi engedélyének feltételét képező követelményeket, ha az intézmény kevesebb eszközzel rendelkezik, vagy a közeljövőben valószínűsíthetően kevesebb eszközzel fog rendelkezni, mint forrással, ha az intézmény nem tudja, vagy a közeljövőben valószínűsíthetően nem fogja tudni teljesíteni kötelezettségeit azok esedékessé válásakor, vagy ha az intézmény rendkívüli állami pénzügyi támogatásra szorul, kivéve ez alól az ezen rendeletben meghatározott különleges körülményeket. Önmagában az a tény, hogy valamely szervezet központi banki sürgősségi likviditási támogatásra szorul, nem jelenthet olyan körülményt, amely elégségesen bizonyítja, hogy a szervezet nem tudja, vagy a közeljövőben valószínűleg nem fogja tudni kifizetni kötelezettségeit azok esedékessé válásakor. Amennyiben ehhez az eszközhöz valamely állam nyújt garanciát, az eszközhöz folyamodó szervezet az állami támogatásra vonatkozó szabályok hatálya alá tartozik. A pénzügyi stabilitás – különösen rendszerszintű likviditáshiány esetében történő – megőrzése érdekében a likviditási eszközökhöz kapcsolódó, a központi bankok által nyújtott állami garancia vagy a valamely tagállam gazdaságában fellépő súlyos zavarok orvoslására újonnan kibocsátott kötelezettségekhez kapcsolódó állami garancia bizonyos feltételek teljesülése esetén nem vonhatja maga után a szanálási eljárás megindítását. E feltételek szerint az állami garanciát az állami támogatási rendszerben jóvá kell hagyni, az nem képezheti egy nagyobb segélycsomag részét, és a garanciaintézkedéseknek időben szigorúan limitálnak kell lenniük. A tagállamoknak tilos a tőkekövetelésekért garanciát vállalniuk.

Garancia nyújtása esetén a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az intézmény megfelelően ellentételezze a garanciát. Ezenfelül a rendkívüli állami pénzügyi támogatás nyújtása nem vezethet szanáláshoz akkor, ha egy tagállam megelőző intézkedésként részesedést szerez egy olyan intézményben – beleértve az állami tulajdonú szervezeteket –, amely megfelel a rá vonatkozó tőkekövetelményeknek. Ez például olyan esetekben fordulhat elő, amikor egy szervezetnek új tőkét kell bevonnia egy forгатatókönyv-alapú stresszteszt vagy egy hasonló, makroprudenciális hatóságok által végzett vizsgálat eredményei miatt – amely előírja többek között a pénzügyi stabilitás megőrzésének követelményét rendszerszintű válság esetén –, ám az intézmény a piacokon nem tud magántőkét szerezni. Továbbá, valamely intézmény nem tekintendő csődhelyzetben lévő vagy valószínűleg csődbe jutó szervezetnek csupán azért, mert e rendelet hatálybalépése előtt rendkívüli állami pénzügyi támogatásban részesült. Végül pedig a likviditási eszközökhöz, köztük a központi bankok által biztosított sürgősségi likviditási eszközökhöz való hozzáférés az állami támogatások keretrendszere alapján állami támogatásnak minősülhet.

- (58) Egy csődközelbe került intézmény rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében történő felszámolása veszélyeztetheti a pénzügyi stabilitást, megzavarhatja az alapvető szolgáltatások nyújtását, és érintheti a betétesek védelmét. Ilyen esetben a szanálási eszközök alkalmazása közérdek. Ezért a szanálás céljai közé kell tartozniuk a következőknek: az alapvető pénzügyi szolgáltatások folyamatosságának biztosítása, a pénzügyi rendszer stabilitásának fenntartása, az erkölcsi kockázat csökkentése a csődközelbe került intézményeknek nyújtott állami pénzügyi támogatásra való hagyatkozás minimalizálása révén, valamint a betétesek védelme.
- (59) A fizetéseképtelen intézmény rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében történő felszámolását azonban minden esetben mérlegelni kell, mielőtt döntés születne az intézmény működő vállalkozásként történő fenntartásáról. A fizetéseképtelen intézményt a pénzügyi stabilitás céljából és a lehető legnagyobb mértékben magánforrásokból fedezve kell működő vállalkozásként fenntartani. Ez vagy magánszektorbeli vásárlónak történő értékesítéssel vagy magánszektorbeli vállalkozással való egyesüléssel, vagy feltőkésítés céljából a szervezet kötelezettségeinek leírását vagy adósságának saját tőkévé való átalakítását követően érhető el.
- (60) A szanálási hatáskörökkel kapcsolatos határozatok meghozatala vagy előkészítése során a Testületnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak gondoskodnia kell arról, hogy a szanálási intézkedéseket meghatározott elvekkel összhangban hajtsák végre, ideértve többek között a következőket: a részvényeseknek és a hitelezőknek megfelelő arányban ki kell venniük a részüket a veszteség viseléséből, a vezetőket alapesetben le kell váltani, a szervezet szanálásának költségeit minimalizálni kell, és az azonos osztályba tartozó hitelezőket egyformán kell kezelni. Amennyiben az azonos osztályba tartozó hitelezőket a szanálási intézkedés keretében másként kezelik, e különbségtételeknek a közérdek szempontjából indokoltaknak kell lenniük, és az intézkedések sem közvetlenül sem közvetve nem alkalmazhatnak állampolgárság szerinti megkülönböztetést.
- (61) A részvényesek és hitelezők jogai csak a Charta 52. cikkében megállapított elvekkel összhangban korlátozhatóak. A szanálási eszközök ezért csak a csődközelbe került vagy a valószínűsíthetően fizetéseképtelenné váló intézmények esetében lehetnek alkalmazhatóak, és csak akkor, ha közérdekből szükséges a pénzügyi stabilitásra vonatkozó cél teljesítése. Konkrétan a szanálási eszközöket abban az esetben kell alkalmazni, ha az intézmény-rendes fizetéseképtelenségi eljárás útján nem számolható fel anélkül, hogy ez destabilizálná a pénzügyi rendszert, és az intézkedésekre szükség van a rendszerszintű jelentőséggel bíró funkciók gyors átruházásának vagy fenntartásának biztosításához, illetve ha nincs ésszerű kilátás magánforrásokra támaszkodó alternatív megoldás alkalmazására, beleértve a megélvő részvényesek vagy harmadik fél által végrehajtott, az intézmény életképességét teljes mértékben helyreállító tőkeemlést is.

- (62) A tulajdonjogokba való beavatkozás nem lehet aránytalan mértékű. Az érintett részvényesek és hitelezők következőképpen nem szenvedhetnek el nagyobb veszteséget annál, mint amely akkor sújtotta volna őket, ha az intézményt a szanálást elrendelő határozat elfogadásával egyidejűleg felszámolják. Abban az esetben, ha egy szanálás alatt álló intézmény eszközeinek csak egy részét veszi át magánszektorbeli vásárló vagy áthidaló intézmény, a szanálás alatt álló intézmény fennmaradó részét rendes fizetéseképtelenségi eljárás útján fel kell számolni. Az intézmény felszámolási eljárása folyamán a meglévő részvényesek és hitelezők védelme érdekében az e részvényesek és hitelezők számára a követeléseik ellenértékéért kifizetett összeg nem lehet kevesebb, mint az a becsült összeg, amelyhez akkor jutottak volna, ha az egész intézményt rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében számolják fel.
- (63) A részvényesek és hitelezők jogainak védelme érdekében egyértelmű kötelezettségeket kell megállapítani a szanálás alatt álló intézmény eszközeinek és kötelezettségeinek értékelése tekintetében, és – amennyiben e rendelet előírja – annak értékelésére vonatkozóan, hogy hogyan kezelték volna a részvényesek és hitelezők követeléseit, ha a szervezetet rendes fizetéseképtelenségi eljárás útján számolják fel. Biztosítani kell annak lehetőségét, hogy az értékelés már a beavatkozás korai szakaszában elkezdődhessen. A szanálási intézkedések meghozatala előtt el kell végezni a szervezet eszközeinek és kötelezettségeinek méltányos, prudens és reális értékelését. Ez az értékelés csak a szanálásról szóló határozattal együtt képezheti bírósági felülvizsgálat tárgyát. Emellett – amennyiben e rendelet előírja – a szanálási eszközök alkalmazását követően utólag összehasonlítást kell végezni a tekintetben, hogy hogyan kezelték a részvényesek és hitelezők követeléseit, illetve hogyan kezelték volna azokat rendes fizetéseképtelenségi eljárás esetén. Ha az kerül megállapításra, hogy a részvényesek és hitelezők követeléseik ellenértékéért alacsonyabb összeghez jutottak annál, mint amennyit rendes fizetéseképtelenségi eljárás esetén kaptak volna, akkor – amennyiben e rendelet előírja – jogosultak arra, hogy a különbözetet kifizessék számukra. Amennyiben fennáll ilyen különbség, azt az e rendelet értelmében létrehozott Alapból kell kifizetni.
- (64) Fontos, hogy a veszteségeket a szervezet csődbe jutásakor azonnal elszámolják. A csődhelyzetben lévő szervezetek eszközei és kötelezettségei értékelésének a szanálási eszközök alkalmazásának pillanatában fennálló méltányos, prudens és reális feltételezéseken kell alapulnia. A kötelezettségek értéke azonban nem módosulhat az értékelés során a szervezet pénzügyi helyzete tükrében. Sürgős esetben lehetővé kell tenni, hogy a Testület a csődhelyzetben lévő szervezet eszközeit, illetve kötelezettségeit gyors értékeléssel mérje fel. Ez az értékelés ideiglenes, a független értékelés elvégzéséig érvényes.
- (65) A szanálási folyamat objektivitásának és biztonságosságának megőrzése céljából meg kell határozni, hogy a szanálás alá vont intézménnyel szemben fennálló, biztosíték nélküli hitelezői követeléseket milyen sorrendben fogják leírni vagy átalakítani. Annak érdekében, hogy mérséklődjön annak a kockázata, hogy a hitelezők vesztesége nagyobb lesz, mint ha az intézményt a rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében felszámolták volna, a meghatározandó sorrendet a rendes fizetéseképtelenségi eljárás és a szanálás keretében végrehajtott leírási vagy átalakítási eljárás során egyaránt alkalmazni kell. Ez egyúttal az adósság beárazását is megkönnyítené.
- (66) A Testületnek kell döntenie a szanálási rendszer részleteiről. A vonatkozó szanálási eszközöknek magukban kell foglalniuk a vagyoneértékesítési, az áthidaló intézményi, a hitelezői feltőkésítési és az eszközelkülönítési eszközt, amelyekről a 2014/59/EU irányelv szintén rendelkezik. A rendszernek lehetővé kell tennie annak az értékelését is, hogy teljesülnek-e a leírásra és a tőkeinstrumentumok átalakítására vonatkozó feltételek.
- (67) Szanálási intézkedések meghozatalakor a Testületnek figyelembe kell vennie és követnie kell a szanálási tervekben előírt intézkedéseket, kivéve, ha a Testület – az adott eset körülményeit figyelembe véve – úgy értékeli, hogy a szanálási célok hatékonyabban megvalósíthatók olyan intézkedések révén, amelyek az említett szanálási tervekben nem szerepelnek.
- (68) A szanálási eszközök közé kell tartozniuk a következőknek: a vállalkozás vagy a szanálás alatt álló intézmény részvényeinek értékesítése, áthidaló szervezet létrehozása, a csődhelyzetben lévő intézmény jól teljesítő eszközeinek elkülönítése a szervezet értékesített vagy alulteljesítő eszközeitől, valamint a csődhelyzetben lévő szervezet részvényeseinek és hitelezőinek bevonása a hitelezői feltőkésítésbe.

- (69) Ha a szanalási eszközöket egy szervezet rendszerszintű jelentőséű szolgáltatásainak vagy életképes tevékenységeinek egy stabil szervezetre – például egy magánszektorbeli vásárlóra vagy áthidaló szervezetre – történő átruházására használták, a fennmaradó részt fel kell számolni.
- (70) A vagyonerőtesítési eszköznek lehetővé kell tennie, hogy a szervezetet vagy a szervezet tevékenységeinek egy részét a részvényesek hozzájárulása nélkül is értékesíthessék egy vagy több vásárló részére.
- (71) A szanalás alatt álló intézmény eszközeinek vagy kötelezettségeinek a vagyonerőtesítési eszközök keretében történő átadásából származó minden nettó bevétel a felszámolási eljárásban érintett intézmény illeti meg. A szanalás alatt álló intézmény részvényeinek vagy más, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumainak a vagyonerőtesítési eszközök keretében történő átadásából származó minden nettó bevétel a részvényeknek vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak a felszámolási eljárásban érintett szervezetnél lévő tulajdonosait illeti meg. A bevételekből le kell vonni a szervezet csődje miatt keletkezett költségeket és a szanalási folyamat költségeit.
- (72) Az eszközelkülönítési eszköznek lehetővé kell tennie, hogy a hatóságok egy szanalás alatt álló intézmény eszközeit, jogait és kötelezettségeit egy különálló gazdasági egységnek adják át. A csődközel helyzetbe került szervezet jogosulatlan versenylőnyének kiküszöbölése érdekében ez az eszköz kizárólag más eszközökkel együtt alkalmazható.
- (73) Egy jól működő szanalási rendszernek minimalizálnia kell a csődközel helyzetbe került szervezetek szanalásának az adófizetők által viselt költségeit. Azt is biztosítania kell, hogy rendszerszintű jelentőséű szervezeteket is a pénzügyi stabilitás veszélyeztetése nélkül lehessen szanalni. A hitelezői feltőkésítési eszközök úgy éri el ezt a célt, hogy biztosítja, hogy a csődhelyzetben lévő szervezet részvényesei és hitelezői viseljék a megfelelő veszteségeket, valamint a szervezet csődje miatt keletkezett költségek megfelelő részét. A hitelezői feltőkésítési eszközök ennél fogva jobban ösztönzi majd az intézmények részvényeseit és hitelezőit arra, hogy kísérjék figyelemmel rendes körülmények között a szervezetek állapotát. Megfelel a Pénzügyi Stabilitási Tanács ajánlásának is, miszerint a szanalásra vonatkozó keretrendszernek – kiegészítő opcióként, más szanalási eszközökkel együtt alkalmazandó – jogszabályon alapuló feltőkésítési és átalakítási hatásköröket is tartalmaznia kell.
- (74) Annak érdekében, hogy különféle körülmények között is megfelelő szintű rugalmasság álljon rendelkezésre a veszteségek hitelezők közötti elosztásához, indokolt, hogy a hitelezői feltőkésítési eszköz egyaránt alkalmazható legyen abban az esetben, ha a cél a csődközel helyzetbe került intézmény működő vállalkozásként történő szanalása – amennyiben reális kilátás van arra, hogy a szervezet életképessége helyreállítható –, és abban az esetben is, amikor a rendszerszintű jelentőséű szolgáltatásokat áthidaló szervezetnek adják át, a szervezet fennmaradó része pedig beszünteti működését, és felszámolásra kerül.
- (75) Ha a hitelezői feltőkésítési eszközt abból a célból alkalmazzák, hogy a csődhelyzetben lévő szervezet tőkehelyzetét helyreállítsák, hogy a szervezet működő vállalkozásként tovább folytathassa tevékenységét, a belső feltőkésítéssel végrehajtott szanalást a vezetés leváltásának – kivéve, amennyiben a vezetés megtartása helyénvaló és szükséges a szanalási célok eléréséhez –, valamint a szervezet és tevékenységei átszervezésének kell kísérnie, amelynek során orvosolják a csődhöz vezető okokat. A szerkezetátalakítást vállalati reorganizációs terv végrehajtásával kell megvalósítani. E tervnek megfelelő esetben összhangban kell állnia a szervezet által a Bizottságnak az uniós állami támogatási rendszerben benyújtandó átszervezési tervvel. A szervezet hosszú távú életképességének helyreállítását célzó intézkedések mellett a tervnek tartalmaznia kell a támogatásnak a minimális közös teherviselésre történő korlátozását és a versenytorzítás korlátozását célzó intézkedéseket is.
- (76) A hitelezői feltőkésítési eszközt nem helyénvaló olyan követelésekre alkalmazni, amelyek fedezettek, biztosítékkal vannak ellátva, vagy más módon garantáltak. Annak biztosítása érdekében azonban, hogy a hitelezői feltőkésítési eszközökre eredményesen működjön, és elérje a célját, kívánatos, hogy a csődhelyzetben lévő szervezet biztosíték nélküli kötelezettségeire a lehető legszélesebb körben alkalmazható legyen. Mindazonáltal indokolt bizonyos típusú biztosíték nélküli kötelezettségeket kizárni a hitelezői feltőkésítési eszköz alkalmazási köréből. A biztosított betétek tulajdonosainak védelme érdekében ki kell zárni a hitelezői feltőkésítési eszköznek a 2014/49/EU rányelv alapján védett betétekre történő alkalmazását. A kritikus funkciók folytonosságának biztosítása érdekében ki kell zárni a hitelezői feltőkésítési eszköznek a csődhelyzetben lévő szervezet munkavállalói felé fennálló egyes kötelezettségeire, illetve azon kereskedelmi követelésekre történő alkalmazását, amelyek a szervezet napi működéséhez elengedhetetlenül szükséges árukhoz és szolgáltatásokhoz kapcsolódnak. A nyugdíjbiztosítási alapoknak és nyugdíjbiztosítási alapkezelőknek járt vagy járó, nyugdíjra és nyugdíjjogosultságokra vonatkozó követeléseit tiszteletben tartása érdekében ki kell zárni a hitelezői feltőkésítési eszköznek a csődbe jutott szervezet nyugdíjrendszerének

kötelezettségeire való alkalmazását, kivéve a változó javadalmazás fejében fizetendő nyugellátásokra vonatkozó kötelezettségeket, amelyek nem kollektív szerződésekből erednek. A rendszerszintű dominóhatás kockázatának csökkentése érdekében ki kell zárni a hitelezői feltőkésítési eszköznek a fizetési rendszerekben való részvétellel összefüggésben keletkező olyan kötelezettségekre való alkalmazását, amelyek hátralevő futamideje kevesebb mint hét nap, illetve a szervezetekkel szembeni azon kötelezettségekre való alkalmazását – az ugyanazon csoporthoz tartozó szervezetekkel szembeni kötelezettségek kivételével –, amelyek eredeti futamideje hét napon belüli.

- (77) Lehetőséget kell biztosítani arra, hogy bizonyos körülmények fennállása esetén egyes kötelezettségeket részben vagy teljes egészében kizárhassanak a hitelezői feltőkésítésből, így például akkor, ha az adott kötelezettségeknek a hitelezői feltőkésítésbe való bevonása ésszerű időtartamon belül nem lehetséges, ha a kizárás feltétlenül szükséges ahhoz, és arányos azon célhoz mérten, hogy biztosítani lehessen a kritikus funkciók és fő üzletágak folytonosságát, vagy ha a hitelezői feltőkésítési eszköznek az ezekre a kötelezettségekre történő alkalmazása olyan értéksomlást eredményezne, amelynek következtében a többi hitelező által viselt veszteségek nagyobbak lennének, mint akkor, ha az említett kötelezettségeket nem zárnák ki a hitelezői feltőkésítési mechanizmus alkalmazásából. Lehetővé kell emellett tenni a kötelezettségek részben vagy teljes egészében történő kizárását abban az esetben is, amennyiben ez szükséges a dominóhatásnak és a pénzügyi instabilitásnak az elkerüléséhez, amely súlyos zavarokat okozhat valamely tagállam gazdaságában. Az ezen lehetséges részleges vagy teljes kizárásokra vonatkozó értékelések elvégzésekor a Testületnek vagy adott esetben a szanalási hatóságoknak figyelembe kell venniük a természetes személyeknek és a mikro-, valamint a kis- és középvállalkozásoknak a 2014/49/EU irányelv által előírt kártalanítási összeghatárt meghaladó biztosítható betéteiből eredő kötelezettségek esetleges leírásának következményeit.
- (78) A kizárás ilyen esetekben történő alkalmazásakor e tény figyelembevétele céljából – „a hitelezők egyike sem járhat rosszabbul, mint a -rendes fizetéseképtelenségi eljárásban” elv tiszteletben tartása mellett – megemlíthető az egyéb leírható vagy átalakítható kötelezettségek leírásának vagy átalakításának a szintje. Amennyiben a veszteség nem hárítható tovább más hitelezőkre, az Alapból bizonyos szigorú feltételek mellett hozzájárulás nyújtható a szanalás alá vont intézmény számára; ilyen feltétel többek között az, hogy a szavatolótőkét is magában foglaló teljes kötelezettségállomány összesen legalább 8 %-ának megfelelő értékű veszteségnek már más forrásból fedezettnek kell lennie, valamint hogy az Alap által biztosított finanszírozásnak a szavatolótőkét is magában foglaló teljes kötelezettségállomány 5 %-ának megfelelő összegre, vagy – amennyiben ez utóbbi az alacsonyabb – az Alap rendelkezésére álló források és a három év alatt utólagos hozzájárulások révén összegyűjthető források összegére kell korlátozódnia.
- (79) Rendkívüli esetben – ha sor került bizonyos kötelezettségek kizárására, valamint ezen kötelezettségek helyett az Alapból az engedélyezett felső összeghatár erejéig már megtörtént a hitelezői feltőkésítési mechanizmust kiegészítő hozzájárulás kifizetése – a Testület számára lehetővé kell tenni az egyéb finanszírozási források igénybevételét.
- (80) Az e rendeletben említettek szerinti, a teljes kötelezettségállomány 8 %-ának megfelelő minimumösszeget az e rendelettel összhangban elvégzett értékelés alapján kell kiszámítani. E minimumösszegbe nem számítandók be azok a múltbeli veszteségek, amelyeket a részvényesek az értékelést megelőzően már fedeztek a szavatolótőke csökkentése révén.
- (81) Mivel a szanalás egyik legfontosabb célja a biztosított betéttulajdonosok védelme, a biztosított betétek tekintetében nem kell alkalmazni a hitelezői feltőkésítési eszközt. Ennek ellenére a betétbiztosítási rendszer hozzájárul a szanalási folyamat finanszírozásához, azáltal, hogy viseli a veszteségeket azon nettó veszteségek erejéig, amelyeket az után kellett volna viselnie, hogy rendes fizetéseképtelenségi eljárásban kártalanította a betéteseket. A hitelezői feltőkésítési hatáskör gyakorlása biztosítja, hogy a betétesek továbbra is hozzáférjenek betéteikhez, ami a betétbiztosítási rendszerek létrehozásának fő célja. Amennyiben nem írnák elő e rendszerek bevonását ilyen esetekben, az tisztességtelen előnyt jelentene azon többi hitelezővel szemben, akikre kiterjed a szanalási hatóság hatásköre.
- (82) Amennyiben a betéteket egy szervezet szanalása kapcsán egy másik szervezetbe helyezik át, a betétesek nem biztosíthatók a 2014/49/EU irányelvben meghatározott kártalanítási összeghatár felett. A szanalás alá vont intézménynél maradó betétekre vonatkozó követeléseknek tehát az áthelyezett pénzeszközök és a 2014/49/EU irányelvben meghatározott kártalanítási összeghatár különbözetére kell korlátozódniuk. Amennyiben az áthelyezett betétek meghaladják a kártalanítási összeghatárt, a betétes a szanalás alá vont intézménynél maradó betétek tekintetében nem támaszthat követelést a betétbiztosítási rendszerrel szemben.
- (83) Annak elkerülése érdekében, hogy a szervezetek a hitelezői feltőkésítési eszköz hatékonyságát akadályozó módon strukturálják kötelezettségeiket, indokolt előírni, hogy a szervezetek minden esetben megfeleljenek a – hitelezői feltőkésítési eszközbe bevonható, a szervezet teljes kötelezettségállományának százalékában kifejezett – szavatolótőkére és a leírható vagy átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelménynek, amelyek a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, valamint az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet alkalmazásában nem minősülnek szavatolótőkének.

- (84) A csoporton belüli szavatolótőkére és leírható vagy átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény megállapításakor felülről lefelé haladó módszert kell alkalmazni. E megközelítés annak az elismerését hivatott biztosítani, hogy a szanalási intézkedések az egyes jogi személyek szintjén alkalmazandóak, és elengedhetetlen, hogy a veszteségviselő képesség rendelkezésre álljon, illetve elérhető legyen azon csoporthoz tartozó vállalkozás számára, amelyben a veszteség fennáll. E célból biztosítani kell, hogy a csoporton belüli veszteségviselő képesség a csoportot alkotó jogi személyekben rejlő kockázat szintje szerint oszljon el. Az egyes leányvállalatok által teljesítendő, a szavatoló tőkére és a leírható vagy átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményt külön-külön kell megállapítani. Ezen túlmenően azt is biztosítani kell, hogy a szavatoló tőkére és a leírható vagy átalakítható kötelezettségekre vonatkozó összevont minimumkövetelményhez számolt minden tőke és kötelezettség rendelkezésre álljon azon szervezeteken belül, amelyekben a veszteségek előfordulhatnak, vagy egyéb módon elérhető legyen a veszteségek fedezése céljából.

E rendeletben lehetővé kell tenni a több pontból kiinduló és az egy pontból kiinduló szanalást. A szavatoló tőkére és a leírható vagy átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelménynek tükröznie kell azt a szanalási stratégiát, amely a csoport számára a szanalási tervvel összhangban megfelelő. A leírható vagy átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményt különösen a csoport megfelelő szintjén kell megkövetelni annak érdekében, hogy az tükrözze a szanalási tervben szereplő, több pontból kiinduló vagy egy pontból kiinduló megközelítést, szem előtt tartva, hogy lehetnek olyan körülmények, amikor a tervben szereplőtől eltérő – például a szanalási célok hatékonyabb elérését elősegítő – módszert alkalmaznak. Ennek alapján függetlenül attól, hogy a csoport több pontból kiinduló vagy egy pontból kiinduló megközelítést alkalmazza, a dominóhatás és a bankroham kockázatának elkerülése érdekében a csoport valamennyi szervezetének bármikor rendelkeznie kell a leírható vagy átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény stabil rendszerével.

- (85) A legmegfelelőbb szanalási módszert az adott eset körülményeinek függvényében kell kiválasztani, és ebből a célból biztosítani kell a 2014/59/EU irányelvben szereplő valamennyi szanalási eszköz hozzáférhetőségét. A szanalási rendszerre vonatkozó döntés meghozatalakor a Testületnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak a lehetséges mértékig olyan rendszert kell választaniuk, amely az Alap számára a legkevesbé költséges.
- (86) A 2014/59/EU irányelv a nemzeti szanalási hatóságokra ruhazza a tőkeinstrumentumok leírásának és átalakításának hatáskörét, mivel a tőkeinstrumentumok leírásának és átalakításának feltételei egybeeshetnek a szanalási feltételekkel, és ilyen esetben fel kell mérni, hogy az érintett szervezet pénzügyi stabilitásának helyreállításához elegendő-e csupán a tőkeinstrumentumok leírása és átalakítása, vagy szanalási intézkedésre is szükség van. Általános szabályként a szanalás összefüggésében fogják alkalmazni. A Bizottság ellenőrzése alatt álló Testületnek, vagy adott esetben a Tanácsnak ebben a funkcióban is a nemzeti szanalási hatóságok helyébe kell lépnie, ezért lehetővé kell számukra tenni, hogy megállapítsák, teljesülnek-e a tőkeinstrumentumok leírására és átalakítására vonatkozó feltételek, valamint a szanalás feltételeinek teljesülése esetén dönthessenek a szervezet szanalás alá vonásáról.
- (87) Valamennyi részt vevő tagállamban biztosítani kell a szanalási intézkedés eredményességét és egységességét. E célból – amennyiben a nemzeti szanalási hatóság nem alkalmazta a Testület e rendelet értelmében hozott határozatát vagy nem felelt meg annak, illetve azt olyan módon alkalmazta, amely kockázatot jelent a szanalási célok bármelyikére vagy a szanalási rendszer végrehajtására nézve – fel kell hatalmazni a Testületet, arra hogy a szanalás alá vont intézmény meghatározott jogait, eszközeit vagy kötelezettségeit más személyre ruhazza, vagy megkövetelje a hitelviszonyt megtestesítő olyan instrumentumok átalakítását, amelyek meghatározott esetekben való átalakítását szerződésben írják elő, vagy meghozzon minden olyan intézkedést, amely jelentős mértékben kezeli az adott szanalási célt fenyegető kockázatot. A nemzeti szanalási hatóságok minden olyan intézkedését ki kell zárni, amely korlátozza vagy befolyásolja a Testület hatásköreinek gyakorlását vagy működését.
- (88) Az e rendelet alkalmazásában érintett szervezeteknek, szerveknek és hatóságoknak a Szerződésekben rögzített lojális együttműködés elvével összhangban együtt kell működniük.
- (89) Az Egységes Szanalási Mechanizmus hatékonyságának fokozása érdekében a Testületnek minden körülmények között szoros együttműködést kell folytatnia az EBH-val. Adott esetben a Testületnek együtt kell működnie az

Európai Rendszerkockázati Testülettel (ERKT), az 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽¹⁾ létrehozott európai felügyeleti hatósággal (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatónyugdíj-hatósággal) (EIOPA), az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽²⁾ létrehozott európai felügyeleti hatósággal (Európai Értékpapír-piaci Hatósággal) (ESMA), továbbá a Pénzügyi Felügyelet Európai Rendszerét alkotó többi hatósággal. A Testületnek ezenkívül szorosan együtt kell működnie az EKB-val és az egységes felügyeleti mechanizmus keretében a szervezetek – különösen az EKB összevont felügyelete alá tartozó csoportok – felügyeletét ellátó egyéb hatóságokkal. A fizetéseképtelen bankok szanalási folyamatának hatékony kezelése céljából a Testületnek a szanalási folyamat minden szakaszában együtt kell működnie a nemzeti szanalási hatóságokkal. Ez az együttműködés ezért nem csupán a Testület szanalási határozatainak végrehajtásához, hanem bármilyen szanalási határozat elfogadását megelőzően, a szanalási tervezés során vagy a korai beavatkozás szakaszában is szükséges. Lehetőséget kell biztosítani a Testület számára, hogy együttműködhessen a szanalással foglalkozó érintett hatóságokkal és a közvetett vagy közvetlen állami pénzügyi támogatást finanszírozó mechanizmusokkal.

- (90) A szanalási eszközök alkalmazása és a szanalási hatáskörök gyakorlása során a Testületnek utasítania kell a nemzeti szanalási hatóságokat annak biztosítására, hogy a 2014/59/EU irányelvben előírtak szerint az érintett szervezetek alkalmazottainak képviselőit tájékoztassák és adott esetben velük konzultáljanak.
- (91) Mivel a részt vevő tagállamok nemzeti szanalási hatóságait a szanalási határozatok meghozatala tekintetében a Testület váltja fel, a Testületnek a szanalási funkciókat illetően a mechanizmusban részt nem vevő tagállamokkal folytatott együttműködés céljából is e hatóságok helyébe kell lépnie, többek között a 2014/59/EU irányelvben meghatározott szanalási kollégiumokban is.
- (92) Mivel számos intézmény nemcsak az Unión belül, hanem nemzetközi szinten is tevékenykedik, egy hatékonyan működő szanalási mechanizmusnak szükségszerűen a harmadik országbeli illetékes hatóságokkal való együttműködés szabályait is rögzítenie kell. A harmadik országbeli hatóságoknak a 2014/59/EU irányelv 88. cikke szerinti jogi keretnek megfelelően kell segítséget nyújtani. A harmadik országokkal szembeni koherens megközelítés biztosítása érdekében lehetőség szerint el kell kerülni, hogy a részt vevő tagállamok eltérő határozatokat hozzanak olyan, harmadik országokban folytatott szanalási eljárások elismerésére vonatkozóan, amelyek a részt vevő tagállamokban leányvállalatokkal vagy egyéb eszközökkel, jogokkal vagy kötelezettségekkel rendelkező intézményekre vagy anyavállalatokra irányulnak. Ezért lehetőséget kell biztosítani a Testület számára, hogy ezzel összefüggésben ajánlásokat fogalmazzon meg.
- (93) Feladatainak hatékony ellátása érdekében a Testületnek megfelelő vizsgálati hatáskörökkel kell rendelkeznie. Lehetővé kell tenni számára, hogy minden szükséges információt a nemzeti szanalási hatóságokon keresztül vagy e hatóságok tájékoztatását követően közvetlenül beszerezhesen, és vizsgálatokat, illetve helyszíni ellenőrzéseket végezhesen, adott esetben az illetékes nemzeti hatóságokkal együttműködve, és teljes körűen hasznosítva az EKB-nál és az illetékes nemzeti hatóságoknál rendelkezésre álló valamennyi információt. A szanalással összefüggésben lehetővé kell tenni, hogy a Testület helyszíni vizsgálatokat végezhesen annak érdekében, hogy biztosítsa, hogy a hozott határozatok teljesen pontos információkon alapuljanak, továbbá hogy hatékonyan ellenőrizze a nemzeti hatóságok általi végrehajtást.
- (94) Annak biztosítása érdekében, hogy a Testület minden szükséges információhoz hozzáférjen, az érintett szervezetek és alkalmazottaik vagy olyan harmadik felek, amelyek az érintett szervezetek kiszervezett feladatait vagy tevékenységeit látják el, nem hivatkozhatnak szakmai titoktartási követelményekre a Testületnek történő információszolgáltatás elkerülése céljából. A Testületnek történő információszolgáltatás ugyanakkor soha nem tekinthető a szakmai titoktartási követelmények megszegésének.
- (95) Az Egységes Szanalási Mechanizmus keretében elfogadott határozatok betartásának biztosítása érdekében jogsértés esetén arányos és visszatartó erejű pénzbírságokat kell alkalmazni. A Testület számára lehetővé kell tenni, hogy pénzbírságokat vagy kényszerítő bírságokat szabjon ki azokra a vállalkozásokra, amelyek nem tesznek eleget a Testület rájuk vonatkozó határozatainak.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2010. november 24-i 1094/2010/EU rendelete az európai felügyeleti hatóság (az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatónyugdíj-hatóság) létrehozásáról, valamint a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/79/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 48. o.)

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2010. november 24-i 1095/2010/EU rendelete az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/77/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 84. o.)

- (96) Amennyiben a nemzeti szanálási hatóság azáltal, hogy nem él a Testület utasításának végrehajtása érdekében a nemzeti jog által ráruházott hatáskörökkel, megsérti az Egységes Szanálási Mechanizmus szabályait, az adott tagállam a vonatkozó ítélkezési gyakorlattal összhangban kötelezhető az egyének – köztük adott esetben a szanálás alá vont szervezet vagy csoport –, illetve bármely tagállam ilyen intézménye vagy csoportja valamely részének hitelezője számára okozott kár megtérítésére.
- (97) A Testület teljes mértékű autonómiájának és függetlenségének biztosítása érdekében önálló költségvetést kell megállapítani számára, amelynek bevételei a részt vevő tagállamok intézményeitől származó kötelező hozzájárulásokból erednek. Megfelelő szabályokat kell meghatározni a Testület költségvetésének kezelése, a költségvetés előkészítése, a költségvetés kialakítására és végrehajtására vonatkozó eljárást tisztázó belső szabályok elfogadása, valamint a számlák belső és külső ellenőrzése tekintetében.
- (98) A rendelet nem érinti a tagállamok azon lehetőségét, hogy díjakat vessenek ki a nemzeti szanálási hatóságaik adminisztratív kiadásainak fedezéséhez.
- (99) A részt vevő tagállamok közösen megállapodtak annak biztosításában, hogy a részt nem vevő tagállamok számára haladéktalanul és kamatokkal együtt visszatérítik azt az összeget, amelyet az e rendelet keretében elvégzendő feladatokkal összefüggő, szerződésen kívüli felelősségek teljesítése és költségek fedezése céljából az uniós költségvetés alkalmazásával összefüggésben a részt nem vevő tagállam saját forrásaiból kifizetett. A részt vevő tagállamok megállapodást kötöttek e kötelezettségvállalás végrehajtására.
- (100) Vannak olyan körülmények, amelyek fennállása esetén az alkalmazott szanálási eszközök hatékonysága attól függhet, hogy rendelkezésre áll-e rövid távú finanszírozás a szervezet vagy áthidaló szervezet számára, nyújtanak-e garanciát a potenciális vásárlóknak, illetve biztosítanak-e tőkét az áthidaló szervezetnek. Annak ellenére, hogy a központi bankok lényeges szerepet játszanak a pénzügyi rendszernek – akár stresszhelyzetben – történő likviditá nyújtás terén, fontos létrehozni egy alapot annak elkerülése érdekében, hogy az erre a célra szolgáló forrásokat a nemzeti költségvetésből kelljen biztosítani. A pénzügyi rendszer stabilizálását a pénzügyi ágazat egészének kell finanszíroznia.
- (101) Biztosítani kell, hogy az Alap a fizetésektelen intézmények szanálása céljából teljes mértékben hozzáférhető legyen. Az Alap ezért semmilyen más célra, csakis a szanálási eszközök és hatáskörök hatékony végrehajtása érdekében vehető igénybe. Ezenkívül kizárólag a vonatkozó szanálási célokkal és elvekkel összhangban vehető igénybe. Ennek megfelelően a Testületnek biztosítani kell, hogy a szanálási eszközök alkalmazása kapcsán keletkezett minden veszteséget, költséget vagy egyéb kiadást elsősorban a szanálás alá vont intézmény részvényesei és hitelezői viseljék. Az Alapot csak a részvényesek és hitelezők forrásainak kimerülése után terhelhetik a szanálási eszközök alkalmazása kapcsán keletkezett veszteségek, költségek vagy egyéb kiadások.
- (102) Alapszabályként a szanálás előtt és attól függetlenül is az ágazattól hozzájárulásokat kell beszedni. Amikor az előzetes pénzeszközök nem elégségesek az Alap igénybevétele során felmerülő veszteségek vagy költségek fedezésére, a további költség vagy veszteség viselésére kiegészítő hozzájárulásokat kell beszedni. Az Alap számára ezenkívül lehetőséget kell biztosítani a hitelfelvételre vagy más formájú pénzügyi támogatás igénybevételére intézményektől, pénzügyi intézményektől vagy egyéb harmadik felektől, abban az esetben, ha az előzetes és az utólagos hozzájárulások nem állnak azonnal rendelkezésre, vagy nem fedezik az Alapnak a szanálási intézkedéssel összefüggésben történő igénybevétele során felmerülő kiadásokat.
- (103) A kettős befizetések elkerülése érdekében a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy az előzetes hozzájárulások teljesítéséhez felhasználhassák a 2010. június 17. és 2014. július 2. között bevezetett nemzeti banki lefoglalásból, adókból vagy szanálási hozzájárulásokból származó, rendelkezésre álló pénzügyi eszközöket.
- (104) A kritikus tömeg elérése és azon prociklikus hatások kiküszöbölése érdekében, amelyek akkor jelentkeznek, ha egy rendszerszintű válság során az Alap kizárólag utólagos hozzájárulásokra támaszkodhatna, elengedhetetlen, hogy az Alap előzetesen rendelkezésre álló pénzügyi eszközei elérjenek legalább egy bizonyos minimális célszintet.

- (105) Az Alap célszintjét a részt vevő tagállamokban engedélyezett valamennyi hitelintézet biztosított betétei összegének százalékában kell kifejezni. Ugyanakkor tekintettel arra, hogy ezen intézmények teljes kötelezettségeinek összege – az Alap funkcióit figyelembe véve – megfelelőbb referenciaérték volna, a Bizottságnak fel kell mérnie, hogy a biztosított betétek vagy a teljes kötelezettségállomány lenne-e megfelelőbb alap, illetve szükség van-e az Alap számára egy minimális abszolút értékű összeg jövőbeli bevezetésére, megőrizve a 2014/59/EU irányelvvel egyenlő versenyfeltételeket.
- (106) Megfelelő időkeretet kell meghatározni az Alap célszintjének elérésére. A Testület számára azonban lehetővé kell tenni, hogy az Alap által folyósított jelentős összegekre való tekintettel módosítsa a hozzájárulási időszakot.
- (107) Az Egységes Szanálási Mechanizmus hitelessége szempontjából kiemelkedő fontossággal bír az Alap eredményes és megfelelő finanszírozásának biztosítása. Bővíteni kell a Testület arra vonatkozó képességét, hogy alternatív finanszírozási módokat vegyen igénybe az Alap számára, oly módon, hogy azok optimalizálják a finanszírozás költségeit és megőrizték az Alap hitelképességét. Közvetlenül e rendelet hatálybalépését követően a Testületnek – a részt vevő tagállamokkal együttműködve – meg kell hoznia az Alap hitelfelvevő képességének növelését lehetővé tévő módszerek és módozatok kidolgozásához szükséges intézkedéseket, mivel e módszereknek és szabályoknak e rendelet alkalmazásának időpontjában már rendelkezésre kell állniuk.
- (108) Amennyiben a részt vevő tagállamok már kialakítottak nemzeti szanálásfinanszírozási rendszereket, lehetővé kell tenni számukra annak előírását, hogy a nemzeti szanálásfinanszírozási rendszerek a szervezetektől korábban előzetes hozzájárulásként beszédett, saját rendelkezésre álló pénzügyi eszközeiket használják fel arra, hogy a szervezeteket kártalanítsák az Alap javára általuk befizetendő előzetes hozzájárulásokért. Ez a jóvátétel nem érinti a tagállamoknak a 2014/49/EU irányelv szerinti kötelezettségeit.
- (109) A hozzájárulások méltányos kiszámítása és az alacsonyabb kockázatot jelentő modell szerinti működés ösztönzése érdekében az Alaphoz történő hozzájárulásoknak figyelembe kell venniük a hitelintézet által a 2014/59/EU irányelvvel, illetve az ennek értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal összhangban viselt kockázatok mértékét.
- (110) A szanálási költségeknek a betétbiztosítási rendszerek és az Alap közötti megfelelő elosztásának biztosítása érdekében elő kell írni a betétbiztosítási rendszer számára, amelyhez a szanálás alá vont intézmény tartozik, hogy olyan összegű hozzájárulást fizessen, amely nem nagyobb annál a veszteségnél, amelyet abban az esetben kellett volna viselnie, ha a szervezetet rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében felszámolják.
- (111) Az Alapban levő összegek értékének védelme céljából ezeket az összegeket kellően biztonságos, diverzifikált és likvid eszközökbe kell befektetni.
- (112) Amennyiben egy olyan részt vevő tagállamnak, amelynek pénzneme nem az euro, az EKB-val folytatott szoros együttműködése az 1024/2013/EU rendelet 7. cikkével összhangban megszűnik, az érintett részt vevő tagállam által befizetett összes hozzájárulás méltányos felosztásáról az érintett részt vevő tagállam és az Alap érdekeit egyaránt figyelembe véve kell határozni.
- (113) A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következők meghatározása céljából: az Alapból helytelenül felhasznált összegek beszédéséről hozott határozat esetében alkalmazandó kamatláb kiszámítására vonatkozó szabályok, valamint azok a szabályok, amelyek e beszédések tekintetében az eljárások során biztosítják a jogot a kedvezményezettek számára a megfelelő ügyintézéshez és a dokumentumokhoz való hozzáféréshez; az Alapnak fizetett hozzájárulások típusa és az ezekből támogatható esetek, valamint a hozzájárulások számításának és befizetésének módja; a hozzájárulások teljes mértékű és időben történő befizetésének biztosításához szükséges nyilvántartási, számviteli, beszámolási és egyéb szabályok; a Testület teljes körű működőképesse válását megelőzően az igazgatási kiadások fedezéséhez szükséges éves hozzájárulások; azon intézmények hozzájárulási rendszere, amelyek működését az Alap célszintjének elérését követően engedélyezték; a hozzájárulások időbeni kiterjesztésének feltételei; az azon évek számának meghatározására vonatkozó feltételek, amelyekkel a célszint eléréséhez szükséges kezdeti időszak meghosszabbítható; az éves hozzájárulások megállapításának feltételei, miután az Alap rendelkezésére álló pénzügyi eszközök a kezdeti időszakot követően a célszint alá csökkennek; azon körülmények és feltételek meghatározására vonatkozó intézkedések, amelyek teljesülése esetén egyes intézmények ideiglenesen haladékot kaphatnak az utólagos hozzájárulások alól, valamint az Alap kezelésére vonatkozó részletes szabályok és az Alap befektetési stratégiájára vonatkozó általános elvek és kritériumok.

- (114) A Tanács a 2014/59/EU irányelv értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok keretében végrehajtási aktusokat fogad el az Alapba befizetett egyéni hozzájárulások kiszámítására vonatkozó módszertan alkalmazásának, valamint az átalányjellegű hozzájárulás és a kockázati profilnak megfelelően kiigazított hozzájárulás kiszámítása technikai módozatainak meghatározása céljából. E módszertan azt hivatott biztosítani, hogy az átalányjellegű és a kockázati profilnak megfelelően kiigazított hozzájárulást egyaránt a szanalási elvekkel összhangban és a 2014/59/EU irányelv 103. cikke (7) bekezdésének megfelelően elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal összhangban számítsák ki. A módszertannak figyelembe kell vennie az arányosság elvét, anélkül, hogy a tagállamok bankszektorában működő struktúrák között piaci torzulások jönnének létre.
- (115) Amint azt az EUMSZ 290. cikkéről szóló 39. nyilatkozat tükrözi, a Bizottságnak a kialakult gyakorlatnak megfelelően az e rendeletben előírt, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok tervezetének elkészítése során továbbra is konzultálnia kell a tagállamok által kinevezett szakértőkkel. Ezzel összefüggésben különösen fontos továbbá, hogy a Bizottság az előkészítő munka során adott esetben megfelelő konzultációkat folytasson – hatáskörükön belül – az EKB-val és a Testülettel.
- (116) A szanalási intézkedéseket megfelelően be kell jelenteni és – az e rendeletben meghatározott korlátozott számú kivétel függvényében – nyilvánosságra kell hozni. Mivel azonban a Testület, a nemzeti szanalási hatóságok és szaktanácsadók által a szanalási eljárás alatt megszerzett információk feltehetően bizalmas jellegűek, a szanalási határozat közzététele előtt ezen információkra vonatkozniuk kell a szakmai titoktartási követelményeknek. Figyelembe kell venni, hogy a szanalási tervek tartalmára és részleteire és e tervek bármilyen értékelésének eredményére vonatkozó információk messzemenő következményekkel járhatnak, különösen az érintett vállalkozásokra nézve. Azt kell feltételezni, hogy a döntések meghozatala előtt a döntéssel kapcsolatos információk – akár arról, hogy a szanalás feltételei teljesülnek-e, akár arról, hogy az eljárás során külön eszköz vagy intézkedés kerül-e alkalmazásra – hatással vannak az intézkedés által érintett magán- vagy közérdekre. Már az az információ is negatív hatással járhat egy adott szervezetre nézve, hogy a Testület és a nemzeti szanalási hatóság vizsgálja a szervezetet. Ezért biztosítani kell, hogy megfelelő mechanizmusok létezzenek az olyan információk titkosságának fenntartására, mint amilyen például a szanalási tervek tartalma és részletei és az ezzel összefüggésben végzett bármilyen értékelés eredménye.
- (117) A Testület által végzett munka bizalmas jellegének megőrzése érdekében tagjaira és alkalmazottaira – köztük a szanalási feladatok végrehajtása céljából a részt vevő tagállamokkal kicserélt vagy az ilyen tagállamok által kirendelt alkalmazottakra – feladataik megszűnése után is szakmai titoktartási kötelezettségnek kell vonatkoznia. E követelményeknek a Testület által felhatalmazott egyéb személyekre, a tagállamok nemzeti szanalási hatóságai által helyszíni ellenőrzések végzésére felhatalmazott vagy kijelölt személyekre, továbbá a Testület plenáris és vezetői testületeibe meghívott megfigyelőkre, valamint a részt nem vevő tagállamok belső szanalási csoportokban részt vevő megfigyelőire is vonatkozniuk kell. Az e rendelet által ráruházott feladatok elvégzése céljából a Testületet fel kell hatalmazni, hogy bizonyos feltételek mellett információt cseréljen a nemzeti vagy uniós hatóságokkal és testületekkel.
- (118) Annak biztosítása érdekében, hogy a Testület az ESFS részeként működjön, az 1093/2010/EU rendeletet úgy kell módosítani, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságok rendeletben meghatározott fogalma a Testületre is kiterjedjen. A Testület és az 1093/2010/EU rendelet szerinti, hatáskörrel rendelkező hatóságok ilyen asszimilációja összhangban van az EBH azon feladataival, amelyeket a helyreállítás és szanalási tervek kidolgozásához és koordinálásához való hozzájárulása és az ezekben való aktív részvétele, valamint a fizetésektelen szervezetek és különösen a több országban tevékenykedő csoportok szanalásának elősegítése tekintetében az 1093/2010/EU rendelet 25. cikke megállapít.
- (119) A Testület teljes körű működéséig a Bizottságnak kell felelnie a kezdeti műveletekért, köztük a Testület részéről az összes szükséges kifizetést engedélyező ideiglenes elnök kinevezéséért.
- (120) Az Egységes Szanalási Mechanizmus a Testületet, a Tanácsot, a Bizottságot és a részt vevő tagállamok szanalási hatóságait fogja össze. A Bíróság az EUMSZ 263. cikkével összhangban jogkörrel rendelkezik a Testület, a Tanács és a Bizottság által elfogadott határozatok jogszerűségének vizsgálata, illetve a szerződésen kívüli felelősségeik megállapítása tekintetében. Ezenkívül az EUMSZ 267. cikke értelmében a Bíróság hatáskörrel rendelkezik arra, hogy a nemzeti igazságügyi hatóságok kérésére előzetes döntést hozzon az uniós intézmények, szervek vagy ügynökségek jogi aktusainak érvényességéről és értelmezéséről. A nemzeti igazságügyi hatóságoknak nemzeti jogszabályaik értelmében hatáskörrel kell rendelkezniük a részt vevő tagállamok szanalási hatóságai által az e rendelet által rájuk ruházott hatásköreik gyakorlása során elfogadott határozatok jogszerűségének vizsgálata, illetve a szerződésen kívüli felelősségük megállapítása tekintetében.

- (121) Ez a rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat és betartja a különösen a Chartában elismert jogokat, szabadságokat és elveket, különösen a tulajdonhoz, a személyes adatok védelméhez, a vállalkozás szabadságához, a hatékony jogorvoslathoz, a tisztességes eljáráshoz és a védelemhez való jogot; e rendeletet ezen jogokkal és elvekkel összhangban kell végrehajtani.
- (122) Mivel e rendelet céljait, nevezetesen a szervezetek szanálásának hatékony és eredményes egységes európai keretének létrehozását, valamint a szanálásra vonatkozó szabályok következetes alkalmazását tagállami szinten nem lehet kielégítően megvalósítani, és ezért az uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (123) A Bizottságnak felül kell vizsgálnia e rendelet alkalmazását annak érdekében, hogy felmérje a rendelet belső piacra gyakorolt hatását, valamint hogy megállapítsa, hogy szükség van-e bármely módosításra vagy további fejlesztésekre az Egységes Szanálási Mechanizmus hatékonyságának és hatásosságának javításához, különös tekintettel arra, hogy ki kell-e egészíteni a bankuniót a csődhelyzetbe jutott intézmények vonatkozásában lefolytatott fizetésképtelenségi eljárások uniós szintű harmonizációjára.
- (124) Az e rendelet szerinti, nemzeti szinten beszedett hozzájárulás átutalásának lehetővé kell tennie az Alap hatékony működését, és ezáltal a szanálási eszközök hatékony alkalmazását. E rendelet szanálási eszközökre és hozzájárulásokra vonatkozó rendelkezéseit ezért 2016. január 1-jétől kell alkalmazni. 2015. decemberétől lehetővé kell tenni ennek az időpontnak egy hónapos időszakokkal való meghosszabbítását arra az esetre, ha a nemzeti szinten beszedett hozzájárulások átutalását lehetővé tevő feltételek nem teljesültek,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. RÉSZ

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet egységes szabályokat és egységes eljárást ír elő a 2. cikkben említett, a 4. cikkben említett részt vevő tagállamokban letelepedett szervezetek szanálására vonatkozóan.

Ezeket az egységes szabályokat és az egységes eljárást a 42. cikkel összhangban létrehozott Egységes Szanálási Testület (a Testület) a Tanáccsal és a Bizottsággal és a nemzeti szanálási hatóságokkal együtt alkalmazza az e rendelet által létrehozott Egységes Szanálási Mechanizmus keretében. Az Egységes Szanálási Mechanizmust egy egységes szanálási alap (a továbbiakban: az Alap).

Az Alap igénybevételenek feltétele a részt vevő tagállamok között a nemzeti szinten beszedett források Alaphoz történő átutalására, valamint az Alap nemzeti részalapjaiba való befizetés céljából nemzeti szinten beszedett különböző források fokozatos összevonására vonatkozó megállapodás (a továbbiakban: a Megállapodás) hatálybalépése.

2. cikk

Hatály

Ez a rendelet a következő szervezetekre alkalmazandó:

- a) a részt vevő tagállamokban letelepedett hitelintézetek;
- b) a valamelyik részt vevő tagállamban letelepedett anyavállalatok, beleértve a pénzügyi holdingtársaságokat és a vegyes pénzügyi holdingtársaságokat, amennyiben az 1024/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének g) pontjával összhangban az EKB által végrehajtott összevont alapú felügyelet alá tartoznak;
- c) a részt vevő tagállamokban letelepedett befektetési vállalkozások és pénzügyi vállalkozások, amennyiben az anyavállalatra vonatkozóan az EKB által az 1024/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének g) pontjával összhangban végrehajtott összevont alapú felügyelet alá tartoznak.

3. cikk

Fogalommeghatározások

(1) E rendelet alkalmazásában:

1. „nemzeti illetékes hatóság”: az 1024/2013/EU rendelet 2. cikkének 2. pontjában meghatározott illetékes nemzeti hatóság;
2. „illetékes hatóság”: az 1093/2010/EU rendelet 4. cikke 2. pontjának i. alpontjában meghatározott hatáskörrel rendelkező hatóság;
3. „nemzeti szanálási hatóság”: egy részt vevő tagállam által a 2014/59/EU irányelv 3. cikkével összhangban kijelölt hatóság;
4. „érintett nemzeti szanálási hatóság”: azon részt vevő tagállam nemzeti szanálási hatósága, amelyben a szervezet vagy a csoport szervezete letelepedett;
5. „szanálási feltételek”: a 18. cikk (1) bekezdésében említett feltételek;
6. „szanálási terv”: a 8. vagy 9. cikkel összhangban kidolgozott terv;
7. „csoportszintű szanálási terv”: a 8. vagy 9. cikkel összhangban csoportszintű szanálásra kidolgozott terv;
8. „szanálási célok”: a 14. cikkben említett célok;
9. „szanálási eszköz”: a 22. cikk (2) bekezdésében említett szanálási eszköz;
10. „szanálási intézkedés”: az arra vonatkozó döntés, hogy egy, a 2. cikkben említett szervezetet a 18. cikk értelmében szanálás alá vonnak; a szanálási eszköz alkalmazása vagy egy vagy több szanálási hatáskör gyakorlása;
11. „biztosított betét”: a 2014/49/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 5. pontjában meghatározott betét;
12. „biztosítható betét”: a 2014/49/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 4. pontjában meghatározott biztosítható betét;
13. „intézmény”: a 2. cikk c) pontjával összhangban összevont felügyelet alá tartozó hitelintézet vagy befektetési vállalkozás;
14. „szanálás alá vont intézmény”: a 2. cikkben említett olyan szervezet, amely tekintetében szanálási intézkedést hoztak;
15. „pénzügyi vállalkozás”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 26. pontjában meghatározott pénzügyi vállalkozás;
16. „pénzügyi holding társaság”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 20. pontjában meghatározott pénzügyi holding társaság;
17. „vegyes pénzügyi holding társaság”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 21. pontjában meghatározott vegyes pénzügyi holding társaság;
18. „uniós szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 31. pontjában meghatározott EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat;
19. „uniós szintű anyaintézmény”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 29. pontjában meghatározott EU-szintű anyaintézmény;
20. „anyavállalat”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 15. pontjának a) alpontjában meghatározott anyavállalat;
21. „leányvállalat”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 16. pontjában meghatározott leányvállalat;
22. „fióktelep”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 17. pontjában meghatározott fióktelep;

23. „csoport”: az anyavállalat és leányvállalatai, amelyek a 2. cikkben említetteknek megfelelő szervezetek;
24. „határokon átnyúló tevékenységű csoport”: olyan csoport, amelynek a 2. cikkben említetteknek megfelelő szervezetei több tagállamban vannak letelepedve;
25. „összevont alap”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 47. pontjának megfelelően meghatározott összevont helyzet alapja;
26. „összevont felügyeletet ellátó hatóság”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 41. pontjában meghatározott, összevont felügyeletet ellátó hatóság;
27. „csoportszintű szanálási hatóság”: azon résztvevő tagállam szanálási hatósága, amelyben – a részt vevő tagállamokon belül a 2013/36/EU irányelvvel összhangban a legmagasabb szintű összevont felügyelet alatt álló – intézmény vagy anyavállalat le van telepedve;
28. „intézményvédelmi rendszer” vagy „IPS”: az 575/2013/EU rendelet 113. cikkének (7) bekezdésében meghatározott követelményeket teljesítő szabályok rendszere;
29. „rendkívüli állami pénzügyi támogatás”: az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése szerinti állami támogatás, vagy bármilyen más, nemzeti szinten nyújtva állami támogatásnak minősülő szupranacionális szintű állami pénzügyi támogatás, amelyet egy, az e rendelet 2. cikkében említett szervezet, vagy egy csoport – amelynek ezen szervezet részét képezi – életképességének, likviditásának vagy fizetőképességének megőrzése vagy helyreállítása céljából nyújtanak;
30. „vagyonértékesítési eszköz”: eszköz a szanálás alá vont intézmény által kibocsátott, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak, illetve a szanálás alá vont intézmény eszközeinek, jogainak és kötelezettségeinek a 24. cikk szerinti, szanálási hatóság általi olyan vásárlóra való átruházására, amely nem áthidaló intézmény;
31. „áthidaló intézményi eszköz”: eszköz a szanálás alá vont intézmény által kibocsátott, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak vagy a szanálás alá vont intézmény eszközeinek, jogainak vagy kötelezettségeinek a 25. cikk szerinti, áthidaló intézményre való átruházására;
32. „eszközelkülönítési eszköz”: eszköz a szanálás alá vont intézmény eszközeinek, jogainak, illetve kötelezettségeinek a 26. cikk szerinti, vagyonkezelő szervezetre történő átruházására;
33. „hitelezői feltőkésítési eszköz”: eszköz a szanálás alatt álló intézmény kötelezettségei tekintetében a leírásra és átalakításra vonatkozó hatáskör 27. cikk szerinti gyakorlására;
34. „rendelkezésre álló pénzügyi eszközök”: az Alap számára a 76. cikk (1) bekezdésében felsorolt célokra rendelkezésre álló készpénz, betét, eszköz és visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalás;
35. „célszint”: a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök 69. cikk (1) bekezdése alapján elérendő összege;
36. „Megállapodás”: az Alapba befizetett hozzájárulások átutalásáról és közös felhasználásúvá tételéről szóló megállapodás;
37. „átmeneti időszak”: az e rendelet alkalmazásának a 99. cikk (2) és (6) bekezdésében meghatározott időpontjától a célszint Alap általi eléréséig vagy a 2024. január 1-ig terjedő időszak attól függően, hogy melyik következik be hamarabb;
38. „pénzügyi instrumentum”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 50. pontjában meghatározott pénzügyi instrumentum;
39. „a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok” kötvények és az átruházható követelések más formái, adósságot keletkeztető vagy elismerő instrumentumok és hitelviszonyt megtestesítő instrumentum megszerzésére feljogosító instrumentumok;
40. „szavatoló tőke”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 118. pontjában meghatározott szavatoló tőke;
41. „szavatolótőke-követelmények”: az 575/2013/EU rendelet 92–98. cikkében meghatározott követelmények;

42. „felszámolás”: egy a 2. cikkben említett szervezet eszközeinek értékesítése;
43. „származtatott ügylet”: a 648/2012/EU rendelet 2. cikkének 5. pontjában meghatározott származtatott ügylet;
44. „leírási és átalakítási hatáskörök”: a 21. cikkben említett hatáskörök
45. „elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok”: az 575/2013/EU rendelet 28. cikkének (1)–(4) bekezdésében, 29. cikkének (1)–(5) bekezdésében vagy 31. cikkének (1) bekezdésében megállapított feltételeknek megfelelő tőkeinstrumentumok;
46. „kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok”: az 575/2013/EU rendelet 52. cikkének (1) bekezdésében megállapított feltételeknek megfelelő tőkeinstrumentumok;
47. „járulékos tőkeinstrumentumok”: az 575/2013/EU rendelet 63. cikkében megállapított feltételeknek megfelelő tőkeinstrumentumok vagy alárendelt kölcsönök;
48. „aggregált összeg”: azon aggregált összeg, amellyel a 27. cikk (13) bekezdésével összhangban a szanálási hatóság értékelése alapján csökkenteni kell vagy át kell váltani a leírható, illetve átalakítható kötelezettségeket;
49. „leírható vagy átalakítható kötelezettségek”: egy, a 2. cikkben említett szervezet azon kötelezettségei, valamint elsődleges alapvető tőkeinstrumentumnak, kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumnak vagy járulékos tőkeinstrumentumnak nem minősülő azon tőkeinstrumentumai, amelyek a 27. cikk (3) bekezdése értelmében nincsenek kizárva a hitelezői feltőkésítési eszköz alkalmazási köréből;
50. „betétbiztosítási rendszer”: a 2014/49/EU irányelv 4. cikkének megfelelően valamely tagállam által bevezetett és hivatalosan elismert betétbiztosítási rendszer;
51. „releváns tőkeinstrumentumok”: kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok és járulékos tőkeinstrumentumok;
52. „biztosítékkal fedezett kötvény”: a 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 52. cikkének (4) bekezdésében említett instrumentum;
53. „betétes”: a 2014/49/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 6. pontja szerinti betétes;
54. „befektető”: a 97/9/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ 1. cikkének 4. pontja értelmében vett befektető.

(2) Amennyiben e cikk (1) bekezdésében nem található a megfelelő fogalommeghatározás, a 2014/59/EU irányelv 2. cikkében említett fogalommeghatározások alkalmazandók. Amennyiben sem e cikk (1) bekezdésében sem a 2014/59/EU irányelv 2. cikkében nem található a megfelelő fogalommeghatározás, a 2013/36/EU irányelv 3. cikkében említett fogalommeghatározások alkalmazandók.

4. cikk

Részt vevő tagállamok

(1) Az 1024/2013/EU rendelet 2. cikke értelmében vett részt vevő tagállamok az e rendelet alkalmazásában részt vevő tagállamoknak minősülnek.

(2) Amennyiben az 1024/2013/EU rendelet 7. cikkével összhangban felfüggesztésre vagy megszüntetésre kerül valamely tagállam és az EKB szoros együttműködése, a szoros együttműködés felfüggesztésére vagy megszüntetésére vonatkozó határozat alkalmazásának időpontjától kezdve ez a rendelet nem terjed ki az adott tagállamban letelepedett szervezetekre.

(3) Amennyiben az 1024/2013/EU rendelet 7. cikkével összhangban egy olyan, tagállamnak, amelynek pénzneme nem az euro, megszűnik az EKB-val folytatott szoros együttműködése, a Testület a szoros együttműködés megszüntetéséről szóló határozat elfogadásától számított három hónapon belül e tagállammal megállapodva határoz az érintett tagállam által az Alapba átutalt hozzájárulások visszatérítésének módozatairól, valamint az alkalmazandó feltételekről.

A visszatérítés részét kell képezze az érintett tagállam részalapjából az a rész, amelyet nem tettek közös felhasználásúvá. Ha az átmeneti időszakban a Megállapodással összhangban nem közös felhasználású rész visszatérítése nem elegendő

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/65/EK irányelve (2009. július 13.) az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 302., 2009.11.17., 32. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 97/9/EK irányelve (1997. március 3.) a befektetővédelmi rendszerekről (HL L 84., 1997.3.26., 22. o.).

ahhoz, hogy lehetővé tegye az érintett tagállam nemzeti szanálásfinanszírozási rendszere létrehozásának a finanszírozását a 2014/59/EU irányelvnek megfelelően, részben vagy egészben visszatérítendő még a tagállam részalapjából a Megállapodással összhangban közös felhasználásúvá tett rész is, illetve az átmeneti időszakot követően – szintén részben vagy egészben – az érintett tagállam által a szoros együttműködés ideje alatt átutalt hozzájárulások, olyan mértékben, amely lehetővé teszi az adott nemzeti szanálásfinanszírozási rendszer finanszírozását.

Annak megállapítása során, hogy a közös felhasználásúvá tett részből vagy az átmeneti időszakot követően milyen összegű pénzügyi eszközt kell visszatéríteni az Alapból, a következő további szempontokat kell figyelembe venni:

- a) az EKB-val folytatott szoros együttműködés megszűnésének módja, tehát hogy az 1024/2013/EU rendelet 7. cikkének (6) bekezdése szerinti önkéntesen történt-e vagy sem;
- b) a megszűnés időpontjában folyamatban lévő szanálási intézkedések;
- c) a megszűnés által érintett tagállam gazdasági ciklusa.

A visszatérítéseket a szoros együttműködés időtartamával arányos korlátozott hosszúságú időtartamra kell elosztani. A szoros együttműködés során végrehajtott szanálási intézkedésekhez az Alapból felhasznált pénzügyi eszközöknek az érintett tagállamot érintő részét a visszatérítésből le kell vonni.

(4) E rendelet továbbra is alkalmazandó a (2) bekezdésben említett határozat alkalmazásának időpontjában folyamatban lévő szanálási eljárásokra.

5. cikk

Kapcsolat a 2014/59/EU irányelvvel és az alkalmazandó nemzeti joggal

(1) Ha e rendelet alapján a Testület olyan feladatokat végez vagy hatásköröket gyakorol, amelyeket a 2014/59/EU irányelv szerint a nemzeti szanálási hatóságnak kellene végeznie vagy gyakorolnia, akkor e rendelet és a 2014/59/EU irányelv alkalmazása céljából a Testületet kell az érintett nemzeti szanálási hatóságnak, vagy határon átnyúló csoport-szintű szanálás esetén az érintett csoportszintű szanálási hatóságnak tekinteni.

(2) A Testület, a Tanács és a Bizottság, valamint adott esetben a nemzeti szanálási hatóságok, a vonatkozó uniós joganyagot figyelembe véve és annak megfelelően – ideértve különösen minden jogalkotási és nem jogalkotási aktust, így többek között az EUMSZ 290. és 291. cikkében említett eszközöket – hozza meg döntéseit.

A Testület, a Tanács és a Bizottság az EBH által kidolgozott és a Bizottság által az 1093/2010/EU rendelet 10–15. cikkével összhangban elfogadott kötelező szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardok, valamint az EBH által az említett rendelet 16. cikkével összhangban kibocsátott iránymutatások és ajánlások hatálya alá tartozik. Ezen intézmények minden erőfeszítést megtesznek azért, hogy megfeleljenek az ezen szervek által elvégzendő feladatokra vonatkozóan az EBH által kibocsátott iránymutatásoknak és ajánlásoknak. Amennyiben nem felelnek meg vagy nem kívánnak megfelelni ezen iránymutatásoknak vagy ajánlásoknak, az említett rendelet 16. cikkének (3) bekezdésével összhangban erről tájékoztatniuk kell az EBH-t. A Testület, a Tanács és a Bizottság együttműködik az EBH-val az említett rendelet 25. és 30. cikkének alkalmazása során. Az EBH-nak az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban hozott határozatait a Testületre is kiterjednek, amennyiben a 2014/59/EU irányelv rendelkezik ilyen határozatról.

6. cikk

Általános elvek

(1) A Testület, a Tanács, a Bizottság vagy a nemzeti szanálási hatóságok egyetlen intézkedése, javaslata vagy politikája sem lehet megkülönböztető a szervezetekkel, a betétesekkel, a befektetőkkel vagy az Unióban letelepedett egyéb hitel-
ezőkkel szemben nemzeti hovatartozásuk vagy tevékenységük helye alapján.

(2) Az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében a Testület, a Tanács, a Bizottság vagy a nemzeti szanálási hatóságok valamennyi intézkedése, javaslata vagy politikája teljes mértékben figyelembe kell, hogy vegye a belső piac egységét és integritását.

(3) Olyan döntés vagy intézkedés meghozatalakor, amelynek egynél több tagállamban lehet hatása és különösen a kettő vagy több tagállamban letelepedett csoportokat érintő döntések meghozatalakor kellően figyelembe kell venni a 14. cikkben említett szanálási célokat és az összes következő tényezőt:

- a) azoknak a tagállamoknak az érdekeit, amelyekben valamely csoport működik és különösen azt, hogy az egyes döntések, intézkedések vagy az intézkedések elmaradása milyen hatással lehet ezeknek a tagállamoknak a pénzügyi stabilitására, költségvetési forrásaira, gazdaságára, a finanszírozási rendszerekre, az adott tagállam betétbiztosítási rendszerére vagy befektetővédelmi rendszerére és az Alapra;
- b) azt, hogy a különböző érintett tagállamok érdekeinek kiegyensúlyozására kell törekedni és el kell kerülni, hogy valamely tagállam érdekei méltánytalanul sérüljenek vagy indokolatlanul előtérbe kerüljenek;
- c) azt, hogy minimálisra kell csökkenteni azon csoport bármely részére gyakorolt negatív hatást, amelynek a szanálás alatt álló, a 2. cikkben említett szervezet a tagja.

(4) A különösen a részt vevő és részt nem vevő tagállamban egyaránt letelepedett szervezetekre vagy csoportokra vonatkozó döntések vagy intézkedések meghozatala során figyelembe kell venni a részt nem vevő tagállamokra – beleértve az e tagállamokban letelepedett – szervezetekre gyakorolt lehetséges negatív hatásokat.

(5) A Testület, a Tanács és a Bizottság az egyes esetek természetének és körülményeinek megfelelően egyensúlyt teremt a (3) bekezdésben említett tényezők és a 14. cikkben említett szanálási célkitűzések között, illetve teljesíti az EUMSZ 107. cikke és az e rendelet 19. cikke értelmében a Bizottság által hozott határozatokat.

(6) A Testület, a Tanács vagy a Bizottság döntései és intézkedései nem írhatják elő a tagállamok számára rendkívüli állami pénzügyi támogatást biztosítását, és nem hathatnak ki közvetlenül a tagállamok költségvetési felelősségére, illetve nem sérthetik a tagállamok költségvetési szuverenitását és költségvetési hatásköreit.

(7) Amennyiben a Testület egy nemzeti szanálási hatósághoz címzett határozatot hoz, a nemzeti szanálási hatóságnak jogában áll részletesebben meghatározni a meghozandó intézkedéseket. E pontosításnak összhangban kell állnia a Testület szóban forgó határozatával.

7. cikk

A feladatoknak az Egységes Szanálási Mechanizmuson belüli megosztása

(1) A Egységes Szanálási Mechanizmus egységes és következetes működéséért a Testület felel.

(2) A 31. cikk (1) bekezdésében említett rendelkezéseknek megfelelően a Testület felelős a szanálási tervek elkészítéséért, illetve az alábbiak szanálására vonatkozó valamennyi határozat elfogadásáért:

a) a 2. cikkben említett, csoporthoz nem tartozó szervezetek, illetve az alábbi csoportok esetében:

- i. amelyek az 1024/2013/EU rendelet 6. cikkének (4) bekezdése szerint jelentősnek minősülnek; vagy
- ii. amelyekre vonatkozóan az EKB az 1024/2013/EU rendelet 6. cikke (5) bekezdésének b) pontja értelmében úgy határozott, hogy közvetlenül él valamennyi vonatkozó hatáskörével; továbbá

b) határokon átnyúló tevékenységet folytató egyéb csoportok.

(3) Az e rendelettel a Testületre ruházott feladatokért viselt felelőségek sérelme nélkül a (2) bekezdésben nem említett szervezetekre és csoportokra vonatkozóan a nemzeti szanálási hatóságok az alábbi feladatok végrehajtásáért felelősek:

- a) a 8. és a 10. cikkel, valamint a 9. cikkben meghatározott eljárással összhangban szanálási tervek elfogadása és a szanálhatóság értékelése;
- b) a 13. cikk (3) bekezdésével összhangban intézkedések elfogadása a korai beavatkozás során;

- c) a 11. cikkkel összhangban egyszerűsített követelmények alkalmazása vagy mentesítés a szanalási tervek elkészítésére vonatkozó kötelezettség alól;
- d) a 12. cikkkel összhangban a szavatolótőkére és a leírható vagy átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmények meghatározása;
- e) a 79. cikkkel összhangban és a 31. cikkben említett eljárásnak megfelelően szanalási határozatok elfogadása és az e rendeletben említett szanalási eszközök alkalmazása a vonatkozó eljárásokkal és biztosítékokkal összhangban, amennyiben a szanalási intézkedéshez nincs szükség az Alap felhasználására és azt kizárólag a 21. és a 24–27. cikkben említett eszközökkel, illetve a betétbiztosítási rendszerrel finanszírozzák;
- f) a 21. cikk értelmében és a 31. cikkben meghatározott eljárásnak megfelelően a releváns tőkeinstrumentumok leírása vagy átalakítása.

Amennyiben a szanalási intézkedéshez szükség van az Alap felhasználására, a Testület elfogadja a szanalási eszközt.

Egy szanalási határozat meghozatalakor a nemzeti szanalási hatóságoknak figyelembe kell venniük és követniük kell a szanalási terveket a 9. cikkben említettekkel összhangban, kivéve, ha az adott eset körülményeit figyelembe véve úgy értékeli, hogy a szanalási célok hatékonyabban megvalósíthatók olyan intézkedések révén, amelyek a szanalási tervben nem szerepelnek.

Az e bekezdésben említett feladatok teljesítése során a nemzeti szanalási hatóságok e rendelet vonatkozó rendelkezéseit alkalmazzák. Az 5. cikk (2) bekezdésében, a 6. cikk (5) bekezdésében, a 8. cikk (6), (8), (12) és (13) bekezdésében, a 10. cikk (1)–(10) bekezdésében, a 11–14. cikkben, a 15. cikk (1), (2) és (3) bekezdésében, a 16. cikkben, a 18. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében, (2) és (6) bekezdésében, a 20. cikkben, a 21. cikk (1)–(7) bekezdésében és a (8) bekezdése második albekezdésében, a 21. cikk (9) és (10) bekezdésében, a 22. cikk (1), (3) és (6) bekezdésében, a 23. és a 24. cikkben, a 25. cikk (3) bekezdésében, a 27. cikk (1)–(15) bekezdésében és a (16) bekezdése második albekezdésének második mondatában, harmadik albekezdésében, negyedik albekezdésének első, harmadik és negyedik mondatában, valamint a 32. cikkben a Testületre történő hivatkozásokat – az e bekezdés első albekezdésében említett csoportok és szervek tekintetében – a nemzeti szanalási hatóságokra történő hivatkozásoknak kell tekinteni. E célból a nemzeti szanalási hatóságok a nemzeti jogban meghatározott feltételeknek megfelelően gyakorolják a 2014/59/EU irányelvet átültető nemzeti jogszabályok szerint rájuk ruházott hatásköreiket.

A nemzeti szanalási hatóságok tájékoztatják a Testületet az e bekezdés szerint meghozandó intézkedésekről, és az ezen intézkedések meghozatalakor szorosan együttműködnek a Testülettel.

A nemzeti szanalási hatóságok a 9. cikkben említett szanalási terveket, illetve azok valamennyi frissített változatát az érintett szervezet vagy csoport szanalhatóságának indokokkal alátámasztott, a 10. cikk szerinti értékelésével együtt benyújtják a Testületnek.

(4) Az e rendeletben előírt szigorú szanalási normák következetes alkalmazása érdekében a Testület:

- a) a (3) bekezdésben említett, valamely nemzeti szanalási hatóság által a 31. cikk (1) bekezdése értelmében hozott intézkedésről szóló értesítést követően a körülmények sürgető jellegét figyelembe vevő megfelelő határidőn belül figyelmeztetést adhat az érintett nemzeti szanalási hatóság részére, amennyiben a Testület úgy ítéli meg, hogy a (3) bekezdésben említett bármely szervezettel vagy csoporttal kapcsolatos határozattervezet nem felel meg e rendeletnek vagy a 31. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett általános iránymutatásainak;
- b) bármikor – és különösen amennyiben az a) pontban említett figyelmeztetést nem veszik megfelelően figyelembe – az érintett nemzeti szanalási hatósággal folytatott konzultációt követően saját kezdeményezésre vagy az érintett nemzeti szanalási hatóság kérésére a (3) bekezdésben említett bármely szervezettel vagy csoporttal kapcsolatosan is dönthet úgy, hogy közvetlenül él az e rendelet szerinti valamennyi vonatkozó hatáskörével.

(5) E cikk (3) bekezdésének sérelme nélkül a részt vevő tagállamok dönthetnek úgy, hogy a területükön letelepedett, a (2) bekezdésben nem említett szervezetek, illetve csoportok tekintetében a Testület gyakorolja az e rendelettel rá ruházott összes hatáskört és felelősséget. Ebben az esetben e cikk (3) és (4) bekezdése, a 9. cikk, a 12. cikk (2) bekezdése és a 31. cikk (1) bekezdése nem alkalmazható. Az e lehetőséggel élni kívánó tagállamok erről ennek megfelelően értesítik a Testületet és a Bizottságot. Az értesítés az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő kihirdetésének napján lép hatályba.

II. RÉSZ

KÜLÖNÖS RENDELKEZÉSEK

I. CÍM

AZ EGYSGÉES SZANÁLÁSI MECHANIZMUSON BELÜLI FUNKCIÓK ÉS ELJÁRÁSI SZABÁLYOK

1. FEJEZET

Szanálási tervezés

8. cikk

A Testület által készített szanálási tervek

(1) A Testület szanálási terveket készít és fogad el a 7. cikk (2) bekezdésében említett szervezetekre és csoportokra, valamint – ha az e bekezdések alkalmazásához szükséges feltételek teljesülnek – a 7. cikk (4) bekezdésének b) pontjában és az (5) bekezdésében említett szervezetekre és csoportokra vonatkozóan.

(2) A Testület az EKB-vel vagy a szervezetek letelepedése szerinti részt vevő tagállam érintett nemzeti illetékes hatóságaival és nemzeti szanálási hatóságaival – köztük a csoportszintű szanálási hatósággal –, illetve amennyiben az ilyen jelentős fióktelepet érinti, a részt nem vevő azon tagállamok szanálási hatóságaival folytatott konzultációt követően készíti el a szanálási terveket, amelyekben jelentős fióktelep működik. Ehhez a Testület kötelezheti a nemzeti szanálási hatóságokat szanálási tervjavaslatok készítésére és benyújtására, a csoportszintű szanálási hatóságokat pedig egy csoportszintű szanálási tervjavaslat készítésére és benyújtására.

(3) E cikk eredményes és következetes alkalmazása érdekében a Testület iránymutatásokat ad ki és utasításokat intéz a nemzeti szanálási hatóságokhoz a konkrét szervezetekre vagy csoportokra vonatkozó szanálási tervjavaslatok és a csoportszintű szanálási tervjavaslatok készítésével kapcsolatosan.

(4) E cikk (1) bekezdésének alkalmazásában a nemzeti szanálási hatóságok e cím 5. fejezetének sérelme nélkül benyújtanak a Testületnek minden, a szanálási tervek elkészítéséhez és végrehajtásához szükséges információt, amelyhez a 2014/59/EU irányelv 11. cikkének és 13. cikke (1) bekezdésének megfelelően hozzájutottak.

(5) A szanálási terv opciókat határoz meg az ebben a rendeletben említett szanálási eszközöknek az (1) bekezdésben említett szervezetekre és csoportokra való alkalmazására, illetve a szanálási hatásköröknek az ezek tekintetében történő gyakorlására vonatkozóan.

(6) A szanálási terv rögzíti azokat a szanálási intézkedéseket, amelyeket a Testület meghozhat, ha valamely, az (1) bekezdésben említett szervezet vagy egy csoport teljesíti a szanálási feltételeket.

A (9) bekezdésben említett információkat az érintett szervezet tudomására kell hozni.

A szanálási terv kidolgozásakor és aktualizálásakor a Testület azonosítja a szanálhatóság valamennyi lényeges akadályát, és – amennyiben szükséges és arányosnak tekinthető – a 10. cikkel összhangban meghatározza a megfelelő intézkedéseket ezen akadályok kezelésére.

A szanálási terv készítése során releváns forgatókönyveket kell figyelembe venni, ideértve azt az esetet, hogy a csődesemény elszigetelt, egyedi okokra visszavezethető lehet, vagy azt, hogy szélesebb körű pénzügyi instabilitás vagy rendszerszintű események idején következik be.

A szanálási terv nem feltételezheti az alábbiak bármelyikét:

- a) bármely rendkívüli állami pénzügyi támogatás a 67. cikk szerint létrehozott Alap igénybevételén túl;
- b) bármely, központi banki sürgősségi likviditási támogatás; vagy
- c) nem szokásos feltételű biztosítékkal, időtartamra és kamatozással nyújtott központi banki likviditási támogatás.

(7) A szanálási tervnek elemzést kell tartalmaznia arról, hogy a terv által vázolt körülmények között egy intézmény hogyan és mikor igényelheti a központi banki eszközrendszer felhasználását, és meg kell jelölnie, hogy várhatóan mely eszközök lennének fedezetként befogadhatók.

(8) A Testület megkövetelheti az intézményektől, hogy segítséget nyújtsanak a szanálási tervek elkészítéséhez és aktualizálásához.

(9) Az egyes szervezetek szanálási terveinek – adott esetben és lehetőség szerint számszerűsítve – tartalmazniuk kell a következőket:

- a) a terv kulcsfontosságú elemeinek összefoglalása;
- b) a szanálási terv legutóbbi módosítása óta az intézmény tekintetében bekövetkezett érdemi változások összefoglalása;
- c) annak bemutatása, hogy a kritikus funkciók és a fő üzletágak jogilag és gazdaságilag hogyan különíthetők el más funkcióktól a szükséges mértékben annak érdekében, hogy az intézmény csődje esetén a folytonosság biztosítható legyen;
- d) becsült időkeret a terv minden egyes lényegi vonatkozásának megvalósítása tekintetében;
- e) a szanálhatóság 10. cikk szerinti értékelésének részletes leírása;
- f) a 10. cikk szerint elvégzett értékelés során feltárt szanálhatósági akadályok kezelésére, illetve kiküszöbölésére a 10. cikk (7) bekezdése szerint előírt intézkedések leírása;
- g) az intézmény kritikus funkciói, fő üzletágai és eszközei értékének és értékesíthetőségének meghatározására irányuló eljárások leírása;
- h) azon intézkedések részletes leírása, amelyek biztosítják, hogy a 2014/59/EU irányelv 11. cikke szerint előírt információk naprakészek, és mindenkor a szanálási hatóságok rendelkezésére állnak;
- i) annak ismertetése, hogy hogyan finanszírozhatók a szanálási opciók az alábbiak bevonása nélkül;
 - i. bármely rendkívüli állami pénzügyi támogatás a 67. cikk szerint létrehozott Alap igénybevételén túl;
 - ii. bármely, központi banki sürgősségi likviditási támogatás; vagy
 - iii. nem szokásos feltételű biztosítékkal, időtartamra és kamatozással nyújtott központi banki likviditási támogatás;
- j) a különböző lehetséges forgatókönyveknek és a vonatkozó ütemterveknek megfelelően alkalmazható különféle szanálási stratégiák részletes leírása;
- k) a kritikus jellegű kölcsönös függőségi kapcsolatok bemutatása;
- l) a kifizetésekhez, elszámolási szolgáltatásokhoz és egyéb infrastruktúrákhoz történő hozzáférés folytonosságát biztosító lehetőségek leírása, valamint az ügyfélpozíciók hordozhatóságának értékelése;
- m) a terv által az intézmény munkavállalóira gyakorolt hatások elemzése, beleértve a járulékos költségek elemzését is, valamint a munkavállalókkal a szanálási folyamat során való konzultációra szolgáló, tervezett eljárások leírása, adott esetben figyelembe véve a szociális partnerekkel folytatott párbeszédet célzó nemzeti rendszereket;
- n) a médiával és az állampolgárokkal folytatandó kommunikációt bemutató terv;
- o) a szavatolótőkére és a leírható vagy átalakítható kötelezettségekre vonatkozó, a 12. cikkben megállapított minimumkövetelmények, és adott esetben azok teljesítésének határideje;
- p) adott esetben a szavatolótőkére és a hitelezői feltőkésítésbe szerződéses kikötés alapján bevonható instrumentumokra vonatkozó, a 12. cikkben megállapított minimumkövetelmények, és adott esetben azok teljesítésének határideje;
- q) az intézmény működési eljárásainak folyamatos fenntartását szolgáló lényeges műveletek és rendszerek bemutatása;
- r) valamint adott esetben az intézménynek a szanálási tervvel kapcsolatos véleménye.

(10) A csoportszintű szanalási tervek tartalmazzák az egy részt vevő tagállamban letelepedett uniós szintű anyavállalat által vezetett csoport egészének akár az uniós szintű anyavállalat szintjén végrehajtandó szanalására, akár a csoport feldarabolásán és a leányvállalatok szanalásán keresztüli szanalására vonatkozó szanalási tervet. A csoportszintű szanalási terv meghatározza az alábbiak szanalására vonatkozó intézkedéseket:

- a) az uniós szintű anyavállalat;
- b) a csoport részét képező, az Unióban letelepedett leányvállalatok;
- c) a 2. cikk b) pontjában említett szervezetek; továbbá
- d) a 33. cikkre figyelemmel, a csoport részét képező és az Unión kívül letelepedett leányvállalatok.

(11) A csoportszintű szanalási terv:

- a) meghatározza a (6) bekezdésben említett forgatókönyvek esetében a csoporthoz tartozó vállalkozások tekintetében foganatosítandó szanalási intézkedéseket, amelyeket a 2. cikk b) pontjában említett szervezetek és a leányintézmények tekintetében szanalási intézkedések révén, illetve a leányintézmények tekintetében koordinált szanalási intézkedések révén kell végrehajtani;
- b) megvizsgálja, mennyire alkalmazhatók a szanalási eszközök és gyakorolhatók a szanalási hatáskörök összehangolt módon a csoporton belüli, az Unióban letelepedett vállalkozásokra – ezen eszközök és hatáskörök közé értve a csoport egészének vagy a csoporton belüli több vállalkozás által végzett tevékenységnek vagy üzletágnak, illetve a csoporton belüli egyes vállalkozásoknak harmadik fél általi megvásárlását lehetővé tevő intézkedéseket is –, és azonosítja az összehangolt szanalás akadályait;
- c) részletes leírást nyújt a szanalhatóság 10. cikk szerint végrehajtott értékeléséről;
- d) ha a csoporthoz harmadik országokban bejegyzett vállalkozások is tartoznak, azonosítja a harmadik országbeli érintett hatóságokkal való együttműködésre és koordinációra irányuló megfelelő intézkedéseket, valamint a szanalás Unión belüli következményeit;
- e) a csoportszintű szanalás feltételeinek való megfelelés esetén azonosítja a csoportszintű szanalás elősegítéséhez szükséges intézkedéseket, beleértve egyes konkrét funkciók vagy üzletágak jogi és gazdasági leválasztását;
- f) meghatározza, hogyan történne a csoportszintű szanalási intézkedések finanszírozása és amennyiben szükséges az Alap és a részt nem vevő tagállamok részéről a 2014/59/EU irányelv 100. cikkében meghatározott finanszírozási rendszer igénybevétele, megállapítja, hogy milyen elvek alapján történjen a tehermegosztás a finanszírozás tekintetében a különböző részt vevő és részt nem vevő tagállamok finanszírozási forrásai között. A terv nem feltételezheti az alábbiakat:
 - i. az e rendelet 67. cikke alapján létrehozott Alap mellett bármely rendkívüli állami pénzügyi támogatás, valamint a 2014/59/EU irányelv 100. cikkének megfelelően létrehozott finanszírozási rendszerek igénybevétele a részt nem vevő tagállamok részéről;
 - ii. bármely központi banki sürgősségi likviditási támogatás; vagy
 - iii. bármely, nem szokásos feltételű biztosítékkal, időtartamra és kamatozással nyújtott központi banki likviditási támogatás.

Ezeket az elveket igazságos és kiegyensúlyozott kritériumok alapján kell megállapítani, és ennek során különösen a 2014/59/EU irányelv 107. cikkét valamint azt kell figyelembe venni, hogy azok milyen hatást gyakorolnak az érintett tagállamokban a pénzügyi stabilitásra.

A csoportszintű szanalási terv egyik tagállamra sem gyakorolhat aránytalan mértékű hatást.

(12) A Testület határozza meg az első szanalási tervek elkészítésének határidejét. A szanalási tervek és a csoportszintű szanalási tervek felülvizsgálatát és adott esetben aktualizálását legalább évente, továbbá a szervezet – vagy a csoportszintű szanalási tervek esetében a csoport, illetve bármely, a csoporthoz tartozó szervezet – jogi vagy szervezeti felépítésével, tevékenységével vagy pénzügyi helyzetével kapcsolatos minden olyan érdemi változás után el kell végezni, amely jelentős hatással lehet a terv eredményességére, vagy amely másképpen szükségessé teszi a szanalási terv felülvizsgálatát.

A szanalási tervek első albekezdés szerinti felülvizsgálata vagy frissítése céljából az intézmények, az EKB vagy a nemzeti illetékes felügyeleti hatóságok haladéktalanul értesítik a Testületet minden olyan változásról, amely a szanalási terv felülvizsgálatát vagy frissítését teszi szükségessé.

(13) A Testület továbbítja a szanalási terveket és azok minden módosítását az EKB vagy az adott nemzeti illetékes hatóságok részére.

9. cikk

A nemzeti szanalási hatóságok által készített A szanalási tervek

(1) A nemzeti szanalási hatóságok a 8. cikk (5)–(13) bekezdésével összhangban szanalási terveket készítenek és fogadnak el a 7. cikk (2) bekezdésében, (4) bekezdése b) pontjában és (5) bekezdésében nem említett szervezetekre és csoportokra vonatkozóan.

(2) A nemzeti szanalási hatóságok a részt vevő és – azokban az esetekben, ahol jelentős fióktelep működik a területükön és a tervek ezeket a jelentős fióktelepeket is érintik – a részt nem vevő tagállamok érintett nemzeti illetékes hatóságaival és nemzeti szanalási hatóságaival folytatott konzultációt követően készítik el a szanalási terveket.

10. cikk

A szanalhatóság értékelése

(1) A 8. cikknek megfelelő szanalási tervek készítésekor és aktualizálásakor a Testület – az illetékes hatóságokkal, többek között az EKB-val, valamint azon részt nem vevő tagállamok szanalási hatóságaival való konzultációt követően, amelyek területén jelentős fióktelepek találhatók és amennyiben az a jelentős fióktelep szempontjából releváns – értékeli, hogy az intézmények és csoportok milyen mértékben szanalhatók anélkül, hogy feltételeznék az alábbiak bármelyikét:

- a) bármely rendkívüli állami pénzügyi támogatás a 67. cikk szerint létrehozott Alap igénybevételén túl;
- b) bármely központi banki sürgősségi likviditási támogatás; vagy
- c) bármely, nem szokásos feltételű biztosítékkal, időtartamra és kamatozással nyújtott központi banki likviditási támogatás.

(2) Az EKB vagy az érintett nemzeti illetékes hatóság a Testület rendelkezésére bocsátja a szanalási tervet vagy a csoportszintű szanalási tervet. A Testület megvizsgálja a szanalási tervet annak megállapítása céljából, hogy tartalmaz-e olyan intézkedéseket, amelyek kedvezőtlenül befolyásolhatják az intézmény vagy csoport szanalhatóságát, és ajánlásokat tesz a Testületnek vagy a nemzeti illetékes hatóságnak ez ügyben.

(3) A szanalási tervek készítésekor a Testület felméri, hogy egy adott szervezet milyen mértékben szanalható e rendellel összhangban. Valamely szervezet akkor minősül szanalhatónak, ha az kivitelezhető és a Testület hitelt érdemlően tudja azt a rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében felszámolni vagy – a szanalási eszközöknek a szervezetre történő alkalmazása és a szanalási hatáskörök gyakorlása révén – szanalni, a lehető legnagyobb mértékben elkerülve, hogy ez jelentős negatív következményekkel járjon azon tagállam pénzügyi rendszereire nézve, ahol az adott szervezet található, illetve más tagállamok vagy az Unió pénzügyi rendszereire nézve, beleértve a szélesebb körű pénzügyi instabilitás körülményeit vagy a rendszerszintű eseményeket is, szem előtt tartva a szervezet által ellátott kritikus funkciók folytonosságának a biztosítását.

A Testület időben értesíti az EBH-t, amennyiben egy intézmény nem minősül szanalhatónak.

(4) Valamely csoport akkor minősül szanalhatónak, ha az kivitelezhető és a Testület hitelt érdemlően tudja a csoportba tartozó vállalkozásokat a rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében felszámolni vagy – a szanalási eszközöknek a csoportba tartozó vállalkozásokra történő alkalmazása és a szanalási hatáskörök gyakorlása révén – azokat szanalni, a lehető legnagyobb mértékben elkerülve, hogy ez bármely jelentős negatív következménnyel járjon a csoportba tartozó vállalkozások letelepedése szerinti tagállamok pénzügyi rendszereire nézve, illetve más tagállamok vagy az Unió pénzügyi rendszereire nézve, beleértve a szélesebb körű pénzügyi instabilitás körülményeit vagy a rendszerszintű eseményeket is, szem előtt tartva a csoporthoz tartozó vállalkozások által ellátott kritikus funkciók folytonosságának a biztosítását vagy azáltal, hogy ezek rövid időn belül könnyen leválaszthatók, vagy más módon.

A Testület időben értesíti az EBH-t, amennyiben egy csoport nem minősül szanalhatónak.

(5) A (3), (4) és (10) bekezdés alkalmazásában a pénzügyi rendszerre gyakorolt jelentős negatív következmények vagy a pénzügyi stabilitásra jelentett fenyegetés olyan helyzetre vonatkozik, amelyekben a pénzügyi rendszer ténylegesen vagy potenciálisan olyan zavarnak van kitéve, amely a belső piac, illetve egy vagy több tagállam gazdaságának vagy pénzügyi rendszerének rendes működését, hatékonyságát és integritását veszélyeztető pénzügyi nehézségeket okozhat. A jelentős negatív következmények meghatározásakor a Testület figyelembe veszi az ERKT erre vonatkozó figyelmeztetéseit és ajánlásait, illetve az EBH által a rendszerkockázat azonosításához és méréséhez kidolgozott kritériumokat.

(6) Az e cikkben említett értékelés céljából a Testület megvizsgálja a 2014/59/EU irányelv melléklete C. szakaszában meghatározott témákat.

(7) Ha egy szervezet vagy csoport szanálhatóságának a (3) vagy a (4) bekezdés szerint elvégzett értékelését követően a Testület – az illetékes hatóságokkal, többek között az EKB-val folytatott konzultáció után – megállapítja, hogy jelentős akadályai vannak az adott szervezet vagy csoport szanálhatóságának, a Testület az illetékes hatóságokkal együttműködve az intézménynek vagy az anyavállalatnak címzett jelentést készít, amelyben elemzi a szanálási eszközök eredményes alkalmazása és a szanálási hatáskörök gyakorlása előtt álló jelentős akadályokat. A jelentés figyelembe veszi az intézmény üzleti modelljére gyakorolt hatást, és olyan arányos és célzott intézkedéseket ajánl, amelyek a Testület véleménye szerint szükségesek vagy megfelelőek a szóban forgó akadályok (10) bekezdéssel összhangban történő kiküszöböléséhez.

(8) A jelentést emellett továbbítani kell az illetékes hatóságoknak és azon részt nem vevő tagállamok szanálási hatóságainak, amelyekben a csoporthoz nem tartozó intézmények jelentős fióktelepei találhatók. A jelentést alá kell támasztani a szóban forgó értékelés vagy megállapítás indokaival, és fel kell tüntetni, hogy az értékelés vagy megállapítás hogyan felel meg a 6. cikkben meghatározott arányos alkalmazás követelményének.

(9) A jelentés kézhezvételét követő négy hónapon belül a szervezet vagy az anyavállalat olyan lehetséges intézkedéseket javasol a Testületnek, amelyek kezelik vagy kiküszöbölik a jelentésben feltárt jelentős akadályokat. A Testület tájékoztatja a szervezetet vagy anyavállalat által javasolt intézkedésekről az illetékes hatóságokat, az EBH-t, illetve részt nem vevő tagállamban jelentős fiókteleppel rendelkező, csoporthoz nem tartozó intézmények esetében e tagállamok szanálási hatóságait.

(10) A Testület az illetékes hatóságokkal folytatott konzultációt követően értékeli, hogy a (9) bekezdésben említett intézkedések hatékonyan kezelik vagy kiküszöbölik-e a szóban forgó jelentős akadályokat. Ha az érintett szervezet vagy anyavállalat által javasolt intézkedések nem csökkentik vagy kiküszöbölik ki hatékonyan a szanálhatóság akadályait, a Testület – az illetékes hatóságokkal, és adott esetben a kijelölt makroprudenciális hatósággal való konzultációt követően – határozatot hoz, amelyben kijelenti, hogy a javasolt intézkedések nem csökkentik vagy kiküszöbölik ki hatékonyan a szanálhatóság akadályait, és utasítja a nemzeti szanálási hatóságokat, hogy írják elő az intézmény, az anyavállalat vagy az érintett csoport valamely leányvállalata számára a (11) bekezdésben felsorolt bármely intézkedés meghozatalát:

Az alternatív intézkedések azonosítása során a Testületnek bizonyítania kell, hogy az intézmény által javasolt intézkedések miért nem lennének alkalmasak a szanálás akadályainak kiküszöbölésére, valamint hogy a javasolt alternatív intézkedések hogyan képesek megszüntetni az akadályokat. A Testület figyelembe veszi, hogy a szanálhatóság előtt álló akadályok milyen fenyegetést jelentenek a pénzügyi stabilitásra nézve, és hogy az intézkedések milyen hatást gyakorolnak az intézmény üzleti tevékenységére, stabilitására, valamint a gazdasági hozzájárulásra való képességére, a pénzügyi szolgáltatások belső piacára, valamint a többi tagállam és az Unió egésze pénzügyi stabilitására.

A Testület figyelembe veszi továbbá, hogy el kell kerülni az érintett intézményre vagy csoportra gyakorolt minden olyan hatást, amely a szanálhatóság akadályának kiküszöböléséhez szükséges mértéket meghaladja, vagy aránytalan.

(11) A (10) bekezdés alkalmazásában a Testület adott esetben a következő intézkedések bármelyikének meghozatalára utasítja a nemzeti szanálási hatóságokat:

- a) a csoporton belüli finanszírozási rendszerek vagy ezek hiánya felülvizsgálatának, vagy a kritikus funkciók ellátására vonatkozó (csoporton belüli vagy harmadik felekkel kötött) szolgáltatási szerződések kidolgozásának előírása a szervezet számára;
- b) az egyéni és összesített kitettségek felső határának előírása a szervezet számára;

- c) a szanalási celok szempontjából fontos konkrét vagy további általános tájékoztatási követelmények előírása;
- d) egyes eszközök elidegenítésének előírása a szervezet számára;
- e) bizonyos jelenlegi vagy tervezett tevékenységek korlátozásának vagy beszüntetésének előírása a szervezet számára;
- f) új vagy meglévő üzletágak fejlesztésének, illetve új vagy meglévő termékek értékesítésének a korlátozása vagy megakadályozása;
- g) a szervezet, illetve a közvetlenül vagy közvetve a meghatározó befolyása alatt álló, a csoporthoz tartozó bármely szervezet jogi vagy működési struktúráinak összetettségét csökkentő változtatások előírása annak érdekében, hogy a kritikus funkciók jogi és működési szempontból elkülöníthetők legyenek más funkcióktól a szanalási eszközök alkalmazása révén;
- h) annak előírása valamely szervezet számára, hogy hozzon létre pénzügyi holdingtársaság anyavállalatot valamely tagállamban, vagy uniós szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalatot;
- i) annak előírása valamely szervezet számára, hogy a 12. cikk követelményeinek teljesítése érdekében bocsásson ki leírható vagy átalakítható kötelezettségeket;
- j) annak előírása valamely szervezet számára, hogy tegyen egyéb lépéseket a 12. cikkben említett követelmények teljesítése érdekében, többek között kísérelje meg az általa kibocsátott, leírható vagy átalakítható kötelezettségek, kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok vagy járulékos tőkeinstrumentumok újraértékelésére, annak biztosítása érdekében, hogy amennyiben a Testület az érintett kötelezettség vagy eszköz leírása vagy átalakítása mellett dönt, ezt a döntést a kötelezettségre vagy eszközre vonatkozó joghatóság joga alapján lehessen érvényesíteni.

A nemzeti szanalási hatóságok adott esetben közvetlenül meghozzák az első albekezdés a)–j) pontjában említett intézkedéseket.

(12) A nemzeti szanalási hatóságok a 29. cikknek megfelelően végrehajtják a Testület utasításait.

(13) A (10) és (11) bekezdés szerinti határozatnak az alábbi követelményeknek kell megfelelnie:

- a) a szóban forgó értékelést vagy megállapítást alátámasztó indokokat is tartalmaznia kell;
- b) a határozatban jelezni kell, hogy az értékelés vagy megállapítás miként felel meg a (10) bekezdésben meghatározott, arányos alkalmazásra vonatkozó követelménynek.

11. cikk

Egyszerűsített követelmények egyes intézmények számára

(1) A Testület a nemzeti szanalási hatósággal folytatott konzultációt követően saját kezdeményezésére vagy valamely nemzeti szanalási hatóság javaslata alapján egyszerűsített követelményeket alkalmazhat a 8. cikkben említett szanalási tervek készítésével kapcsolatban, vagy az e cikk (3)–(9) bekezdésével összhangban mentesíthet az említett tervek elkészítésének követelménye alól.

(2) A nemzeti szanalási hatóságok javasolhatják a Testület számára egyszerűsített követelmények intézményekre vagy csoportokra való alkalmazását a (3) és (4) bekezdés szerint, vagy a (7) bekezdés értelmében a szanalási terv készítésének követelménye alóli mentesítést. Ezt a javaslatot meg kell indokolni és a vonatkozó összes dokumentációval alá kell támasztani.

(3) A Testület értékeli az érintett intézményt vagy csoportot, amikor az egyszerűsített követelmények alkalmazására irányuló, az e cikk (2) bekezdése szerinti javaslatot kap vagy amikor saját kezdeményezésére jár el, és köteles egyszerűsített követelményeket alkalmazni, amennyiben az adott intézmény vagy csoport csődje valószínűsíthetően nem jár a 10. cikk (5) bekezdése értelmében vett jelentős negatív következményekkel a pénzügyi rendszerre, illetve nem jelent fenyegetést a pénzügyi stabilitásra.

A fenti célok érdekében a Testület figyelembe veszi a következőket:

- a) az intézmény vagy csoport üzleti tevékenységének jellegét, részvényesi szerkezetét, kockázati profilját, méretét és jogállását, a más intézményekkel vagy a pénzügyi rendszer egészével való összefonódottságát, tevékenységeinek kiterjedését és összetettségét;
- b) intézményvédelmi rendszerben vagy az 575/2013/EU rendelet 113. cikkének (7) bekezdésében említett egyéb kölcsönös szolidaritási rendszerekben meglévő tagságát;

- c) a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 4. cikke (1) bekezdésének 2. pontjában meghatározott befektetési szolgáltatások vagy tevékenységek gyakorlását; valamint azt
- d) hogy csődjé és azt követő, rendes fizetéseképtelenségi eljárással történő felszámolása valószínűsíthetően jelentős negatív hatással járna-e a pénzügyi piacokra, más intézményekre, a finanszírozási feltételekre, illetve a gazdaság egészére.

A Testület az első albekezdésben említett értékelést adott esetben a nemzeti makroprudenciális hatósággal – és adott esetben az ERKT-val – való egyeztetést követően végzi el.

(4) Egyszerűsített követelmények alkalmazása során a Testület meghatározza:

- a) a 8. cikkben meghatározott szanalási tervek tartalmát és részleteit;
- b) az első szanalási tervek elkészítésének határidejét és a szanalási tervek aktualizálásának gyakoriságát, amely kisebb lehet a 8. cikk (12) bekezdésében megállapított mértéknél;
- c) az intézmények által az e rendelet 8. cikke (9) bekezdésében, valamint a 2014/59/EU irányelv mellékletének B. szakaszában foglaltak szerint benyújtandó információk tartalmát és részleteit;
- d) a szanalhatóság az e rendelet 10. cikke és a 2014/59/EU irányelv melléklete C. szakasza szerinti értékelésének részleteit.

(5) Az egyszerűsített követelmények alkalmazása önmagában nem befolyásolhatja a Testületnek a szanalási intézkedések meghozatalával kapcsolatos hatásköreit.

(6) Egyszerűsített követelmények alkalmazása esetén a Testület bármely időpontban bevezeti a teljes körű, nem egyszerűsített követelményeket, ha az egyszerűsített követelményeket indokoló bármely körülmény már nem áll fenn.

(7) A 9. és a 31. cikk sérelme nélkül, amikor a Testület szanalási tervek elkészítésének követelménye alóli mentesítésre irányul, az e cikk (2) bekezdése szerinti javaslatot kap, vagy amikor saját kezdeményezésére jár el, az e cikk (3) bekezdése értelmében mentesíti a szanalási tervek készítésének követelménye alól azokat az intézményeket, amelyek egy központi szerv kapcsolt vállalkozásai, és az 575/2013/EU irányelv 10. cikkének megfelelően teljes egészében vagy részben mentesülnek a nemzeti jog szerinti prudenciális követelmények alól.

A mentesség első albekezdés szerinti megadása esetén a szanalási terv elkészítésének kötelezettsége az 575/2013/EU rendelet 10. cikke értelmében vett központi szervre és az ahhoz kapcsolt vállalkozásokra összevont alapon alkalmazandó. Ezért az e fejezetben szereplő, csoportra történő hivatkozások magukban foglalják az 575/2013/EU rendelet 10. cikke értelmében vett központi szervet és az ahhoz kapcsolt intézményeket, valamint mindezek leányvállalatait, a 2013/36/EU irányelv 111. cikke értelmében összevont alapú felügyelet alá tartozó anyavállalatokra vagy intézményekre való hivatkozások pedig magukban foglalják a központi szervet.

(8) Azon intézmények esetében, amelyek az 1024/2013/EU rendelet 6. cikke (4) bekezdésének értelmében az EKB közvetlen felügyelete alatt állnak, illetve amelyek valamely részt vevő tagállam pénzügyi rendszerének jelentős részét alkotják, egyedi szanalási terveket kell készíteni.

E bekezdés alkalmazásában úgy tekintendő, hogy egy intézmény műveletei akkor alkotják jelentős részét az adott részt vevő tagállam pénzügyi rendszerének, amennyiben:

- a) az intézmény eszközeinek összértéke meghaladja a 30 000 000 000 eurót; vagy
- b) eszközei összértékének a letelepedés szerinti tagállam GDP-jéhez viszonyított aránya meghaladja a 20 %-ot, kivéve, ha az eszközök összértéke nem éri el az 5 000 000 000 eurót.

(9) Ha az egyszerűsített követelmény alkalmazására vagy a mentesség megadására a (2) bekezdésnek megfelelően javaslatot tevő nemzeti szanalási hatóság úgy véli, hogy vissza kell vonni az egyszerűsített követelmények alkalmazására vagy a mentesség megadására vonatkozó határozatot, e célból javaslatot terjeszt a Testület elé. Ebben az esetben a Testület a (3) vagy a (7) és (8) bekezdésben említett tényezők és körülmények fényében a nemzeti szanalási hatóság által a visszavonásra vonatkozóan benyújtott indoklás teljes körű figyelembevételével hoz határozatot a javasolt visszavonásról.

(10) A Testület tájékoztatja az EBH-t arról, ha alkalmazza ezt a cikket.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/65/EU irányelve (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 349. o.).

12. cikk

A szavatolótőkére és a leírható vagy átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmények

(1) A Testület az illetékes hatóságokkal, többek között az EKB-val folytatott konzultációt követően, figyelemmel a leírásra és az átalakításra vonatkozó hatáskörökre, a (4) bekezdésben említettek szerint meghatározza a szavatolótőkére és a leírható vagy átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményeket, amelyeket a 7. cikk (2) bekezdésében említett szervezeteknek és csoportoknak, valamint – abban az esetben, ha e bekezdések alkalmazásának feltételei teljesülnek – a 7. cikk (4) bekezdésének b) pontjában és (5) bekezdésében említett szervezeteknek és csoportoknak mindenkor teljesíteniük kell.

(2) A szanalási terveknek a 9. cikkel összhangban történő elkészítése során a nemzeti szanalási hatóságok az illetékes hatóságokkal folytatott konzultációt követően, figyelemmel a leírási és átalakítási hatáskörre, a (4) bekezdésben említettek szerint meghatározzák azokat a szavatolótőkére és a leírható vagy átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményeket, amelyeket a 7. cikk (3) bekezdésében említett szervezeteknek mindenkor teljesíteniük kell. E tekintetben a 31. cikkben megállapított eljárást kell alkalmazni.

(3) E cikk eredményes és következetes alkalmazása érdekében a Testület iránymutatásokat ad ki, és utasításokat intéz a nemzeti szanalási hatóságokhoz egyes konkrét szervezetekkel vagy csoportokkal kapcsolatban.

(4) A leírható vagy átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményt a szavatolótőke és a leírható vagy átalakítható kötelezettségek összegeként kell kiszámítani, és az intézmény teljes kötelezettségállományának és szavatolótőkéjének százalékában kell kifejezni.

Az első albekezdés alkalmazásában a származtatott kötelezettségeket a teljes kötelezettségállomány részének kell tekinteni a partnerek nettósítási jogainak teljes körű elismerése érdekében.

(5) Az (1) bekezdés ellenére a Testület a biztosítékkal fedezett kötvényekből finanszírozott jelzáloghitel-intézeteket mentesíti a szavatolótőkére és a leírható vagy átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény teljesítésére vonatkozó kötelezettség alól, miután a nemzeti jog szerint ezen intézmények birtokába nem kerülhetnek betétek, mivel:

- a) ezen intézmények felszámolására nemzeti fizetéseptelenségi eljárások vagy a 2014/59/EU irányelv az ilyen intézményekre vonatkozó 38., 40. vagy 42. cikkével összhangban lefolytatott egyéb eljárások keretében kerül sor; továbbá
- b) e nemzeti fizetéseptelenségi eljárások és egyéb eljárások biztosítják, hogy az említett intézmények hitelezői – ideértve adott esetben a biztosítékkal fedezett kötvények birtokosait – a szanalási célkitűzéseknek megfelelő módon viseljék a veszteségeket.

(6) A (4) bekezdésben említett, a leírható vagy átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény nem haladhatja meg a szavatolótőke és a leírható vagy átalakítható kötelezettségek azon összegét, amely elegendő annak biztosításához, hogy a hitelezői feltőkésítési eszköz alkalmazása esetén a (2) bekezdésben említett intézmény vagy anyavállalat, valamint az említett intézmény vagy anyavállalat legfelső szintű anyavállalata és az említett legfelső szintű anyavállalat összevont beszámolóiban szereplő bármely intézmény vagy pénzügyi vállalkozás veszteségei fedezhetők legyenek, és mindezen szervezetek elsődleges alapvető tőkeegyeleltetési mutatói visszaállíthatók legyenek arra a szintre, amely lehetővé teszi számukra, hogy továbbra is megfeleljenek az engedélyezés feltételeinek, és folytassák azoknak a tevékenységeiknek a végrehajtását, amelyeket számukra az 575/2013/EU irányelv vagy más egyenértékű jogszabály szerint engedélyeztek, valamint hogy a 2. cikkben említett intézmény vagy anyavállalat, illetve az említett intézmény vagy anyavállalat legfelső szintű anyavállalata és az említett legfelső szintű anyavállalat összevont beszámolóiban szereplő bármely intézmény vagy pénzügyi vállalkozás iránti piaci bizalom elégséges szinten fenntartható legyen.

Amennyiben a szanalási terv azt vetíti előre, hogy sor kerülhet a leírható vagy átalakítható kötelezettségek bizonyos kategóriáinak a hitelezői feltőkésítésből való kizárására a 27. cikk (5) bekezdése szerint, vagy azt, hogy részleges átadás keretében sor kerülhet bizonyos leírható vagy átalakítható kötelezettségkategóriáknak teljes egészében egy átvevő félnek történő átadására, a (4) bekezdésben említett, a leírható vagy átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény nem haladhatja meg a szavatolótőke és a leírható vagy átalakítható kötelezettségek azon összegét, amely annak biztosításához szükséges, hogy a 2. cikkben említett intézmény vagy anyavállalat elegendő egyéb leírható vagy átalakítható kötelezettséggel rendelkezzen annak biztosítására, hogy a 2. cikkben említett intézmény vagy anyavállalat, valamint

az intézmény vagy anyavállalat legfelső szintű anyavállalata és az említett legfelső szintű anyavállalat összevont beszámolóiban szereplő bármely intézmény vagy pénzügyi vállalkozás veszteségei fedezhetők legyenek és e szervezetek elsődleges alapvető tőkemegfelelési mutatói visszaállíthatók legyenek arra a szintre, amely lehetővé teszi számukra, hogy továbbra is megfeleljenek az engedélyezés feltételeinek, és végrehajtsák azokat a tevékenységeket, amelyeket számukra az 575/2013/EU rendelet vagy más egyenértékű jogszabály szerint engedélyezte, valamint az intézmény vagy anyavállalat és az intézmény vagy az említett anyavállalat legfelső szintű anyavállalata és az említett legfelső szintű anyavállalat összevont beszámolóiban szereplő bármely intézmény vagy pénzügyi vállalkozás a piac bizalmát elégséges mértékben fenn tudja tartani.

A (4) bekezdésben említett, a leírható vagy átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény nem lehet alacsonyabb az 575/2013/EU rendelet és a 2013/36/EU irányelv szerinti szavatoló-tőke-követelmények és pufferkövetelmények teljes összegénél.

(7) Az e cikk (6) bekezdésében meghatározott korlátokon belül, annak érdekében, hogy valamely, a 2. cikkben említett szervezet a szanalási eszközök – köztük adott esetben a hitelezői feltőkésítési eszköz – alkalmazásával a szanalási céloknak megfelelően szanalható legyen, a minimumkövetelmények az e cikk (1) bekezdésében említett meghatározásának az alábbi kritériumok alapján kell történnie:

- a) a 2. cikkben említett intézmény és anyavállalat mérete, üzleti modellje, finanszírozási modellje és kockázati profilja;
- b) az a mérték, ameddig a betétbiztosítási rendszer a 79. cikkel összhangban hozzájárulhat a szanalás finanszírozásához;
- c) a 2. cikkben említett intézmény és anyavállalat csődje milyen mértékben járna a 10. cikk (5) bekezdése értelmében vett jelentős negatív következményekkel a pénzügyi rendszerre vagy milyen mértékű fenyegetést jelentene a pénzügyi stabilitásra, többek között a más intézményekkel vagy a pénzügyi rendszer többi részével fennálló összekapcsolódása révén a más intézményekre kifejtett dominóhatáson keresztül.

(8) A meghatározás során meg kell adni azt a leírható vagy átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményt, amelyet az intézményeknek egyéni alapon, illetve amelyet az anyavállalatoknak összevont alapon teljesíteniük kell. A szavatoló-tőke és a leírható vagy átalakítható kötelezettségek a valamely részt vevő tagállamban letelepedett uniós anyavállalat szintjén előírt minimális aggregált összegére vonatkozó követelményt az összevont felügyeletet ellátó hatósággal folytatott egyeztetést követően a Testület határozza meg a (7) bekezdésben meghatározott kritériumok alapján és annak figyelembevételével, hogy a csoport harmadik országbeli leányvállalatait a szanalási terv alapján elkülönülten kell-e szanalni.

(9) A csoport leányvállalataira alkalmazandó, a leírható vagy átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményt a Testület egyedi alapon határozza meg. A leírható vagy átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményeket a leányvállalatnak megfelelő szinten kell meghatározni, a következők figyelembevételével:

- a) a (7) bekezdésben felsorolt kritériumok, különösen a leányvállalat mérete, üzleti modellje, és kockázati profilja, beleértve a szavatoló-tőkéjét is; továbbá
- b) a csoport tekintetében meghatározott összevont követelmény.

(10) A Testület dönthet úgy, hogy egyedi alapon mentesít egy anyavállalat intézményt a leírható vagy átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény alól, ha a 2014/59/EU irányelv 45. cikke (11) bekezdésének a) és b) pontjában meghatározott feltételek teljesülnek. A Testület dönthet úgy, hogy egyedi alapon mentesít egy leányvállalatot a leírható vagy átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény alól, ha a 2014/59/EU irányelv 45. cikke (12) bekezdésének a), b) és c) pontjában meghatározott feltételek teljesülnek.

(11) A Testület a nemzeti szanalási hatósággal folytatott egyeztetést követően saját kezdeményezésére vagy a nemzeti szanalási hatóság javaslatára határozhat úgy, hogy a szavatoló-tőkére és a leírható vagy átalakítható kötelezettségekre vonatkozó, az (1) bekezdésben említett minimumkövetelmény a (5) bekezdés első és második albekezdésében, valamint a (7) bekezdésben foglalt feltételek maradéktalan betartásával összevont vagy egyéni alapon részben a hitelezői feltőkésítésbe szerződéses kikötés alapján bevonható instrumentumok révén is teljesíthető.

(12) Annak érdekében, hogy valamely instrumentum a (11) bekezdés szerint a hitelezői feltőkésítésbe szerződéses kikötés alapján bevonható instrumentumnak minősüljön, a Testületnek meg kell győződnie arról, hogy az instrumentum:

- a) olyan szerződéses feltételt tartalmaz, amely kimondja, hogy ha a Testület úgy határoz, hogy alkalmazza a hitelezői feltőkésítési eszközt az érintett intézmény esetében, az instrumentumot más leírható vagy átalakítható kötelezettségek leírását vagy átalakítását megelőzően kell a szükséges mértékben leírni vagy átalakítani; továbbá
- b) olyan kötelező erejű alárendeltségi megállapodás, kötelezettségvállalás vagy rendelkezés hatálya alá tartozik, amelynek értelmében rendes fizetéseképtelenségi eljárás esetében egyéb leírható vagy átalakítható kötelezettségek mögé sorolódik, és az adott időpontban fennálló egyéb leírható vagy átalakítható kötelezettségek rendezéséig nem fizethető vissza.

(13) A Testület az e cikk (1) bekezdésében és adott esetben az e cikk (11) bekezdésében említett meghatározásokat a 8. cikk szerinti szanálási tervek elkészítésével és karbantartásával párhuzamosan hozza meg.

(14) A Testület meghatározásainak címzettjei a nemzeti szanálási hatóságok. A nemzeti szanálási hatóságok a 29. cikknek megfelelően végrehajtják a Testület utasításait. A Testület előírja a nemzeti szanálási hatóságok számára annak ellenőrzését és biztosítását, hogy az intézmények és az anyavállalatok fenntartják az e cikk (1) bekezdésében meghatározott, leírható vagy átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményt.

(15) A Testület tájékoztatja az EKB-t és az EBH-t az általa az (1) bekezdés szerint az egyes intézményekre és anyavállalatokra vonatkozóan meghatározott, leírható vagy átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményekről és adott esetben a (11) bekezdésben meghatározott követelményekről.

(16) A kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumnak vagy járulékos tőkeinstrumentumnak nem minősülő leírható vagy átalakítható kötelezettségek, ideértve az alárendelt hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokat és alárendelt kölcsönöket, csak akkor képezhetik a szavatoló tőke és a leírható vagy átalakítható kötelezettségek (1) bekezdésben említett összegének részét, ha megfelelnek a következő feltételeknek:

- a) az instrumentumot kibocsátották és ellenértékét teljes egészében befizették;
- b) a kötelezettséggel nem tartoznak az intézménynek, valamint arra maga az intézmény nem nyújt biztosítékot vagy garanciát;
- c) az instrumentum megvásárlását az intézmény sem közvetlenül, sem közvetve nem finanszírozta;
- d) a kötelezettség hátralévő futamideje legalább egy év;
- e) a kötelezettség nem származtatott ügyletből ered;
- f) a kötelezettség nem olyan betétből ered, amely a 2014/59/EU irányelv 108. cikkének megfelelően a nemzeti kielégítési sorrendben elsőbbséget élvez.

Az első albekezdés d) pontja alkalmazásában, amennyiben valamely kötelezettség lejárat előtti visszafizetésre jogosítja fel a tulajdonosát, az adott kötelezettség lejáratának azt az első időpontot kell tekinteni, amikor ilyen jog keletkezik.

(17) Amennyiben valamely kötelezettségre Unión kívüli joghatóság joga az irányadó, a Testület utasíthatja a szanálási hatóságokat, hogy írják elő az intézmény számára, hogy igazolja, hogy a Testület az érintett kötelezettség leírására vagy átalakítására vonatkozó minden határozatának végrehajtására az említett joghatóság jogszabályai szerint kerülne sor, a kötelezettségre vonatkozó szerződési feltételek, a szanálási eljárás elismeréséről szóló nemzetközi megállapodások és egyéb releváns szempontok figyelembevételével. Ha a Testület előtt nem igazolják meggyőző módon, hogy a határozatok végrehajtására az adott joghatóság joga alapján kerülne sor, a kötelezettség nem vehető számításba a szavatoló tőkére és a leírható vagy átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmények szempontjából.

(18) Ha a Bizottság a 2014/59/EU irányelv 45. cikkének (18) bekezdése értelmében jogalkotási javaslatot terjeszt elő, adott esetben e rendeletet azonos módon módosító jogalkotási javaslatot is be kell nyújtania.

2. FEJEZET

Korai beavatkozás

13. cikk

Korai beavatkozás

(1) Az EKB vagy a nemzeti illetékes hatóságok tájékoztatják a Testületet azokról az intézkedésekről, amelyeknek meghozatalára kötelezik az intézményt vagy csoportot, vagy amelyeket ők maguk hoznak meg az 1024/2013/EU rendelet 16. cikke vagy a 2014/59/EU irányelv 27. cikkének (1) bekezdése vagy 28. vagy 29. cikke, vagy a 2013/36/EU irányelv 104. cikke alapján.

A Testület tájékoztatja a Bizottságot minden olyan információról, amelyet az első albekezdés szerint kapott.

(2) Az (1) bekezdésben említett információk kézhezvételének időpontjától kezdődően, és az EKB és a nemzeti illetékes hatóságok más uniós jog szerinti hatásköreinek sérelme nélkül, a Testület előkészítheti az érintett intézmény vagy csoport szanálását.

Az első albekezdés alkalmazásában az EKB vagy az érintett nemzeti illetékes hatóság – a Testülettel együttműködve – szorosan figyelemmel kíséri az intézmény vagy anyavállalat állapotát, és azt, hogy teljesíti-e a számára előírt korai beavatkozási intézkedéseket.

Az EKB vagy az érintett illetékes nemzeti hatóság a 20. cikk (1)–(15) bekezdésével összhangban továbbítja a Testületnek a szanálási terv aktualizálásához, valamint az intézmény esetleges szanálásának és eszközei és kötelezettségei értékelésének előkészítéséhez szükséges valamennyi információt.

(3) A Testület hatáskörrel rendelkezik arra, hogy előírja az intézmény vagy az anyavállalat számára, hogy a 2014/59/EU irányelv 39. cikkének (2) bekezdésében megállapított kritériumok mellett és az e rendelet 88. cikkében meghatározott szakmai titoktartási követelményekre figyelemmel felvegye a kapcsolatot a potenciális vásárlókkal az intézmény szanálásának előkészítése érdekében.

A Testület emellett hatáskörrel rendelkezik arra is, hogy előírja az érintett nemzeti szanálási hatóság számára, hogy készítsen az érintett intézményre vagy csoportra vonatkozó előzetes szanálási megállapodást.

A Testület tájékoztatja az EKB-t, az érintett nemzeti illetékes hatóságokat és az érintett nemzeti szanálási hatóságokat az általa az e bekezdés alapján meghozott valamennyi intézkedésről.

(4) Ha azelőtt, hogy a szervezet vagy csoport teljes körűen teljesítette volna a Testülethez bejelentett első intézkedést, az EKB vagy a nemzeti illetékes hatóságok további intézkedést kívánnak előírni az intézmény vagy csoport számára az 1024/2013/EU rendelet 16. cikke, a 2014/59/EU irányelv 27. cikkének (1) bekezdése, 28. vagy 29. cikke, illetve a 2013/36/EU irányelv 104. cikke alapján, tájékoztatniuk kell a Testületet, mielőtt ilyen további intézkedést írnak elő az érintett intézmény vagy csoport számára.

(5) Az EKB vagy a nemzeti illetékes hatóság, a Testület és az érintett nemzeti szanálási hatóságok biztosítják, hogy a (4) bekezdésben említett további intézkedés, valamint a Testület által a (2) bekezdés szerint a szanálás előkészítésének céljából hozott intézkedések összhangban legyenek.

3. FEJEZET

Szanálás

14. cikk

Szanálási célok

(1) A 18. cikkben említett szanálási eljárás keretében eljárva a Testületnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak, illetve adott esetben a nemzeti szanálási hatóságoknak – vonatkozó hatásköreiknek megfelelően – figyelembe kell venniük a szanálási célokat, és azokat a szanálási eszközöket és szanálási hatásköröket kell választaniuk amelyek véleményük szerint a legjobban szolgálják az adott eset körülményeihez kapcsolódó szanálási célok elérését.

(2) Az (1) bekezdésben említett szanálási célok a következők:

- a) a kritikus funkciók folytonosságának biztosítása;
- b) a pénzügyi stabilitásra gyakorolt jelentős káros hatások kiküszöbölése, különösen a – többek között piaci infrastruktúrákra áttérjedő – dominóhatás megakadályozása és a piaci fegyelem fenntartása révén;
- c) az állami források védelme a rendkívüli állami pénzügyi támogatásra támaszkodás minimalizálása révén;
- d) a 2014/49/EU irányelv hatálya alá tartozó betétesek és a 97/9/EK irányelv hatálya alá tartozó hitelezők védelme;
- e) az ügyfelek pénzeszközeinek és vagyonának védelme.

A Testületnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak és adott esetben a nemzeti szanálási hatóságoknak az első albekezdésben említett célok megvalósítása során törekednie kell arra, hogy minimálisra csökkentse a szanálás költségeit, és kerülje az értékek megsemmisítését, kivéve, ha az a szanálási célok eléréséhez szükséges.

(3) E rendelet különböző rendelkezéseire figyelemmel, a szanálási célok egyforma jelentőséggel bírnak, és azoknak az adott ügy természetének és körülményeinek megfelelően kiegyensúlyozottnak kell lenniük.

15. cikk

A szanálásra vonatkozó általános elvek

(1) A 18. cikkben említett szanálási eljárás keretében eljárva, a Testület, a Tanács és a Bizottság, illetve adott esetben a nemzeti szanálási hatóságok meghozzák az összes megfelelő intézkedést, amelyekkel biztosítható, hogy a szanálási intézkedést a következő elvekkel összhangban hozzák meg:

- a) a szanálás alatt álló intézmény részvényesei viselik az első veszteségeket;
- b) a szanálás alatt álló intézmény részvényesei után a hitelezők viselik a veszteségeket, a követeléseik a 17. cikk szerinti rangsorának sorrendjében, kivéve, ha ez a rendelet kifejezetten eltérően rendelkezik;
- c) a szanálás alatt álló intézmény vezető testületét és felső vezetését leváltják, kivéve azokat az eseteket, ahol a vezető testületnek és felső vezetésnek a körülményektől függően részben vagy egészben történő megtartása szükségesnek minősül a szanálási célok eléréséhez;
- d) a szanálás alatt álló intézmény vezető testülete és felső vezetése minden szükséges támogatást megad a szanálási célok eléréséhez;
- e) a természetes és jogi személyek a nemzeti jogtól függően a polgári jog és a büntetőjog szerint felelősségre vonhatók a szanálás alatt álló intézmény csődhelyzetéért;
- f) amennyiben ez a rendelet másként nem rendelkezik, az egyazon osztályba tartozó hitelezők azonos elbánásban részesülnek;
- g) egyetlen hitelező sem viselhet annál nagyobb veszteséget, mint amelyet akkor viselt volna, ha egy, a 2. cikkben említett szervezetet a 29. cikkben foglalt biztosítékokkal összhangban, rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében számolták volna fel;
- h) a biztosított betétek teljes körű védelmet élveznek; továbbá
- i) a szanálási intézkedést az e rendeletben foglalt biztosítékokkal összhangban hozzák meg.

(2) Ha egy intézmény egy csoporthoz tartozó szervezet, akkor – a 14. cikk sérelme nélkül – a Testületnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak úgy kell eljárnia a szanálási eszközök alkalmazására és a szanálási hatáskörök gyakorlására vonatkozó döntések meghozatala során, hogy minimalizálják a csoporthoz tartozó többi szervezetre és a csoport egészére gyakorolt hatást, valamint hogy minimalizálják az Unió és tagállamain belüli pénzügyi stabilitásra, különösen pedig az azon országok pénzügyi stabilitására kifejtett negatív hatást, amelyekben a csoport tevékenykedik.

(3) Amennyiben egy, az e rendelet 2. cikkében említett szervezet esetében a vagyonerőértékesítési, az áthidaló intézményi eszköz vagy az eszközelkülönítési eszköz alkalmazására kerül sor, a szóban forgó szervezet a 2001/23/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 5. cikke (1) bekezdésének alkalmazásában csődeljárás vagy ezzel egyenértékű fizetéseképtelenségi eljárás alatt állónak tekintendő.

(4) A szanálási eszközök alkalmazására és a szanálási hatáskörök gyakorlására vonatkozó döntések meghozatala során a Testület adott esetben utasítja a nemzeti szanálási hatóságokat a munkavállalók képviselőinek tájékoztatására és a velük való konzultációra.

Ez nem befolyásolja a munkavállalóknak a vezető testületekben való képviseletére vonatkozó, nemzeti jogszabályok vagy gyakorlat szerinti rendelkezéseket.

16. cikk

A pénzügyi vállalkozások és az anyavállalatok szanálása

(1) A Testület szanálási intézkedés meghozataláról határoz valamely, egy részt vevő tagállamban letelepedett pénzügyi vállalkozás vonatkozásában, ha a 18. cikk (1) bekezdésében rögzített feltételek a pénzügyi vállalkozás és az összevont alapú felügyelet alá tartozó anyavállalat tekintetében egyaránt teljesülnek.

(2) A Testület szanálási intézkedést hoz a 2. cikk b) pontjában említett anyavállalat vonatkozásában, ha a 18. cikk (1) bekezdésében rögzített feltételek az anyavállalat és annak egy vagy több intézményi leányvállalata tekintetében egyaránt teljesülnek, illetve – nem az Unióban letelepedett leányvállalat esetében – ha a harmadik országbeli hatóság megállapította, hogy a leányvállalat esetében az adott harmadik ország joga alapján a szanálás feltételei teljesülnek.

(3) A (2) bekezdés rendelkezéseitől eltérve és annak ellenére, hogy egy anyavállalat nem teljesíti a 18. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételeket, a Testület szanálási intézkedésről határozhat az anyavállalat vonatkozásában, amennyiben annak egy vagy több intézményi leányvállalata tekintetében teljesülnek a 18. cikk (1), (4) és (5) bekezdésében rögzített feltételek és azok olyan eszközökkel és kötelezettségekkel rendelkeznek, amelyek miatt csődbe jutásuk veszélyeztetni valamelyik intézményt vagy a csoport egészét és az anyavállalat vonatkozásában szanálási intézkedésre van szükség ezen intézményi leányvállalatok vagy a csoport egészének szanálásához. A Testület abban az esetben is szanálási intézkedésről határozhat az anyavállalat vonatkozásában, ha valamely nemzeti szanálási hatóság arról tájékoztatja a Testületet, hogy a tagállam csődtörvénye értelmében a csoportokat együttesen kell kezelni, és az anyavállalat vonatkozásában szanálási intézkedésre van szükség ezen intézményi leányvállalatok vagy a csoport egésze szanálásához.

Az első bekezdés alkalmazásában annak értékelésekor, hogy egy vagy több intézményi leányvállalat esetében teljesülnek-e a 18. cikk (1) bekezdésében foglalt feltételek, a Testület figyelmen kívül hagyhatja a csoporton belüli tőke- vagy veszteségátvitelt, ideértve a leírási vagy átalakítási hatáskörök gyakorlását is.

17. cikk

A követelések rangsora

(1) Ha a hitelezői feltőkésítési eszköz egy, az e rendelet 2. cikkében említett szervezet esetében kerül alkalmazásra, a Testület, a Bizottság, illetve adott esetben a nemzeti szanálási hatóságok a hitelezői feltőkésítési eszközökből az e rendelet 27. cikkének (3) bekezdése szerint kizárt kötelezettségek sérelme nélkül határoznak a leírási és átalakítási hatáskör gyakorlásáról – beleértve az e rendelet 27. cikke (5) bekezdésének bármely lehetséges alkalmazását is –, és a nemzeti szanálási hatóságok a 2014/59/EU irányelv 47. és 48. cikkével összhangban és a követelések nemzeti jogszabályaikban meghatározott fordított sorrendjének, valamint az említett irányelv 108. cikkét átültető rendelkezéseinek megfelelően gyakorolják ezeket a hatásköreiket.

⁽¹⁾ A Tanács 2001. március 12-i 2001/23/EK irányelve a munkavállalók jogainak a vállalkozások, üzletek vagy ezek részeinek átruházása esetén történő védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről (HL L 82., 2001.3.22., 16. o., magyar nyelvű különkiadás, 5. fejezet, 4. kötet, 98. o.).

(2) A részt vevő tagállamok minden év július 1-jén, illetve a rangsor változása esetén azonnal értesítik a Bizottságot és a Testületet a 2. cikkben említett szervezetekkel szembeni követelések sorrendjéről a nemzeti fizetéseképtelenségi eljárásokban.

A hitelezői feltőkésítési eszköz alkalmazása esetén a megfelelő betétbiztosítási rendszer a 79. cikkben foglalt feltételek mellett tartozik felelősséggel.

18. cikk

Szanálási eljárás

(1) A Testület csak akkor fogad el a (6) bekezdés szerint szanálási programot a 7. cikk (2) bekezdésében említett szervezetek és csoportok, valamint – amennyiben az e bekezdésekben foglalt feltételek teljesülnek – a 7. cikk (4) bekezdésének b) pontjában és (5) bekezdésében említett szervezetek és csoportok vonatkozásában, ha a negyedik albekezdés szerinti tájékoztatás kézhezvétele esetén vagy saját kezdeményezésére az ügyvezetői testülete úgy értékeli, hogy az alábbi feltételek teljesülnek:

- a) a szervezet fizetéseképtelen, vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik;
- b) az időzítést és más releváns körülményeket is figyelembe véve ésszerűen nem várható, hogy a szervezet vonatkozásában hozott bármilyen alternatív magánszektorbeli intézkedéssel – ideértve az az intézményvédelmi rendszerben hozott intézkedéseket – vagy felügyeleti intézkedéssel (beleértve a korai beavatkozási intézkedéseket vagy a releváns tőkeinstrumentumoknak a 21. cikk bekezdése szerinti leírását vagy átalakítását) – ésszerű időn belül megelőzhető lenne a szervezet csődje;
- c) a szanálási intézkedésre az (5) bekezdés szerint, közérdekből van szükség.

Az első albekezdés a) pontjában említett feltétel teljesülését a Testülettel folytatott konzultációt követően az EKB értékeli. A Testület ügyvezetői testülete csak abban az esetben fogadhat el ilyen megállapítást, ha tájékoztatta az EKB-t szándékáról, és az EKB e tájékoztatás kézhezvételét követő három naptári napon belül nem tesz ilyen értékelést. Az EKB minden olyan releváns információt késedelem nélkül a Testület rendelkezésére bocsát, amelyet a Testület az értékelése megapozása érdekében bekér.

Amennyiben az EKB megállapítja, hogy az első albekezdés a) pontjában említett feltétel valamely, az első albekezdésben említett szervezet vagy csoport tekintetében teljesül, erről az értékelésről haladéktalanul tájékoztatnia kell a Bizottságot és a Testületet.

Az első albekezdés b) pontjában említett feltétel teljesülését az EKB-val szoros együttműködésben a Testület vezetői testülete, illetve adott esetben a nemzeti szanálási hatóságok értékelik. Az EKB is tájékoztathatja a Testületet vagy az érintett nemzeti szanálási hatóságokat arról, hogy véleménye szerint a b) pontban foglalt feltétel teljesül.

(2) Azon esetek sérelme nélkül, ahol az EKB úgy határoz, hogy az 1024/2013/EU rendelet 6. cikke (5) bekezdésének b) pontja értelmében a hitelintézetek tekintetében a felügyeleti feladatokat közvetlenül látja el, a 7. cikk (3) bekezdésében említett szervezetre vagy csoportra vonatkozó, (1) bekezdés szerinti tájékoztatás kézhezvétele esetén, illetve amennyiben a Testület saját kezdeményezésére szándékozik az (1) bekezdés értelmében értékelést végezni, a Testület késedelem nélkül tájékoztatja az EKB-t erről az értékelésről.

(3) A szanálási intézkedésnek nem előfeltétele az 1024/2013/EU rendelet 16. cikke, a 2014/59/EU irányelv 27. cikkének (1) bekezdése vagy 28. cikke vagy 29. cikke, illetve a 2013/36/EU irányelv 104. cikke szerinti intézkedés előzetes meghozatala.

(4) Az (1) bekezdés a) pontja alkalmazásában akkor tekintendő úgy, hogy a szervezet fizetéseképtelen vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik, ha a következő körülmények közül egy vagy több fennáll:

- a) többek között, de nem kizárólagosan abban az esetben, ha teljes szavatolótőkéjének vagy szavatolótőkéje jelentős részének elvesztésével járó veszteségek elszenvedése vagy valószínűsíthető elszenvedése miatt a szervezet megsérti a működési engedélye fenntartásának a feltételét képező követelményeket, vagy objektív tényezők támasztják alá azt a megállapítást, hogy a közeljövőben valószínűsíthetően megsérti e követelményeket, és mindez indokolná a működési engedélynek az EKB általi visszavonását;
- b) a szervezet eszközeinek értéke alacsonyabb a forrásai értékénél, vagy objektív tényezők támasztják alá azt a megállapítást, hogy a közeljövőben valószínűsíthetően kevesebb lesz a forrásokénál;

- c) a szervezet képtelen megfizetni az esedékessé váló tartozásait vagy egyéb kötelezettségeit, vagy objektív tényezők alapján megállapítható, hogy a közeljövőben valószínűsíthetően képtelen lesz erre;
- d) a szervezet rendkívüli állami pénzügyi támogatást igényel, kivéve, ha a valamely tagállam gazdaságában bekövetkezett súlyos zavarok orvoslására és a pénzügyi stabilitás megőrzése érdekében az adott rendkívüli állami pénzügyi támogatás valamely alábbi formát ölti:
 - i. a központi bankok által szokásos központi banki feltételek mellett nyújtott likviditási eszközt fedező állami garancia;
 - ii. állami garancia az újonnan kibocsátott kötelezettségekre; vagy
 - iii. szavatolótőke-injekció, vagy tőkeinstrumentumok olyan árakon és feltételek mellett történő megvásárlása, amely semmilyen előnyhöz sem juttatja a szervezetet, amennyiben sem az e bekezdés a), b) vagy c) pontjában említett körülmények, sem a 21. cikk (1) bekezdésében említett körülmények nem állnak fenn az állami támogatás nyújtásának időpontjában.

Az első albekezdés d) pontjának i., ii. és iii. alpontjában említett mindegyik esetben az említett garanciaintézkedéseknek vagy azokkal egyenértékű intézkedéseknek a fizetőképes szervezetekre kell korlátozódniuk, és feltételük az állami támogatások uniós keretrendszere szerinti végleges jóváhagyás. Ezeknek az intézkedéseknek megelőző és ideiglenes jellegű, valamint a súlyos zavarok következményeinek orvoslásához mérten arányos intézkedéseknek kell lenniük, és nem használhatók fel a szervezetet ért vagy várhatóan a közeljövőben érő veszteségek fedezésére.

Az első albekezdés d) pontjának iii. alpontjában foglalt támogató intézkedések a nemzeti, uniós vagy az egységes felügyeleti mechanizmus keretében végrehajtott stressztesztet, eszközminőségi vizsgálatok vagy az EKB, az EBH vagy a nemzeti hatóságok által végrehajtott, ezekkel egyenértékű és adott esetben a hatáskörrel rendelkező hatóság által megerősített eljárások során megállapított tőkehiány orvoslásához szükséges tőkeinjekciókra korlátozódnak.

Ha a Bizottság a 2014/59/EU irányelv 32. cikkének (4) bekezdése értelmében jogalkotási javaslatot terjeszt elő, adott esetben e rendeletet azonos módon módosító jogalkotási javaslatot is be kell nyújtania.

(5) Az e cikk (1) bekezdése c) pontjának alkalmazásában egy szanalási intézkedés akkor szolgálja a közérdeket, ha szükséges a 12. cikkben említett egy vagy több szanalási cél megvalósításához és azokkal arányos, továbbá a szervezet rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében történő felszámolása révén ezek a szanalási célok nem valósulnának meg ugyanolyan mértékben.

(6) Abban az esetben, ha az (1) bekezdésben meghatározott feltételek teljesülnek, a Testület szanalási programot fogad el. A szanalási program:

- a) szanalás alá vonja a szervezetet;
- b) meghatározza a 22. cikk (2) bekezdésében említett szanalási eszközök szanalás alatt álló intézményre történő alkalmazását, különösen a feltőkésítési mechanizmus alkalmazásából való, a 27. cikk (5) és (14) bekezdésével összhangban történő bármely kizárást;
- c) meghatározza az Alapnak a szanalási intézkedés támogatása céljából történő igénybevételét, összhangban a 76. cikkel és a Bizottságnak a 19. cikkel összhangban hozott határozatával.

(7) Közvetlenül a szanalási program elfogadása után a Testület továbbítja azt a Bizottságnak.

A szanalási programnak a Testület általi továbbítását követő 24 órán belül a Bizottság vagy támogatja a szanalási programot, vagy kifogást emel ellene a szanalási program diszkrecionális szempontjaira vonatkozóan az e bekezdés harmadik albekezdésében nem említett esetekben.

A szanalási program Testület általi továbbítását követő 12 órán belül a Bizottság a következő javaslatokat teheti a Tanácsnak:

- a) emeljen kifogást a szanalási program ellen azzal az indokkal, hogy a Testület által elfogadott szanalási program nem teljesíti az (1) bekezdés c) pontjában említett közérdek kritériumát;
- b) hagyja jóvá vagy kifogásolja a Testület szanalási programja szerint az Alapból biztosított összeg jelentős módosítását.

A harmadik albekezdés alkalmazásában a Tanács egyszerű többséggel jár el.

A szanálási program csak abban az esetben léphet hatályba, ha a Tanács vagy a Bizottság a szanálási tervnek a Testület általi továbbítását követő 24 órán belül nem emel kifogást.

A Tanács vagy adott esetben a Bizottság köteles megindokolni a kifogás emelésére vonatkozó hatáskörük gyakorlását.

Amennyiben a Tanács a szanálási programnak a Testület általi továbbítását követő 24 órán belül jóváhagyja a Bizottságnak a harmadik albekezdés b) pontja alapján a szanálási program módosítására irányuló javaslatát, vagy a Bizottság a második albekezdéssel összhangban kifogást emelt, a Testületnek a kifejtett indokoknak megfelelően nyolc órán belül módosítania kell a szanálási programot.

Amennyiben a Testület által elfogadott szanálási program egyes követelményeknek a 27. cikk (5) bekezdésében említett kivételes körülmények esetén történő kizárását írja elő, és amennyiben e kizárás szükségessé teszi az Alap vagy alternatív finanszírozási forrás igénybevételét, a Bizottság a belső piac integritásának védelme érdekében – a 27. cikkben, valamint a Bizottság által a 2014/59/EU irányelv 44. cikkének (11) bekezdése alapján hozott felhatalmazáson alapuló jogi aktusban foglalt követelmények megsértésére való tekintettel – megfelelő indokolással megtilthatja a javasolt kizárást, illetve előírhatja annak módosítását.

(8) Amennyiben a Tanács kifogást emel valamely intézmény szanálás alá helyezésével szemben azzal az indokkal, hogy az (1) bekezdés c) pontjában említett közérdekre vonatkozó kritérium nem teljesül, az érintett szervezetet az alkalmazandó nemzeti jogszabályok szerinti rendes eljárással összhangban kell felszámolni.

(9) A Testület biztosítja, hogy a nemzeti szanálási hatóságok meg hozzák a szanálási program végrehajtásához szükséges szanálási intézkedéseket. A szanálási programot az érintett nemzeti szanálási hatóságoknak kell címezni, és ebben felszólítják az említett hatóságokat, hogy a 29. cikknek megfelelően hozzák meg az annak végrehajtásához szükséges valamennyi intézkedést, gyakorolva a szanálási hatásköröket. Amennyiben a szanálási program egy része állami támogatással vagy az Alapból származó támogatással valósul meg, a Testületnek a Bizottság ezen támogatásról szóló döntésének megfelelően kell eljárnia.

(10) A Bizottság hatáskörrel rendelkezik arra, hogy a Testülettől megszerezhet minden olyan információt, amelyet az e rendelet szerinti feladatok teljesítéséhez szükségesnek tart. A Testület hatáskörrel rendelkezik arra, hogy e cím 5. fejezetével összhangban bármely személytől beszerezheti az összes olyan információt, amelyet a szanálási intézkedés előkészítéséhez és az arról való döntéshez szükségesnek tart, ideértve a szanálási tervben biztosított információk aktualizált változatát és kiegészítéseit.

19. cikk

Állami támogatás és az Alapból származó támogatás

(1) Ha a szanálási intézkedés az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése szerinti állami támogatás vagy az Alapból származó, e cikk (3) bekezdése szerinti támogatás nyújtásával jár, akkor a szanálási program e rendelet 18. cikkének (6) bekezdése szerinti elfogadására addig nem kerülhet sor, amíg a Bizottság pozitív vagy feltételes határozatot nem hozott az ilyen támogatás igénybevételének a belső piaccal való összeegyeztethetősége tekintetében.

Az e rendelet 18. cikkében rájuk ruházott feladatok ellátása során az uniós intézmények a 2014/59/EU irányelv 3. cikkének (3) bekezdésében megállapított elveknek megfelelően járnak el, és megfelelő módon nyilvánosságra hozzák a belső szervezetükre e tekintetben vonatkozó minden lényeges információt.

(2) Ha a Testület az e rendelet 18. cikkének (1) bekezdése szerinti tájékoztatás kézhezvételekor vagy saját kezdeményezésére úgy ítéli meg, hogy a szanálási intézkedések az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése szerinti állami támogatásnak minősülhetnek, felszólítja az érintett részt vevő tagállamot vagy tagállamokat, hogy az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdésének megfelelően haladéktalanul értesítse vagy értesítsék a Bizottságot a tervezett intézkedésekről. A Testület értesíti a Bizottságot minden olyan esetről, amelyben egy vagy több tagállamot felszólít az EUMSZ 108. cikkének (3) bekezdése szerinti értesítés megtételére.

(3) Amennyiben a Testület által javasolt szanálási intézkedés magában foglalja az Alap igénybevételét, a Testület értesíti a Bizottságot az Alap javasolt igénybevételéről. A Testület értesítése tartalmaz minden olyan információt, amelyre a Bizottságnak szüksége van az e bekezdés szerinti értékelési elvégzéséhez.

Az e bekezdés szerinti értesítés elindítja a Bizottság előzetes vizsgálatát, amelynek során a Bizottság további információkat kérhet a Testülettől. A Bizottság értékeli, hogy az Alap igénybevétele a verseny torzításával vagy torzításának fenyegetésével járna-e azáltal, hogy oly módon részesíti előnyben a kedvezményezettet vagy bármely más vállalkozást, amely a tagállamok közötti kereskedelem befolyásolása révén nem lenne összeegyeztethető a belső piaccal. A Bizottság az Alap igénybevételére az állami támogatások alkalmazása tekintetében az EUMSZ 107. cikkében megállapított kritériumokat alkalmazza. A Bizottság által ezen értékelés elvégzéséhez szükségesnek ítélt információkat a Testület átadja a Bizottságnak.

Ha a Bizottságnak komoly kételyei vannak az Alap javasolt igénybevételenek a belső piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatban, vagy ha a Testület elmulasztotta a második albekezdés szerint a Bizottság kérésének megfelelően átadni a szükséges információkat, a Bizottság mélyreható vizsgálatot indít, és erről tájékoztatja a Testületet. A Bizottság a mélyreható vizsgálat megindítására irányuló határozatát közzéteszi az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*. A Testület, bármely tagállam, vagy bármely olyan magánszemély, vállalkozás vagy társulás, amelynek érdekeit az Alap igénybevétele érinti, az értesítésben meghatározott időkereten belül benyújthatja észrevételeit a Bizottságnak. A Testület a Bizottság által meghatározott időkereten belül észrevételeket nyújthat be a tagállamok és az érdekelt harmadik felek által benyújtott észrevételekkel kapcsolatban. A vizsgálati időszak végén a Bizottság elkészíti értékelését arról, hogy az Alap igénybevétele összeegyeztethető-e a belső piaccal.

E bekezdés szerinti értékelésének elkészítése és vizsgálatának lefolytatása során a Bizottságot az értékelés elkészítésének időpontjában hatályos, az EUMSZ 109. cikke alapján elfogadott valamennyi vonatkozó jogszabály, valamint a Bizottság által a Szerződések állami támogatásra vonatkozó szabályainak alkalmazása tekintetében elfogadott vonatkozó közlemények, iránymutatások és intézkedések vezérlik. Ezen intézkedések alkalmazása során az értesítésért felelő tagállamra utaló hivatkozásokat a Testületre kell vonatkoztatni, és az egyéb szükséges módosításokat is meg kell tenni.

A Bizottság határozatot hoz arról, hogy az Alap igénybevétele összeegyeztethető-e a belső piaccal; a határozatot a Testületnek és az érintett tagállam vagy tagállamok nemzeti szanálási hatóságainak kell címezni. E határozat feltételeket, kötelezettségeket és feladatokat írhat elő a kedvezményezett tekintetében.

A határozat emellett az összeegyeztethetőség nyomon követésének lehetővé tétele céljából kötelezettségeket róhat a Testületre, a részt vevő tagállam vagy az érintett tagállamok nemzeti szanálási hatóságaira vagy a kedvezményezettre is. Ez az ellenőrzést segítő megbízott vagy más független személy kijelölésére vonatkozó követelményeket is magában foglalhat. A megbízott vagy más független személy a Bizottság határozatában meghatározott feladatokat láthatja el.

Az e bekezdés alapján hozott bármely határozatot közzé kell tenni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

A Bizottság a Testületnek címzett elutasító határozatot is kiadhat, amelyben úgy dönt, hogy az Alap javasolt igénybevétele összeegyeztethetetlen lenne a belső piaccal, és a Testület által javasolt formában nem hajtható végre. E határozat kézhezvételekor a Testület felülvizsgálja szanálási programját, és módosított szanálási programot készít.

(4) Amennyiben a Bizottságnak komoly kételyei vannak a (3) bekezdés szerinti határozatának betartásával kapcsolatban, elvégzi a szükséges vizsgálatokat. E célból a Bizottság gyakorolhatja a (3) bekezdés negyedik albekezdésében említett jogszabályok és egyéb intézkedések alapján rendelkezésére álló jogköröket, és vizsgálata során a Bizottságot ezek vezérlik.

(5) Amennyiben az általa elvégzett vizsgálatok alapján a Bizottság – miután értesítette az érintett feleket, hogy terjeszszék elő észrevételeiket – úgy ítéli meg, hogy a (3) bekezdés értelmében hozott határozatot nem tartották be, határozatot bocsát ki az érintett részt vevő tagállam nemzeti szanálási hatósága részére, amelyben előírja a hatóság számára, hogy a Bizottság által meghatározott határidőn belül szedje be a helytelenül felhasznált összeget. Az Alapból származó, a visszatérítési határozat alapján beszedendő támogatást, amely a Bizottság által rögzített megfelelő mértékű kamatot tartalmaz, a Testület részére kell befizetni.

A Testület az első albekezdés értelmében kapott valamennyi összeget befizeti az Alapba, és a hozzájárulások 70. és 71. cikkel összhangban történő megállapítása során figyelembe veszi ezeket az összegeket.

Az első albekezdésben említett visszafizetési eljárás során a Charta 41. és 42. cikkében foglaltak szerint tiszteletben kell tartani a kedvezményezettek megfelelő ügyintézéshez való jogát és a dokumentumokhoz való hozzáférési jogát.

(6) A Bizottság által az e cikk (3) bekezdése szerinti határozatban esetlegesen megállapított jelentéstételi kötelezettségek sérelme nélkül a Testület évente jelentést nyújt be a Bizottságnak, amelyben értékeli az Alap igénybevételének az említett bekezdés szerinti határozattal való összeegyeztethetőségét, és ennek kidolgozásához a Testület gyakorolja a 34. cikkben meghatározott hatásköreit.

(7) Minden tagállamnak, vagy bármely olyan magánszemélynek, vállalkozásnak vagy társulásnak, amelynek érdekeit az Alap igénybevétele érinti – különösen a 2. cikkben említett szervezeteknek – joga van tájékoztatnia a Bizottságot az Alap helytelen, az e cikk (3) bekezdése szerinti határozattal összeegyeztethetetlen igénybevételének bármilyen gyanújáról.

(8) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 93. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a következőkkel kapcsolatos részletes eljárási szabályok tekintetében:

a) az (5) bekezdés szerinti visszatérítési határozat esetén alkalmazandó kamatláb kiszámítása;

b) a megfelelő ügyintézéshez és a dokumentumokhoz való hozzáféréshez való, (5) bekezdésben említett jog garanciái.

(9) Amennyiben a Bizottság a Testület javaslata alapján vagy saját kezdeményezésére úgy ítéli meg, hogy a szanálási eszközök és intézkedések alkalmazása nem felel meg azoknak a kritériumoknak, amelyek alapján a (3) bekezdés szerinti eredeti határozatát meghozta, felülvizsgálhatja az adott határozatot, és megfelelő módosításokat fogadhat el.

(10) A (3) bekezdéstől eltérve valamely tagállam kérelmére a Tanács egyhangú döntéssel határozhat úgy, hogy az Alap igénybevétele összeegyeztethetőnek tekintendő a belső piaccal, amennyiben e döntést kivételes körülmények indokoltta teszik. Ha azonban a Tanács a kérelem benyújtásától számított hét napon belül nem nyilatkozik, az ügyben a Bizottság határoz.

(11) A részt vevő tagállamok gondoskodnak arról, hogy nemzeti szanálási hatóságai rendelkezzenek azokkal a szükséges hatáskörökkel, amelyek biztosítják a (3) bekezdés szerinti bizottsági határozatban előírt valamennyi feltétel teljesülését, és a helytelenül felhasznált összegek (5) bekezdés szerinti bizottsági határozat alapján történő beszedését.

20. cikk

A szanálás céljaira történő értékelés

(1) A szanálási intézkedések meghozatalát vagy a releváns tőkeinstrumentumok leírására, illetve átalakítására vonatkozó hatáskör gyakorlását megelőzően a Testület gondoskodik arról, hogy a 2. cikkben említett valamely szervezet eszközeinek és kötelezettségeinek méltányos, prudens és reális értékelését minden állami hatóságtól – beleértve a Testületet, a nemzeti szanálási hatóságot és az érintett szervezetet is – független személy végezze.

(2) A (15) bekezdésre figyelemmel, amennyiben az (1) és a (4)–(9) bekezdésben megállapított összes követelmény teljesül, az értékelés véglegesnek tekintendő.

(3) Amennyiben az (1) bekezdés szerinti független értékelésre nincs mód, az e cikk (10) bekezdésével összhangban a Testület végezheti el a 2. cikkben említett szervezet eszközeinek és kötelezettségeinek ideiglenes értékelését.

(4) Az értékelés általános célja a 2. cikkben említett, a szanálás 16. és 18. cikkben foglalt feltételeinek megfelelő szervezet eszközei és kötelezettségei értékelése a megállapítása.

(5) Az értékelés a következő konkrét célokat szolgálja:

a) információ nyújtása annak megállapításához, hogy teljesülnek-e a szanálási feltételek, illetve a tőkeinstrumentumok leírására vagy átalakítására vonatkozó feltételek;

b) ha a szanálási feltételek teljesülnek, információ nyújtása a 2. cikkben említett szervezet tekintetében alkalmazandó megfelelő szanálási intézkedésről szóló döntéshez;

c) a releváns tőkeinstrumentumok leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskör alkalmazása esetén információ nyújtása az arra vonatkozó döntéshez, hogy milyen mértékben kerüljön sor a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok bevonására vagy hígítására, és milyen mértékben kerüljön sor a releváns tőkeinstrumentumok leírására vagy átalakítására;

d) a hitelezői feltőkésítési eszköz alkalmazása esetén információ nyújtása az arra vonatkozó döntéshez, hogy milyen mértékben kerüljön sor a leírható vagy átalakítható kötelezettségek leírására, illetve átalakítására;

- e) az áthidaló intézményi eszköz vagy az eszközelkülönítési eszköz alkalmazása esetén információ nyújtása az átadandó eszközökre, jogokra és kötelezettségekre vagy tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokra vonatkozó döntéshez, valamint a szanálás alatt álló intézménynek, illetve – az adott helyzettől függően – a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok tulajdonosainak fizetendő esetleges ellentételezés értékére vonatkozó döntéshez;
- f) a vagyontértékesítési eszköz alkalmazása esetén információ nyújtása az átadandó eszközökre, jogokra és kötelezettségekre vagy a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokra vonatkozó döntéshez, valamint információ nyújtása a Testület számára annak megállapításához, hogy a 24. cikk (2) bekezdésének b) pontja alkalmazásában mi minősül kereskedelmi feltételnek;
- g) minden esetben annak biztosítása, hogy a 2. cikkben említett szervezet eszközeiben bekövetkezett esetleges veszteségeket a szanálási eszközök alkalmazásakor vagy a releváns tőkeinstrumentumok leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskör gyakorlásakor teljes körűen elismerjék.

(6) Az állami támogatások uniós keretrendszerének sérelme nélkül az értékelésnek, amennyiben lehetséges, prudens feltételezéseken kell alapulnia, többek között a nemteljesítési arányok és a veszteségek súlyossága tekintetében. Az értékeléskor nem tételezhető fel, hogy a 2. cikkben említett szervezet a jövőben esetlegesen rendkívüli állami pénzügyi támogatásban, központi banki sürgősségi likviditási támogatásban vagy bármilyen, nem standard biztosítékkal, időtartamra és kamatozási feltételekkel nyújtott központi banki likviditási támogatásban részesül attól az időponttól kezdve, amikor a szanálási intézkedés történik, illetve amikor a releváns tőkeinstrumentumok leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskör gyakorlására sor kerül. Az értékeléskor továbbá figyelembe kell venni, hogy bármelyik szanálási eszköz alkalmazása esetén:

- a) a Testület a 22. cikk (6) bekezdésével összhangban minden méltányolható, indokoltan felmerült kiadását visszaigényelheti a szanálás alatt álló intézménytől;
- b) az Alap kamatot vagy díjat számíthat fel a szanálás alatt álló intézménynek a 76. cikkel összhangban nyújtott hitelekkel vagy garanciákkal kapcsolatban.

(7) Az értékelést a 2. cikkben említett szervezet számviteli könyveiben és nyilvántartásaiban szereplő következő információkkal kell kiegészíteni:

- a) naprakész mérleg, valamint a 2. cikkben említett szervezet pénzügyi helyzetéről szóló jelentés;
- b) az eszközök elemzése és számviteli értékük becslése;
- c) a 2. cikkben említett szervezet könyveiben és nyilvántartásaiban kimutatott, mérleg szerinti és mérlegen kívüli fennálló kötelezettségek, megjelölve az érintett hiteleket és a követeléseknek a 17. cikkben említett rangsorát.

(8) Az e cikk (5) bekezdésének e), illetve f) pontjában említett döntéshez való információnyújtás érdekében az e cikk (7) bekezdésének b) pontjában említett információk adott esetben kiegészíthetők a 2. cikkben említett szervezet eszközeinek és kötelezettségeinek elemzésével és értékük piaci alapon történő becslésével.

(9) Az értékelésnek tartalmaznia kell a hitelezőknek a követelések 17. cikkben említett rangsora alapján történő osztályokba sorolását, valamint az arra az elbánásra vonatkozó becslést, amelyben az egyes részvényesi és hitelezői osztályok a felszámolási eljárás során várhatóan részesültek volna, ha a 2. cikkben említett szervezet rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében került volna felszámolásra. E becslés nem befolyásolja a 15. cikk (1) bekezdésének g) pontjában említett, „egy hitelező sem kerülhet rosszabb helyzetbe” elv alkalmazását.

(10) Amennyiben az ügy körülményei miatti sürgősségre tekintettel vagy nincs mód a (7) és a (9) bekezdésben meghatározott követelmények teljesítésére, vagy a (3) bekezdés alkalmazandó, úgy ideiglenes értékelést kell végezni. Az ideiglenes értékeléskor be kell tartani a (4) bekezdésben meghatározott követelményeket, és amennyiben az az adott körülmények között ésszerűen megvalósítható, az (1), a (7) és a (9) bekezdésben meghatározott követelményeket is.

Az első albekezdésben említett ideiglenes értékelés keretében – megfelelő indokolással – értékelni kell a veszteségekre képzett tartalékot is.

(11) Az olyan értékelést, amely nem felel meg az (1) és a (4)–(9) bekezdésben foglalt összes követelménynek, mindaddig ideiglenesnek kell tekinteni, ameddig egy, az (1) bekezdésben említett független személy olyan értékelést nem végez, amely maradéktalanul teljesíti az e bekezdésekben meghatározott összes követelményt. Ezt az utólagos, végleges értékelést a lehető leghamarabb el kell végezni. Végezheti a (16), (17) és (18) bekezdés szerinti értékelést végző független személy, és az végezhető a (16), (17) és (18) bekezdésben említett értékeléstől függetlenül vagy azzal párhuzamosan is, de mindenképp attól elkülönülten kell kezelni.

Az utólagos, végleges értékelés céljai a következők:

- a) annak biztosítása, hogy a 2. cikkben említett szervezet eszközeire vonatkozó bármely veszteséget a szervezet számviteli könyveiben teljes mértékig nyilvántartsák;
- b) információ nyújtása az arra vonatkozó döntéshez, hogy az e cikk (12) bekezdésével összhangban sor kerüljön-e a hitelezők követeléseinek visszairására vagy a kifizetett ellentételezés értékének növelésére.

(12) Abban az esetben, ha a 2. cikkben említett szervezet nettó eszközértékének az utólagos, végleges értékelés szerinti becslése magasabb értéket eredményez, mint a szervezet nettó eszközértékének az ideiglenes értékelés szerinti becslése, a Testület felkérheti a nemzeti szanálási hatóságot, hogy:

- a) gyakorolja a hitelezői feltőkésítési eszköz keretében leírt, a hitelezők vagy a releváns tőkeinstrumentumok tulajdonosai részéről fennálló követelések értékének növelésére vonatkozó hatáskörét;
- b) utasítson egy áthidaló intézményt vagy egy vagyonkezelő szervezetet, hogy fizessen további ellentételezést a szanálás alá vont intézménynek az eszközökre, jogokra, illetve kötelezettségekre vonatkozóan, illetve megfelelő esetben a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok tulajdonosainak az adott tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokra vonatkozóan.

(13) Az (1) bekezdés ellenére az (10) és az (5a) bekezdéssel összhangban végzett ideiglenes értékelés érvényes alapnak minősül a Testület számára ahhoz, hogy döntést hozzon a szanálási intézkedésekről – ideértve a nemzeti szanálási hatóságok felszólítását a fizetésektelen intézmény ellenőrzés alá vonására – vagy a releváns tőkeinstrumentumok leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskör gyakorlásáról.

(14) A Testületnek eljárásokat kell kidolgoznia és működtetnie annak biztosítására, hogy a hitelezői feltőkésítési eszköz 27. cikk szerinti alkalmazására vonatkozó összegmegállapítás és az e cikk (1)–(15) bekezdésében említett értékelés a szanálás alatt álló intézmény eszközeire és kötelezettségeire vonatkozó, az ésszerűség határain belül a lehető legfrissebb információkon alapuljon.

(15) Az értékelésnek a szanálási eszköz alkalmazására vagy a szanálási hatáskör gyakorlására vonatkozó döntés, illetve a tőkeinstrumentumok leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskör gyakorlására irányuló döntés szerves részét kell képeznie. Az értékelés maga nem képezheti külön jogorvoslati kérelem tárgyát a Testület határozatával együtt azonban jogorvoslati kérelem tárgyát képezheti.

(16) Annak felmérésére, hogy a részvényesek és a hitelezők jobb elbánásban részesültek volna-e, ha a szanálás alá vont intézményt rendes fizetésektelenségi eljárás hatálya alá vonják, a Testület gondoskodik arról, hogy a szanálási intézkedés vagy intézkedések végrehajtását követően a lehető leghamarabb sor kerüljön egy, az (1) bekezdésben említett független személy által elvégzett értékelésre. Ennek az értékelésnek el kell különülnie az (1)–(15) bekezdés szerint végrehajtott értékeléstől.

(17) A (16) bekezdésben említett értékelésben meg kell határozni:

- a) azt az elbánást, amelyben a részvényesek és hitelezők, vagy a releváns betétbiztosítási rendszerek részesültek volna, ha a szanálás alatt álló intézmény, amellyel összefüggésben a szanálási intézkedés vagy intézkedések végrehajtására sor került, a szanálási intézkedésre vonatkozó határozat meghozatalának időpontjában rendes fizetésektelenségi eljárás hatálya alá került;
- b) a tényleges elbánást, amelyben a részvényesek és hitelezők a szanálás alá vont intézmény szanálása során részesültek; továbbá
- c) hogy van-e eltérés az e bekezdés a) pontjában említett elbánás és az e bekezdés b) pontjában említett elbánás között.

(18) A (16) bekezdésben említett értékelés:

- a) feltételezi, hogy a szanálás alatt álló intézmény, amellyel összefüggésben a szanálási intézkedés vagy intézkedések végrehajtására sor került, a szanálási intézkedésre vonatkozó határozat meghozatalának időpontjában rendes fizetésektelenségi eljárás hatálya alá került;
- b) feltételezi, hogy a szanálási intézkedés vagy intézkedések végrehajtására nem került sor;
- c) figyelmen kívül hagyja a szanálás alatt álló intézménynek nyújtott bármely rendkívüli állami pénzügyi támogatást.

21. cikk

Tőkeinstrumentumok leírása és átalakítása

(1) A Testület a 18. cikkben meghatározott eljárás alapján eljárva csak akkor gyakorolja a releváns tőkeinstrumentumok leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskörét a 7. cikk (2) bekezdésében említett szervezetek és csoportok, valamint – amennyiben az e bekezdések alkalmazására vonatkozó feltételek teljesülnek – a 7. cikk (4) bekezdésének b) pontjában és (5) bekezdésében említett szervezetek vonatkozásában, ha a második albekezdés szerinti tájékoztatás kézhezvétele esetén vagy saját kezdeményezésére ügyvezetői testülete úgy értékeli, hogy az alábbi feltételek közül egy vagy több teljesül:

- a) bármiféle szanalási intézkedés megtétele előtt megállapításra került, hogy a 16. és a 18. cikkben meghatározott szanalási feltételek teljesültek;
- b) a szervezet csak akkor marad életképes, ha sor kerül a releváns tőkeinstrumentumok leírására vagy átalakítására;
- c) valamely leányvállalat által kibocsátott releváns tőkeinstrumentumok esetében, és amennyiben ezeket a releváns tőkeinstrumentumokat a szavatolótőke-követelmények egyéni és összevont alapon történő teljesítéseként ismerik el, a csoport csak akkor marad életképes, ha ezen instrumentumok vonatkozásában gyakorolják a leírási és átalakítási hatásköröket;
- d) az anyavállalat szintjén kibocsátott releváns tőkeinstrumentumok esetében, és amennyiben ezeket az instrumentumokat a szavatolótőke-követelmények egyéni alapon vagy az anyavállalat szintjén összevont alapon történő teljesítéseként ismerik el, a csoport csak akkor marad életképes, ha ezen instrumentumok vonatkozásában gyakorolják a leírási és átalakítási hatásköröket;
- e) a szervezet vagy a csoport rendkívüli állami pénzügyi támogatást igényel, kivéve a 18. cikk (4) bekezdése d) pontjának iii. alpontjában meghatározott esetek valamelyikét.

Az első albekezdés a), c) és d) pontjában említett feltétel teljesülését a Testülettel folytatott konzultációt követően az EKB értékeli. Ilyen értékelést a Testület ügyvezetői testülete is végezhet.

(2) A szervezet vagy csoport életképességének értékelése tekintetében a Testület ügyvezetői testülete csak abban az esetben végezhet ilyen értékelést, ha előzetesen tájékoztatta az EKB-t szándékáról, és az EKB e tájékoztatás kézhezvételét követő három naptári napon belül nem végez ilyen értékelést. Az EKB minden olyan releváns információt késedelem nélkül a Testület rendelkezésére bocsát, amelyet a Testület az értékelése megalapozása érdekében bekér.

(3) E cikk (1) bekezdésének alkalmazásában csak akkor tekintendő úgy, hogy valamely, a 2. cikkben említett szervezet vagy egy csoport többé nem életképes, ha mindkét alábbi feltétel teljesül:

- a) a szervezet vagy csoport fizetéseképtelen vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik;
- b) az időzítést és más releváns körülményeket is figyelembe véve nincs ésszerű kilátás arra, hogy a releváns tőkeinstrumentumok – önállóan, vagy szanalási intézkedéssel kombinálva alkalmazott – leírásán vagy átalakításán kívül bármilyen egyéb intézkedéssel, például alternatív magánszektorbeli intézkedésekkel vagy felügyeleti intézkedéssel (a korai beavatkozási intézkedéseket is ideértve) ésszerű időn belül megelőzhető lenne a szervezet vagy csoport csődje.

(4) Az e cikk (3) bekezdése a) pontja alkalmazásában akkor tekintendő úgy, hogy a szervezet fizetéseképtelen vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik, ha a 18. cikk (4) bekezdésében említett körülmények közül egy vagy több fennáll.

(5) A (3) bekezdés a) pontjának alkalmazásában akkor tekintendő úgy, hogy egy csoport fizetéseképtelen vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik, ha a csoport olyan módon megsérti, vagy objektív tényezők alapján megállapítható, hogy a közeljövőben meg fogja sérteni az összevont alapú prudenciális követelményeket, hogy az indokolná az EKB vagy a nemzeti illetékes hatóság intézkedését többek között, de nem kizárólag azért, mert a csoport olyan mértékű veszteséget szenvedett el vagy fog valószínűleg elszenvedni, hogy az teljesen vagy számottevő mértékben felemészti a szavatolótőkéjét.

(6) A valamely leányvállalat által kibocsátott releváns tőkeinstrumentumok a 2014/59/EU irányelv 59. cikke (3) bekezdésének c) pontja alapján nem írhatók le nagyobb mértékben vagy nem alakíthatók át rosszabb feltételek mellett, mint amilyen mértékben és feltételek mellett az anyavállalati szintű azonos besorolású tőkeinstrumentumokat leírták vagy átalakították.

(7) Ha az (1) bekezdésben említett feltételek közül egy vagy több teljesül, a Testület a 18. cikkben meghatározott eljárás szerint eljárva meghatározza, hogy a releváns tőkeinstrumentumok leírására vagy átalakítására vonatkozó hatásköröket önállóan, vagy a 18. cikk szerinti eljárással összhangban valamely szanalási intézkedéssel kombinálva kell gyakorolni.

(8) Amennyiben az e rendelet 18. cikkében meghatározott eljárás szerint eljárva a Testület úgy dönt, hogy az e cikk (1) bekezdésében említett feltételek közül egy vagy több teljesül, de a szanálásnak az e rendelet 18. cikkének (1) bekezdése szerinti feltételei nem teljesülnek, késedelem nélkül felszólítja a nemzeti szanálási hatóságokat, hogy a 2014/59/EU irányelv 59. és 60. cikkével összhangban gyakorolják leírasi vagy átalakítási hatáskörüket.

A Testület biztosítja, hogy a releváns tőkeinstrumentumok leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskör nemzeti szanálási hatóságok általi gyakorlását megelőzően sor kerüljön a 2. cikkben említett szervezet vagy a csoport eszközeinek és kötelezettségeinek értékelésére a 20. cikk (1)–(15) bekezdésével összhangban. Ennek az értékelésnek kell képeznie az alapot a veszteségek fedezése érdekében a releváns tőkeinstrumentumokra alkalmazandó leírás értékének, illetve a releváns tőkeinstrumentumokra a 2. cikkben említett szervezet vagy a csoport feltőkésítése érdekében alkalmazandó átalakítás szintjének a kiszámításához.

(9) Amennyiben az (1) bekezdésben említett feltételek közül egy vagy több teljesül, és a 18. cikk (1) bekezdésében említett feltételek is teljesülnek, a 18. cikk (6), (7) és (8) bekezdésében meghatározott eljárás alkalmazandó.

(10) A Testület biztosítja, hogy a nemzeti szanálási hatóságok késedelem nélkül, a követelések 17. cikk szerinti sorrendjének megfelelően és oly módon gyakorolják leírasi vagy átalakítási hatáskörüket, ami a következőket eredményezi:

- a) elsőként az elsődleges alapvető tőkeelemek csökkennek a veszteséggel arányosan, a veszteségviselő képessége erejéig;
- b) a kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok tőkeösszege leírásra vagy elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokká való átalakításra kerül, vagy mindkettő megtörténik a 14. cikkben említett szanálási célok eléréséhez szükséges mértékig vagy a releváns tőkeinstrumentumok veszteségviselő képessége erejéig, attól függően, hogy melyik a kisebb;
- c) a járulékos tőkeinstrumentumok tőkeösszege leírásra vagy elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokká való átalakításra kerül, vagy mindkettő megtörténik a 14. cikkben említett szanálási célok eléréséhez szükséges mértékig vagy a releváns tőkeinstrumentumok veszteségviselő képessége erejéig, attól függően, hogy melyik a kisebb;

(11) A nemzeti szanálási hatóságok végrehajtják a Testület utasításait és a 29. cikkel összhangban gyakorolják a releváns tőkeinstrumentumok leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskörüket.

22. cikk

A szanálási eszközökre vonatkozó általános elvek

(1) Ha a Testület úgy határoz, hogy a 7. cikk (2) bekezdésében említett szervezet vagy csoport, illetve a 7. cikk (4) bekezdésének b) pontjában és a 6a. cikk (5) bekezdésében említett szervezet vagy csoport esetében szanálási eszközt alkalmaz, amennyiben az említett bekezdések alkalmazásának feltételei teljesülnek és ha a szanálási intézkedés a hitelezők által viselendő veszteséget vagy követeléseik átalakítását eredményezné, akkor a Testület felszólítja a nemzeti szanálási hatóságokat, hogy a releváns tőkeinstrumentumok leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskörüket a 21. cikkel összhangban a szanálási eszköz alkalmazását közvetlenül megelőzően vagy azzal párhuzamosan gyakorolják.

(2) A 18. cikk (6) bekezdésének b) pontjában említett szanálási eszközök a következők:

- a) a vagyonértékesítési eszköz;
- b) az áthidaló intézményi eszköz;
- c) az eszközkelkülönítési eszköz;
- d) a hitelezői feltőkésítési eszköz.

(3) A 18. cikk (6) bekezdésében említett szanálási program elfogadása során a Testület a következő tényezőket veszi figyelembe:

- a) a szanálás alá vont intézmény eszközei és kötelezettségei a 20. cikk szerinti értékelés alapján;
- b) a szanálás alá vont intézmény likviditási pozíciója;

- c) a szanálás alá vont intézmény franchise-értékének értékesíthetősége a piacot jellemző gazdasági és versenyfeltételek fényében;
- d) a rendelkezésre álló idő.

(4) A szanálási eszközöket a 14. cikkben meghatározott szanálási célok elérése érdekében, a szanálásra vonatkozó, 15. cikkben meghatározott általános elvekkel összhangban kell alkalmazni. A szanálási eszközök külön vagy együttesen is alkalmazhatók, kivéve az eszközelkülönítési eszközt, amelyet csak egy másik szanálási eszközzel együttesen lehet alkalmazni.

(5) Amennyiben az e cikk (2) bekezdése a) vagy b) pontjában említett szanálási eszközöket csak a szanálás alatt álló intézmény eszközei, jogai vagy kötelezettségei egy részének átadására alkalmazzák, a 2. cikkben említett szervezet azon fennmaradó részét, amelytől az eszközöket, jogokat vagy kötelezettségeket átadták, rendes fizetésképtelenségi eljárás keretében kell felszámolni.

(6) A Testület visszaigényelheti minden olyan méltányolható kiadását, amely a szanálási eszközök alkalmazásával vagy a szanálási hatáskörök gyakorlásával kapcsolatban indokoltan merült fel, mégpedig a következő módszerek közül egyet vagy többet igénybe véve:

- a) az átvevő fél által a szanálás alatt álló intézménynek vagy – az adott esettől függően – a tulajdonjogot megtestesítő instrumentumok tulajdonosainak fizetett ellentételezésből történő levonás formájában;
- b) a szanálás alatt álló intézménytől, elsőbbségi hitelezőként; vagy
- c) az áthidaló intézmény vagy a vagyonkezelő szervezet tevékenységének befejezéséből eredően keletkezett bevételből, elsőbbségi hitelezőként.

Az Alap igénybevételeivel kapcsolatban a nemzeti szanálási hatóságokhoz befolyt minden bevételt vissza kell téríteni a Testületnek.

23. cikk

Szanálási program

A Testület által a 18. cikk szerint elfogadott szanálási program – az állami támogatásról vagy az Alapból nyújtott támogatásról hozott határozatoknak megfelelően meghatározza azoknak a nemzeti szanálási hatóságok által a 2014/59/EU irányelv nemzeti jogrendszerbe átültetett rendelkezéseivel összhangban végrehajtandó szanálási eszközöknek a részleteit, amelyeket a szanálás alá vont intézményekre legalább a 24. cikk (2) bekezdésére, a 25. cikk (2) bekezdésére, a 26. cikk (2) bekezdésére és a 27. cikk (1) bekezdésére tekintettel alkalmazni kell, valamint azokat a konkrét összegeket és célokat, amelyek tekintetében sor kerül az Alap igénybevétele.

A szanálási program felvázolja azokat a szanálási intézkedéseket, amelyeket a Testületnek végre kell hajtania az uniós szintű anyavállalat vagy az egyes csoporthoz tartozó, a résztvevő tagállamokban letelepedett vállalkozások vonatkozásában annak érdekében, hogy teljesüljenek a 14. és a 15. cikkben említett szanálási célok és alapelvek.

A szanálási program elfogadása során a Testületnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak a 8. cikkben említett szanálási tervet kell figyelembe vennie és követnie, kivéve, ha az adott eset körülményeit figyelembe véve a Testület úgy értékeli, hogy a szanálási célok a szanálási tervben nem szereplő intézkedések meghozatalával hatékonyabban megvalósíthatók.

A szanálási eljárás során a Testület az adott eset körülményei által indokolt mértékben módosíthatja és naprakésszé teheti a szanálási programot. A módosítások és a naprakésszé tétel esetében a 18. cikkben meghatározott eljárás alkalmazandó.

A szanálási programnak emellett adott esetben a 2014/59/EU irányelv 35. cikke szerint elő kell írnia, hogy a nemzeti szanálási hatóságok rendkívüli ügyvezetőt nevezzenek ki a szanálás alatt álló intézmény élére. A Testület meghatározhatja, hogy ugyanazt a rendkívüli ügyvezetőt nevezzék ki az egy csoporthoz kapcsolódó valamennyi szervezet élére, amennyiben erre az érintett szervezetek pénzügyi biztonságát támogató megoldások elősegítése érdekében szükség van.

24. cikk

Vagyonértékesítési eszköz

(1) A vagyonértékesítési eszköz a szanálási programon belül a következők átruházását jelenti valamely, nem áthidaló intézménynek minősülő vevőre:

- a) a szanálás alá vont intézmény által kibocsátott tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok; vagy
- b) szanálás alatt álló intézmény összes vagy egyes eszközei, jogai és kötelezettségei.

(2) A eszköz tekintetében a szanálási program a következőket határozza meg:

- a) a nemzeti szanálási hatóság által a 2014/59/EU irányelv 38. cikke (1) és (7)–(11) bekezdésének megfelelően átruházandó instrumentumok, eszközök, jogok és kötelezettségek;
- b) kereskedelmi feltételek – figyelembe véve a körülményeket, valamint a szanálási eljárás során felmerült költségeket és kiadásokat –, amelyeknek megfelelően a nemzeti szanálási hatóság végrehajtja a 2014/59/EU irányelv 38. cikke (2), (3) és (4) bekezdésével összhangban történő átruházást;
- c) annak meghatározása, hogy az átruházási hatáskört a 2014/59/EU irányelv 38. cikke (5) és (6) bekezdésének megfelelően egynél többször gyakorolhatja-e a nemzeti szanálási hatóság;
- d) az adott szervezetnek vagy e szervezet instrumentumainak, eszközeinek, jogainak és kötelezettségeinek a nemzeti szanálási hatóság által a 2014/59/EU irányelv 39. cikke (1) és (2) bekezdésének megfelelő értékesítésére vonatkozó szabályok;
- e) annak ismertetése, hogy az értékesítési előírásoknak a nemzeti szanálási hatóság általi betartása az e cikk (3) bekezdése szerint valószínűsíthetően aláássa-e a szanálási célokat.

(3) A Testület a (2) bekezdés e) pontjában meghatározott értékesítési követelmények teljesítése nélkül is alkalmazhatja a vagyonértékesítési eszközt, amennyiben úgy ítéli meg, hogy az e követelményeknek való megfelelés valószínűleg aláásná egy vagy több szanálási cél elérését, különösen amennyiben úgy ítéli meg, hogy:

- a) a szanálás alá vont intézmény csődje vagy lehetséges csődje tényleges fenyegetést jelent a pénzügyi stabilitásra nézve, illetve súlyosbítja a stabilitás már meglévő fenyegetettségét; továbbá
- b) az említett követelményeknek való megfelelés valószínűleg aláásná a vagyonértékesítési eszköz hatékonyságát e veszély elhárítása vagy a 14. cikk (2) bekezdésének b) pontjában meghatározott szanálási cél elérése terén.

25. cikk

Áthidaló intézményi eszköz

(1) Az áthidaló intézmény eszköz a szanálási programon belül a következők átruházását jelenti valamely áthidaló intézményre:

- a) egy vagy több szanálás alatt álló intézmény által kibocsátott tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok;
- b) egy vagy több szanálás alá vont intézmény összes vagy egyes eszközei, jogai és kötelezettségei.

(2) Az áthidaló intézmény i eszköz vonatkozásában a szanálási program a következőket határozza meg:

- a) a nemzeti szanálási hatóság által a 2014/59/EU irányelv 40. cikke (1)–(12) bekezdésének megfelelően valamely áthidaló intézményre átruházandó instrumentumok, eszközök, jogok és kötelezettségek;
- b) az áthidaló intézménynek a nemzeti szanálási hatóságok általi létrehozása, működtetése és megszüntetése tekintetében hozott szabályok a 2014/59/EU irányelv 41. cikkének (1), (2), (3) és (5)–(9) bekezdésének megfelelően;
- c) az áthidaló intézmény vagy az áthidaló intézményeszközeinek és kötelezettségeinek a nemzeti szanálási hatóság által történő, a 2014/59/EU irányelv 41. cikke (4) bekezdésének megfelelő értékesítésére vonatkozó szabályok.

(3) A Testületnek biztosítania kell, hogy a nemzeti szanálási hatóság által az áthidaló intézményrészére átadott kötelezettségek összértéke ne legyen nagyobb a szanálás alá vont intézménytől vagy más forrásokból származó jogok és eszközök összértékénél.

26. cikk

Eszközkelkülönítési eszköz

- (1) A szanalási programon belül az eszközkelkülönítési eszköz egy szanalás alá vont intézmény vagy áthidaló intézmény eszközeinek, jogainak és kötelezettségeinek egy vagy több vagyongazdálkodó szervezetre történő átruházásából áll.
- (2) Az eszközkelkülönítési eszköz vonatkozásában a szanalási program keretében a következők kerülnek meghatározásra:
- a) a nemzeti szanalási hatóság által a 2014/59/EU irányelv 42. cikkének (1)–(54) és (8)–(13) bekezdésének megfelelően a vagyongazdálkodó szervezetre átruházandó eszközök, jogok és kötelezettségek;
 - b) a nemzeti szanalási hatóság által a vagyongazdálkodó szervezetre átruházandó eszközök, jogok és kötelezettségek ellenértéke az e rendelet 20. cikkében, a 2014/59/EU irányelv 42. cikkének (7) bekezdésében és az állami támogatások uniós keretrendszerével összhangban meghatározott elveknek megfelelően.

Az első albekezdés b) pontja nem zárja ki azt, hogy az ellenérték névleges érték vagy negatív érték legyen.

27. cikk

Hitelezői feltőkésítési eszköz

- (1) A hitelezői feltőkésítési eszköz alkalmazása a következő célok bármelyikét szolgálhatja:
- a) az e rendelet 2. cikkében említett olyan szervezet feltőkésítése, amely megfelel a szanalási feltételeknek, olyan mértékben, amely elégséges ahhoz, hogy az intézmény vagy szervezet ismét teljesíteni tudja az engedélyezési feltételeket amennyiben ezek a feltételek vonatkoznak a szervezetre, és folytatni tudja azokat a tevékenységeket, amelyeknek a végzésére a 2013/36/EU vagy a 2014/65/EU irányelv alapján engedélyt kapott amennyiben a szervezetet ezen irányelvek alapján engedélyezték, valamint ahhoz, hogy az intézmény vagy szervezet iránti elégséges piaci bizalom fenn tartható legyen;
 - b) olyan követelések vagy hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok átalakítása tulajdoni részesedéssé vagy tőkeösszegük csökkentése, amelyeket
 - i. áthidaló intézményre ruháztak át annak érdekében, hogy az áthidaló intézmény tőkéhez jusson; vagy
 - ii. a vagyonerőértékesítési eszköz vagy az eszközkelkülönítési eszköz alkalmazása keretében ruháztak át.

A szanalási programon belül a hitelezői feltőkésítési eszköz tekintetében a következők kerülnek meghatározásra:

- a) az az aggregált összeg, amellyel az átalakítható vagy leírható kötelezettségeket a (13) bekezdésnek megfelelően csökkenteni kell vagy át kell alakítani őket;
- b) azok a kötelezettségek, amelyeket az (5)–(14) bekezdésnek megfelelően ki lehet zárni;
- c) a (16) bekezdésnek megfelelően benyújtandó reorganizációs terv célkitűzései és minimális tartalma.

(2) A belső feltőkésítési eszköz csak akkor alkalmazható az (1) bekezdés a) pontjában említett célra, ha ésszerű kilátás van arra, hogy a hitelezői feltőkésítési eszköznek más releváns intézkedésekkel – többek között a (16) bekezdésben előírt reorganizációs tervvel összhangban hozott intézkedésekkel – összefüggésben történő alkalmazása a vonatkozó szanalási célok megvalósításán túl visszaállítja a szóban forgó szervezet pénzügyi stabilitását és hosszú távú életképességét.

Ha az első albekezdésben meghatározott feltételek nem teljesülnek értelemszerűen a 22. cikk (2) bekezdésének a), b) és c) pontjában említett szanalási eszközök valamelyike, valamint a d) pontjában említett hitelezői feltőkésítési eszköz alkalmazandó.

(3) A következő – tagállami jogszabályok vagy egy harmadik ország jogszabályai hatálya alá tartozó – kötelezettségek nem képezhetik leírás vagy átalakítás tárgyát:

- a) biztosított betétek;
- b) biztosított kötelezettségek, ideértve a biztosítékkal fedezett kötvényeket és azokat a kötelezettségeket, amelyek olyan, fedezeti célokra használt eszközök formáját öltik, amelyek a biztosíték elválaszthatatlan részét képezik, és amelyek a nemzeti jog értelmében a biztosítékkal fedezett kötvényekhez hasonló módon fedezettek;

- c) bármilyen kötelezettség, amely abból keletkezik, hogy az intézmény vagy az e rendelet 2. cikkében említett szervezet kezeli az ügyfelek eszközeit vagy pénzét, beleértve a 2009/65/EK irányelv 1. cikkének (2) bekezdésében meghatározott ÁÉKBV-k, vagy a 2011/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott alternatív befektetési alapok nevében kezelt eszközöket vagy pénzt, feltéve, hogy az említett ügyfél az alkalmazandó fizetéseképtelenségi jog alapján védelemben részesül;
- d) bármilyen kötelezettség, amely a 2. cikkben említett szervezet (mint vagyongazdálkodó) és egy másik személy (mint kedvezményezett) között létrejött vagyongazdálkodási ügyletből keletkezik, feltéve, hogy az említett kedvezményezett az alkalmazandó fizetéseképtelenségi jog vagy polgári jog alapján védelemben részesül;
- e) az ugyanazon csoporthoz tartozó vállalkozások kivételével az intézményekkel szembeni olyan kötelezettségek, amelyek eredeti esedékessége hét napnál rövidebb;
- f) olyan kötelezettségek, amelyek hátralévő futamideje kevesebb mint hét nap és a 98/26/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽²⁾ összhangban kijelölt rendszerek vagy rendszerüzemeltetők vagy e rendszerek résztvevői felé állnak fenn, és amelyek az ilyen rendszerekben való részvételből keletkeztek;
- g) a következő szereplők felé fennálló kötelezettség:
- foglalkoztatottak: felhalmozott bérhez, nyugellátáshoz vagy más rögzített javadalmazáshoz kapcsolódó kötelezettség, kivéve a javadalmazás változó, kollektív szerződésben nem szabályozott összetevőit;
 - kereskedelmi hitelezők vagy áruhitelezők: az intézmény vagy a 2. cikkben említett szervezet mindennapi működése szempontjából kritikus fontosságú áruk vagy szolgáltatások nyújtásából – ideértve az IT-szolgáltatásokat, közüzemi ellátásokat, valamint az épületek bérletét, kiszolgáltatását és fenntartását – eredő kötelezettségek;
 - adóhatóságok és társadalombiztosítási hatóságok – feltéve, hogy ezek előresorolt kötelezettségek az alkalmazandó jog szerint;
 - a 2014/49/EU irányelv szerint esedékes hozzájárulásokból létrejött betétbiztosítási rendszerek.

Az első albekezdés g) pontjának i. alpontja nem alkalmazandó a 2013/36/EU irányelv 92. cikkének (2) bekezdésében foglaltak szerinti lényeges kockázatot vállalók javadalmazásának változó összetevőjére.

(4) A hitelezői feltőkésítési eszköz e cikk (3) bekezdésében említett alkalmazási köre nem akadályozhatja meg, hogy adott esetben gyakorolják a hitelezői feltőkésítésre vonatkozó hatásköröket a biztosítékkal fedezett kötelezettségek bármely olyan részével kapcsolatban, amely meghaladja a fedezetül szolgáló vagyon, kézizálog, jelzálog vagy biztosíték értékét, illetve a betéteknek a 2014/49/EU irányelv 6. cikkében előírt kártalanítási összeghatár feletti részével kapcsolatban.

A Testület biztosítja, hogy a fedezeti alapon lévő biztosítékkal fedezett kötvényekkel kapcsolatos minden fedezett eszköz elkülönítve és érintetlenül maradjon, és megfelelő finanszírozásban részesüljön.

A magas kitettségre vonatkozó, az 575/2013/EU rendeletben és a 2013/36/EU irányelvben szereplő szabályok sérelme nélkül az intézmények és csoportok szanálhatóságának előírása érdekében a Testület e rendelet 10. cikke (11) bekezdésének b) pontjával összhangban korlátozza az egyéb intézmények kezén lévő, a hitelezői feltőkésítési eszközre jogosult kötelezettségek mértékét, mely korlátozás alól kivételt képeznek az egyazon csoporthoz tartozó szervezetek által birtokolt kötelezettségek.

(5) Kivételes körülmények között, a hitelezői feltőkésítési eszköz alkalmazása esetén bizonyos kötelezettségeket részben vagy egészben ki lehet zárni a leírási és átalakítási hatáskörök alkalmazásából, amennyiben:

- a) az adott kötelezettséget ésszerű időtartamon belül nem lehet bevonni a belső feltőkésítésbe a jóhiszeműen eljáró érintett nemzeti szanálási hatóság erre irányuló erőfeszítései ellenére sem;
- b) a kizárás feltétlenül szükséges ahhoz, és arányos azon célhoz mérten, hogy olyan mértékig biztosítani lehessen a kritikus funkciók és fő üzletágak folytonosságát, hogy a szanálás alatt álló intézmény továbbra is képes legyen alapvető tevékenységeinek, szolgáltatásainak és ügyleteinek folytatására;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011. június 8-i 2011/61/EU irányelve az alternatív befektetési alap-kezelőkről, valamint a 2003/41/EK és a 2009/65/EK irányelv, továbbá az 1060/2009/EK és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 174., 2011.7.1., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1998. május 19-i 98/26/EK irányelve a fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerekben az elszámolások véglegességéről (HL L 166., 1998.6.11., 45. o. magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 3. kötet, 107. o.).

- c) a kizárás feltétlenül szükséges ahhoz, és arányos azon célhoz mérten, hogy a dominóhatás kialakulását meg lehessen akadályozni – különösen ami a természetes személyek és a mikro-, valamint a kis- és középvállalkozások birtokában lévő biztosítható betéteket illeti –, ha az olyan súlyos mértékben megzavarná a pénzügyi piacok működését – ideértve a pénzügyi infrastruktúrák működését is –, hogy súlyos zavart idézne elő egyes tagállamoknak vagy az Unió egészének gazdaságában; vagy
- d) a belső feltőkésítési eszköznek ezekre a kötelezettségekre történő alkalmazása olyan értékromlást eredményezne, amelynek következtében a többi hitelező vesztesége nagyobbak lennének, mint akkor, ha az említett kötelezettségeket kizárnák a belső feltőkésítési mechanizmus alkalmazásából.

Amennyiben e bekezdés értelmében egy leírható vagy átalakítható kötelezettség vagy az ilyen kötelezettségek bizonyos kategóriái kizárásra vagy részlegesen kizárásra kerülnek, az egyéb leírható vagy átalakítható kötelezettségekre alkalmazott leírás vagy átalakítás szintje növelhető annak érdekében, hogy figyelembe vegyék az ilyen kizárásokat, feltéve, ha a más leírható vagy átalakítható kötelezettségekre alkalmazott leírás és átalakítás szintje megfelel a 15. cikk (1) bekezdésének g) pontjában rögzített elveknek.

(6) Amennyiben egy leírható vagy átalakítható kötelezettség vagy az ilyen kötelezettségek bizonyos kategóriái az (5) bekezdés szerint kizárásra vagy részlegesen kizárásra kerülnek, és azok a veszteségek, amelyeket az említett kötelezettségek fedeztek volna, nem kerültek részben vagy egészben áthárításra más hitelezőkre, az Alapból hozzájárulást lehet nyújtani a szanálás alá vont intézménynek a következőkhöz:

- a) minden olyan veszteség fedezéséhez, amelyet nem fedeztek leírható, illetve átalakítható kötelezettségek, valamint a szanálás alá vont intézmény nettó eszközértékének a (13) bekezdés a) pontjával összhangban történő nullára csökkentéséhez;
- b) a szanálás alá vont intézmény tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumainak vagy tőkeinstrumentumainak megszerzéséhez, az intézmény (13) bekezdés b) pontjának megfelelő feltőkésítése érdekében.

(7) Az Alapból csak akkor nyújtható a (6) bekezdésben említett hozzájárulás, amennyiben:

- a) a részvények tulajdonosai vagy az egyéb releváns tőkeinstrumentumok és egyéb leírható vagy átalakítható kötelezettségek tulajdonosai leírás, illetve átalakítás révén vagy más módon hozzájárulást nyújtottak a veszteségelvonáshoz és feltőkésítéshez, és a hozzájárulás összege legalább a kötelezettségek összértékének 8 %-a, ideértve a szanálás alá vont intézmény saját szavatolótőkéjét, a 20. cikk (1)–(15) bekezdésében előírt értékelésnek megfelelő szanálási intézkedés időpontjától számítva; továbbá
- b) az Alapból származó hozzájárulás a 20. cikk (1)–(15) bekezdésében előírt értékelésnek megfelelő szanálási intézkedés időpontjában számítva nem haladja meg a szanálás alá vont intézmény (saját szavatolótőkéjét is tartalmazó) kötelezettségei összértékének 5 %-át.

(8) Az e cikk (7) bekezdésében említett Alapból nyújtott hozzájárulás finanszírozása a következőkből történhet:

- a) az Alap számára rendelkezésre álló összeg, amely az e rendelet 2. cikkében említett szervezeteknek a 2014/59/EU irányelvben meghatározott szabályok és e rendelet 67. cikke (4) bekezdése, 70. cikke és 71. cikke szerinti hozzájárulásaiból áll;
- b) amennyiben az e bekezdés a) pontjában említett összegek nem elegendők, alternatív forrásból származó összegek a 73. és 74. cikknek megfelelően.

(9) Rendkívüli körülmények esetén további, alternatív forrásokból származó finanszírozásra is sor kerülhet azt követően, hogy:

- a) teljesült a (7) bekezdés b) pontjában meghatározott 5 %-os határérték; továbbá
- b) már sor került az összes biztosítékkal nem rendelkező és nem elsőbbségi kötelezettség teljes leírására vagy átalakítására, biztosítható betétek kivételével.

(10) E módszer alternatívájaként vagy kiegészítéseként, amennyiben teljesülnek a (9) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott feltételek, hozzájárulás nyújtható a 70. cikknek megfelelő, előzetes hozzájárulásokból származó, fel nem használt forrásokból.

(11) E rendelet alkalmazásában a 2014/59/EU irányelv 44. cikkének (8) bekezdése nem alkalmazandó.

(12) Az (5) bekezdésben említett határozat meghozatala során tekintettel kell lenni a következőkre:

- a) azon elv, miszerint a veszteségeket először a részvényeseknek kell viselniük, majd ezután – általánosságban és elsőbbségi sorrendben – a szanálás alatt álló intézmény hitelezőinek,
- b) a szanálás alá vont intézmény veszteségtűrő képességének fennmaradó szintje abban az esetben, ha a kötelezettség vagy a kötelezettségek kategóriái kizárásra kerülnek; továbbá
- c) annak szükségessége, hogy a szanálásfinanszírozáshoz megfelelő források maradjanak fenn.

(13) A Testület a 20. cikk (1)–(15) bekezdésének megfelelő értékelés alapján értékeli az alábbiak aggregációját:

- a) adott esetben azon összeg, amellyel a leírható vagy átalakítható kötelezettségeket le kell írni annak biztosítása érdekében, hogy a szanálás alatt álló intézmény nettó eszközértéke nullával legyen egyenlő; továbbá
- b) adott esetben az az összeg, amellyel a leírható vagy átalakítható kötelezettségeket át kell alakítani részvényekké vagy egyéb típusú tőkeinstrumentumokká, annak érdekében, hogy
 - i. a szanálás alá vont intézmény; vagy
 - ii. az áthidaló intézmény elsődleges alapvető tőkemegfelelési mutatója helyreálljon.

Az első albekezdésben említett értékelés során meg kell állapítani azt az összeget, amellyel a leírható vagy átalakítható kötelezettségeket le kell írni vagy át kell alakítani egyrészt a szanálás alatt álló intézmény elsődleges alapvető tőkemegfelelési mutatójának helyreállítása vagy adott esetben az áthidaló intézmény mutatójának megállapítása érdekében, figyelembe véve az Alapból a 76. cikk (1) bekezdésének d) pontja alapján nyújtott minden tőkehozzájárulást is, másrészt annak érdekében, hogy a szanálás alatt álló intézmény vagy az áthidaló intézmény iránti piaci bizalom elégséges szinten fenntartható legyen, és lehetővé váljon az intézmény számára, hogy legalább még egy évig továbbra is megfeleljen az engedélyezési feltételeknek és folytassa azokat a tevékenységeket, amelyekre a 2006/36/EU vagy a 2014/65/EU irányelv alapján engedéllyel rendelkezik.

Amennyiben a Testület a 26. cikkben említett eszközkelkülönítési eszközt szándékozik alkalmazni, akkor azon összeg meghatározásakor, amellyel a leírható vagy átalakítható kötelezettségeket csökkenteni kell értelemszerűen figyelembe kell venni a vagyonkezelő szervezet tőkeszükségleteinek körülményeként becslését.

(14) Az (5) bekezdés szerinti kizárásokat alkalmazni lehet akár valamely kötelezettségnek a leírásból való teljes kizárása, akár az adott kötelezettségre alkalmazott leírás mértékének korlátozása céljából.

(15) A leírási és átalakítási hatáskörök megfelelnek a követeléseknek az e rendelet 17. cikkében meghatározott rangsorára vonatkozó követelményeknek.

(16) A nemzeti szanálási hatóság azonnal benyújtja a Testületnek a 2014/59/EU irányelv 52. cikkének (1), (2) és (3) bekezdésével összhangban az irányelv 72. cikkének (1) bekezdése szerint kinevezett vezető testület, vagy egy vagy több személy által a hatósághoz eljuttatott reorganizációs tervet.

A reorganizációs terv benyújtásának időpontjától számított két héten belül az érintett nemzeti szanálási hatóság a Testület rendelkezésére bocsátja a tervre vonatkozó értékelését. A Testület a reorganizációs terv benyújtásának dátumától számított egy hónapon belül értékeli annak valószínűségét, hogy a terv végrehajtásával helyreállítható-e vagy a 2. cikkben említett szervezet hosszú távú életképessége. Az értékelést a nemzeti illetékes felügyeleti hatósággal vagy adott esetben az EKB-val egyeztetve kell elvégezni.

Amennyiben a Testület meggyőződött arról, hogy a terv eléri az említett célt, engedélyezi, hogy a nemzeti szanálási hatóság a 2014/59/EU irányelv 52. cikkének (7) bekezdésével összhangban jóváhagyja a tervet. Amennyiben a Testület nincs meggyőződve arról, hogy a tervvel megvalósítható ez a cél, akkor utasítja a nemzeti szanálási hatóságot, hogy tájékoztassa a vezető testületet vagy az irányelv 72. cikkének (1) bekezdése szerint kinevezett egy vagy több személyt a kételyeiről, és kérje, hogy úgy módosítsák a tervet, hogy az az irányelv 52. cikkének (8) bekezdésével összhangban orvosolja ezeket az aggályokat. Az értékelést mindkét esetben a nemzeti illetékes felügyeleti hatósággal vagy adott esetben az EKB-val egyeztetve kell elvégezni.

A vezető testület vagy a 2014/59/EU irányelv 72. cikkének (1) bekezdése szerint kinevezett egy vagy több személy ezen értesítés kézhezvételétől számított két héten belül jóváhagyásra benyújtja a nemzeti szanálási hatósághoz a módosított tervet. A módosított tervet és a terv értékelését a nemzeti szanálási hatóság benyújtja a Testületnek. A Testület értékeli a módosított tervet, és utasítja a nemzeti szanálási hatóságot, hogy egy héten belül tájékoztassa a vezető testületet vagy a 2014/59/EU irányelv 72. cikkének (1) bekezdése szerint kinevezett egy vagy több személyt arról, hogy véleménye szerint a módosított terv orvosolja-e a jelzett aggályokat, vagy további módosításokra van szükség.

A Testület megküldi a csoportra vonatkozó reorganizációs tervet az EBH-nak.

28. cikk

Nyomon követés a Testület által

- (1) A Testület szorosan követi a szanálási program nemzeti szanálási hatóságok általi végrehajtását. E célból a nemzeti szanálási hatóságok:
- a) együttműködnek a Testülettel és segítik a Testületet nyomonkövetési kötelezettségének ellátása során;
 - b) a Testület által megállapított rendszeres időközönként és a Testület kérésére pontos, megbízható és teljes körű információkat szolgáltatnak a szanálási program végrehajtásáról, a szanálási eszközök alkalmazásáról és a szanálási hatáskörök gyakorlásáról, ideértve a következőket:
 - i. a szanálás alá vont intézmény, az áthidaló intézmény és a vagyonkezelő szervezet műveleti és pénzügyi helyzete;
 - ii. az a mód, ahogyan a részvényeseket és hitelezőket a szanálás alá vont intézmény rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében történő felszámolása során kezelték volna a;
 - iii. a szanálás alatt álló intézmény eszközeinek felszámolásával, a szanálási határozat megtámadásával és a részvényesek vagy hitelezők által benyújtott kártérítési kérelmekre vonatkozó értékeléssel kapcsolatos, folyamatban lévő bírósági eljárások;
 - iv. az értékelők, vagyonfelügyelők, könyvelők, ügyvédek és más, a nemzeti szanálási hatóság munkáját szükség esetén segítő szakemberek kinevezése, elbocsátása vagy áthelyezése, valamint az említettek feladatainak ellátására vonatkozó információk;
 - v. minden olyan tényállás, amely a szanálási program végrehajtására – többek között a 2014/59/EU irányelvben meghatározott biztosítékok lehetséges megsértésére – vonatkozik, és amelyre a Testület hivatkozhat;
 - vi. annak mértéke és módja, ahogyan a 2014/59/EU irányelv 63–72. cikkében említett nemzeti szanálási hatóságok tekintetében felsorolt hatáskörök általuk való gyakorlására sor kerül;
 - vii. a 27. cikk (16) bekezdésében előírt reorganizációs terv gazdasági életképessége, megvalósíthatósága és végrehajtása.

A nemzeti szanálási hatóságok zárójelentést nyújtanak be a Testületnek a szanálási program végrehajtásáról.

- (2) A rendelkezésére bocsátott információk alapján a Testület utasításokat adhat a nemzeti szanálási hatóságoknak a szanálási program végrehajtásának bármely aspektusával, különösen a 23. cikkben említett elemekkel, valamint a szanálási hatáskörökkel kapcsolatban.
- (3) A szanálási program módosítható, amennyiben ez szükséges a szanálási célok eléréséhez. Ilyen esetekben a 18. cikkben meghatározott eljárás alkalmazandó.

29. cikk

Az e rendelet szerinti határozatok végrehajtása

- (1) A nemzeti szanálási hatóságok meghozzák az e rendeletben említett határozatok végrehajtásához szükséges intézkedéseket, különösen azáltal, hogy ellenőrzik a 7. cikk (2) bekezdésében említett szervezeteket és csoportokat, valamint a 7. cikk (4) bekezdésének b) pontjában és (5) bekezdésében említett szervezeteket és csoportokat, amennyiben teljesülnek az e bekezdések alkalmazására vonatkozó feltételek, és meghozzák a 2014/59/EU irányelv 35. cikkének vagy 72. cikkének megfelelő, szükséges intézkedéseket és biztosítják az említett irányelvben meghatározott biztosítékok alkalmazását. A nemzeti szanálási hatóságok végrehajtják a Testület valamennyi nekik címzett határozatát.

E célból a nemzeti szanálási hatóságok – e rendeletre figyelemmel –, a nemzeti jogban meghatározott feltételeknek megfelelően gyakorolják a 2014/59/EU irányelvet átültető nemzeti jogszabályok szerinti hatásköreiket. A nemzeti szanálási hatóságok teljes körűen tájékoztatják a Testületet az említett hatáskörök gyakorlásáról. Valamennyi általuk hozott intézkedés e rendelet alapján megfelel a Testület határozatainak.

E határozatok végrehajtása során a nemzeti szanálási hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a 2014/59/EU irányelvben meghatározott biztosítékok érvényesüljenek.

(2) Amennyiben valamely nemzeti szanálási hatóság nem alkalmazta a Testület e rendelet alapján hozott valamely határozatát vagy nem felelt meg annak, vagy azt olyan módon alkalmazta, amely veszélyezteti a 14. cikk szerinti szanálási célok bármelyikét vagy a szanálási program hatékony végrehajtását, a Testület utasíthatja a szanálás alá vont intézményt, hogy:

- a) a 18. cikk szerinti intézkedés esetén egy szanálás alá vont intézmény meghatározott jogait, eszközeit és kötelezettségeit másik személyre ruházza át; vagy
- b) a 18. cikk szerinti intézkedés esetén követelje meg bármely olyan hitelviszonyt megtestesítő értékpapír átalakítását, amely a 21. cikkben meghatározott körülmények esetén történő átalakításra vonatkozó szerződéses feltételt tartalmaz;
- c) fogadjon el egyéb, a szóban forgó határozatnak való megfeleléshez szükséges intézkedést.

A Testület csak akkor fogad el az első albekezdés c) pontjában említett határozatot, ha az intézkedés jelentős mértékben kezeli az adott szanálási célt vagy a szanálási program hatékony végrehajtását fenyegető kockázatot.

A Testület bármely intézkedés bevezetéséről szóló határozatát megelőzően értesíti az illetékes nemzeti szanálási hatóságokat és a Bizottságot az általa meghozni kívánt intézkedésről. Az értesítés tartalmazza a tervezett intézkedésekkel kapcsolatos részleteket, az intézkedések indoklását, továbbá az intézkedések hatálybalépésének tervezett időpontját.

Az értesítést legkevesebb 24 órával az intézkedés tervezett hatálybalépése előtt el kell küldeni. Kivételes körülmények között, ha a 24 órás értesítési határidőt lehetetlen betartani, a Testület az intézkedés hatálybalépését megelőző 24 órán belül is elküldheti az értesítést.

(3) A szanálás alá vont intézmény megfelel a (2) bekezdésnek megfelelően hozott valamennyi határozatnak. Ezek a határozatok elsőbbséget élveznek valamennyi, a nemzeti szanálási hatóságok által ugyanabban a tárgyban hozott korábbi határozattal szemben.

(4) A (2) bekezdésnek megfelelően hozott valamely határozat tárgyát képező kérdésekkel kapcsolatos intézkedések meghozatalakor a nemzeti szanálási hatóságoknak meg kell felelniük az említett határozatnak.

(5) A Testület a hivatalos weboldalán közzéteszi a szanálási program másolatát vagy a szanálási intézkedés hatásait – és különösen a lakossági ügyfelekre gyakorolt hatásait – összefoglaló közleményt. A nemzeti szanálási hatóságok teljesítik a 2014/59/EU irányelv 83. cikkében meghatározott alkalmazandó eljárási kötelezettségeket.

4. FEJEZET

Együttműködés

30. cikk

Együttműködési kötelezettség és információcsere az Egységes Szanálási Mechanizmuson belül

(1) A Testület tájékoztatja a Bizottságot minden olyan intézkedésről, amelyet a szanálás előkészítése érdekében tesz. A Tanács és a Bizottság tagjaira, valamint a Tanács és a Bizottság személyzetére a Testület által benyújtott valamennyi információ vonatkozásában a 88. cikkben meghatározott szakmai titoktartási kötelezettség vonatkozik.

(2) Az e rendelet szerinti hatásköreik gyakorlása során a Testület, a Tanács, a Bizottság, az EKB, az illetékes nemzeti szanálási hatóságok és az illetékes nemzeti hatóságok szorosan együttműködnek, különösen a szanálási tervezése, a korai beavatkozás és a szanálás 8–29. cikk szerinti szakaszában. Egymás rendelkezésére bocsátják az összes olyan információt, amely feladataik ellátásához szükséges.

(3) Az EKB és az illetékes nemzeti hatóságok továbbítják a Testületnek és a nemzeti szanálási hatóságoknak az engedélyezett, csoporton belüli pénzügyi támogatási megállapodásokat és azok módosításait.

(4) E rendelet alkalmazásában, az EKB felkérheti a Testület elnökét, hogy megfigyelőként vegyen részt az EKB az 1024/2013/EU rendelet 19. cikkének megfelelően létrehozott felügyeleti testületében. Szükség esetén a Testület az elnök helyettesítése céljából egy másik képviselőt is kinevezhet a megfigyelőként való részvételre.

(5) E rendelet alkalmazásában a Testület kijelöl egy képviselőt, aki részt vesz az EBH a 2014/59/EU irányelv 127. cikkének értelmében létrehozott szanálási bizottságában.

(6) A Testület szoros együttműködésre törekszik a közvetlen állami pénzügyi támogatást finanszírozó mechanizmusokkal, többek között az Európai Pénzügyi Stabilitási Eszközzel (EFSF) és az Európai Stabilitási Mechanizmussal (ESM), különösen a 27. cikk (9) bekezdésében említett rendkívüli esetekben, valamint ha egy ilyen mechanizmus közvetett vagy közvetlen pénzügyi támogatást nyújtott vagy előreláthatóan ilyen támogatást fog nyújtani a részt vevő tagállamokban letelepedett szervezeteknek.

(7) Szükség esetén a Testület olyan egyetértési megállapodást köt az EKB-val, valamint a nemzeti szanálási hatóságokkal és nemzeti illetékes hatóságokkal, amely általánosságban tartalmazza, hogy a (2) és (4) bekezdés értelmében miként fognak együttműködni egymással az uniós jog értelmében rájuk háruló feladatok elvégzése során. Az egyetértési megállapodást rendszeresen felülvizsgálják és a szakmai titoktartás követelményeinek megfelelően közléseztik.

31. cikk

Együttműködés az Egységes Szanálási Mechanizmuson belül

(1) A Testület a nemzeti szanálási hatóságokkal szoros együttműködésben végzi a feladatait. A Testület a nemzeti szanálási hatóságokkal együttműködve jóváhagyja és közléseztí az e cikk végrehajtásával kapcsolatos gyakorlati intézkedések szervezésére vonatkozó keretet.

E cikk hatékony és következetes végrehajtásának biztosítása érdekében a Testület:

- a) a nemzeti szanálási hatóságok rendelkezésére bocsátja azokat az útmutatókat és általános iránymutatókat, amelyek alapján a nemzeti szanálási hatóságok ellátják feladataikat és elfogadják a szanálásra vonatkozó határozatokat;
- b) mindenkor gyakorolhatja a 34–37. cikkben említett hatásköröket;
- c) továbbá információkat kérhet ad hoc vagy állandó jelleggel a nemzeti szanálási hatóságoktól az általuk a 7. cikk (3) bekezdése szerint végzett feladatok ellátásáról;
- d) a nemzeti szanálási hatóságoktól megkapja a határozattervezeteket, amelyeket különösen abból a célból véleményezhet, hogy feltüntesse a határozattervezet azon elemeit, amelyek nem felelnek meg ennek a rendeletnek vagy a Testület általános utasításainak.

A szanálási tervek értékelése céljából a Testület felkérheti a nemzeti szanálási hatóságokat, hogy e cím 5. fejezetének sérelme nélkül továbbítsanak a Testületnek minden információt, amelyhez a 2014/59/EU irányelv 11. cikkének és 13. cikke (1) bekezdésének megfelelően hozzájutottak.

(2) A 2014/59/EU irányelv 13. cikkének (4)–(10) bekezdése, valamint 88–92. cikke nem alkalmazandó a részt vevő tagállamok nemzeti szanálási hatóságai között fennálló kapcsolatokra. Az együttes határozat, illetve a 2014/59/EU irányelv 45. cikkének (9)–(13) bekezdésében említett együttes határozat hiányában hozott bármely határozat nem alkalmazandó. Ehelyett e rendelet vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

32. cikk

Konzultáció és együttműködés részt nem vevő tagállamokkal és harmadik országokkal

(1) Ha a csoporthoz részt vevő tagállamokban és részt nem vevő tagállamokban vagy harmadik országokban letelepedett szervezetek egyaránt tartoznak, az e rendelet szerint előírt bármely tanácsi vagy bizottsági jóváhagyás sérelme nélkül, a részt nem vevő tagállamokkal vagy harmadik országokkal való konzultáció vagy együttműködés során a Testület képviseli a részt vevő tagállamok nemzeti szanálási hatóságait, a 2014/59/EU irányelv 7., 8., 12., 13., 18., 55. és a 88–92. cikkének megfelelően.

Ha a csoporthoz részt vevő tagállamokban letelepedett szervezetek és részt nem vevő tagállamokban található jelentős fióktelepek vagy letelepedett leányvállalatok egyaránt tartoznak, a Testület, a 8., 10., 11., 12. és 13. cikkben említett bármely a csoportra vonatkozó tervről, határozatról vagy intézkedésről tájékoztatja a részt nem vevő tagállam illetékes hatóságait és/vagy adott esetben szanálási hatóságait.

(2) A Testület, az EKB, valamint a részt nem vevő tagállamok szanálási hatóságai és illetékes hatóságai egyetértési megállapodásokat kötnek, amelyek általánosságban tartalmazzák, hogy miként fognak együttműködni egymással a 2014/59/EU irányelv értelmében rájuk háruló feladatok végzése során.

Az első albekezdés sérelme nélkül a Testület egyetértési megállapodást köt minden olyan, a mechanizmusban részt nem vevő tagállam szanálási hatóságával, amelyben legalább egy, a 2013/36/EU irányelv 131. cikkében meghatározottak szerint rendszerszempontból globálisan jelentős intézmény le van telepedve.

(3) Minden egyetértési megállapodást rendszeresen felül kell vizsgálni, és a szakmai titoktartás követelményeinek megfelelően nyilvánosságra kell hozni.

(4) A Testület a részt vevő tagállamok nemzeti szanálási hatóságai nevében az EBH-nak a 2014/59/EU irányelv 97. cikkének (2) bekezdésében említett együttműködési keretmegállapodásai szerint megkötöti a nem kötelező erejű együttműködési megállapodásokat. A Testület bármely ilyen együttműködési megállapodásról értesíti az EBH-t.

33. cikk

Harmadik országbeli szanálási eljárások elismerése és végrehajtása

(1) A 2014/59/EU irányelv 93. cikkének (1) bekezdésében említett, az érintett harmadik országgal kötött nemzetközi megállapodás hatálybalépéséig és ilyen megállapodás hiányában e cikk alkalmazandó a harmadik országbeli szanálási eljárások tekintetében. E rendelkezések alkalmazandók ezen irányelv 93. cikkének (1) bekezdésében említett, az érintett harmadik országgal kötött nemzetközi megállapodás hatálybalépését követően is, amennyiben a megállapodás nem rendelkezik a harmadik országbeli szanálási eljárások elismeréséről és végrehajtásáról.

(2) A Testület értékeli és ajánlást bocsát ki a nemzeti szanálási hatóságok számára a harmadik országbeli szanálási hatóságok által olyan harmadik országbeli intézmény vagy harmadik országbeli anyavállalat tekintetében folytatott szanálási eljárások elismeréséről és végrehajtásáról, amely:

- a) egy vagy több olyan uniós leányvállalattal rendelkezik, amely egy vagy több részt vevő tagállamban van letelepedve; vagy
- b) rendelkezik olyan eszközökkel, jogokkal és kötelezettségekkel, amelyek egy vagy több részt vevő tagállamban vannak vagy a részt vevő tagállamok joga által szabályozottak.

A Testület az értékelés előtt konzultál a nemzeti szanálási hatóságokkal, illetve a 2014/59/EU irányelv 89. cikke szerinti európai szanálási kollégium létrehozása esetén a részt nem vevő tagállamok szanálási hatóságaival.

Az értékelésnek megfelelően figyelembe kell vennie azon egyes részt vevő tagállamok érdekeit, amelyekben a harmadik országbeli intézmény vagy anyavállalat működik és különösen a harmadik ország szanálási eljárásainak elismerésével és végrehajtásával járó, a csoport egyéb részeire és e tagállamok pénzügyi stabilitására gyakorolt potenciális hatásokat.

(3) A Testület az (1) bekezdésben említett szanálási eljárások elismerésének vagy végrehajtásának elutasítását ajánlja, amennyiben úgy ítéli meg, hogy:

- a) a harmadik országbeli szanálási eljárások hátrányos hatást gyakorolnának a részt vevő tagállam pénzügyi stabilitására;
- b) a valamely részt vevő tagállamban található vagy kifizetendő hitelezőket, különösen a betéteseket, a harmadik országbeli székhely szerinti szanálási eljárás alapján nem kezelnék a hasonló törvényes jogokkal rendelkező harmadik országbeli hitelezőkkel és betétesekkel egyenlő módon.
- c) a harmadik országbeli szanálási eljárások elismerése vagy végrehajtása jelentős költségvetési következményekkel járna a részt vevő tagállam számára; vagy
- d) az elismerés vagy a végrehajtás a részt vevő tagállam nemzeti jogával ellentétes lenne.

(4) A nemzeti szanálási hatóságok végrehajtják a Testület ajánlását, és kérik az szanálási eljárások saját területükön való elismerését, végrehajtását, vagy indokolással ellátott nyilatkozatban indokolják a Testületnek, hogy miért nem tudják végrehajtani a Testület ajánlásait.

(5) A szanálási hatáskörök harmadik országbeli szervezetekkel szembeni alkalmazása során a nemzeti szanálási hatóságok adott esetben gyakorolják a 2014/59/EU irányelv 94. cikkének (4) bekezdésének rendelkezései alapján rájuk ruházott hatásköröket.

5. FEJEZET

Vizsgálati hatáskör

34. cikk

Információkérés

(1) Az e rendelet szerinti feladatai ellátása céljából a Testület – teljes mértékben hasznosítva az EKB vagy az illetékes nemzeti hatóságok számára rendelkezésre álló összes információt – tájékoztatásukat követően akár közvetlenül, vagy a nemzeti szanálási hatóságok révén kötelezheti a következő jogi vagy természetes személyeket, hogy azok bocsássák a Testület rendelkezésére mindazokat az információkat, amelyek az e rendelet által a Testületre átruházott feladatok ellátásához szükségesek:

- a) a 2. cikkben említett szervezetek;
- b) a 2. cikkben említett szervezetek alkalmazottai;
- c) azok a harmadik felek, amelyek a 2. cikkben említett szervezetek kiszervezett feladatait vagy tevékenységeit látják el.

(2) Az (1) bekezdésben említett szervezetek és személyek rendelkezésre bocsátják az említett bekezdés szerint előírt információkat. A szakmai titoktartásra vonatkozó követelmények nem mentesítik az említett szervezeteket és személyeket az ilyen információk rendelkezésre bocsátása alól. A kért információk nyújtása nem tekinthető a szakmai titoktartási követelmények megsértésének.

(3) Ha a Testület az információkat közvetlenül az említett szervezetektől és személyektől szerzi meg, úgy ezeket az információkat hozzáférhetővé kell tennie az érintett nemzeti szanálási hatóságok számára.

(4) A Testület részére többek között folyamatosan biztosítani kell a rendelet szerinti feladatkörei ellátásához szükséges összes információ megszerzését, különösen a szanálási hatáskörébe tartozó bármely intézmény saját tőkéjére, likviditására, eszközeire és kötelezettségeire vonatkozóan.

(5) A Testület, az EKB, az illetékes nemzeti hatóságok és a nemzeti szanálási hatóságok egyetértési megállapodásokat köthetnek, amelyek rendelkezéseket tartalmaznak az információcserére alkalmazandó eljárás vonatkozásában. A Testület, az EKB, az illetékes nemzeti hatóságok és a nemzeti szanálási hatóságok közötti információcsere nem minősül a szakmai titoktartási követelmények megsértésének.

(6) A illetékes nemzeti hatóságok, ideértve adott esetben az EKB-t is, és a nemzeti szanálási hatóságok együttműködnek a Testülettel annak érdekében, hogy megállapítsák, időközben rendelkezésre áll-e a kért információk némelyike vagy teljes köre. Ha az említett információk rendelkezésre állnak, az illetékes nemzeti hatóságok, ideértve adott esetben az EKB-t is, vagy a nemzeti szanálási hatóságok a Testület rendelkezésére bocsátják az említett információkat.

35. cikk

Általános vizsgálatok

(1) Az e rendelet szerinti feladatok ellátása céljából a Testület a vonatkozó uniós jogban foglalt feltételek fenntartása mellett bármilyen szükséges vizsgálatot elvégezhet a 34. cikk (1) bekezdésében említett, valamely részt vevő tagállamban letelepedett vagy ott tartózkodó jogi vagy természetes személy tekintetében a nemzeti szanálási hatóságokon keresztül, vagy a személy értesítését követően közvetlenül.

E célból a Testület az alábbiakat teheti:

- a) dokumentumok benyújtásának előírása;
- b) a 34. cikk (1) bekezdésében említett jogi vagy természetes személyek könyveinek és nyilvántartásainak vizsgálata, valamint másolatok és kivonatok készítése az ilyen könyvekből és nyilvántartásokból;
- c) írásbeli vagy szóbeli nyilatkozat beszerzése a 34. cikk (1) bekezdésében említett bármely jogi vagy természetes személytől, annak képviselőjétől vagy munkatársától;
- d) bármely más jogi vagy természetes személy megkérdezése, aki beleegyezését adja a vizsgálat tárgyára vonatkozó információgyűjtés céljából történő meghallgatásához;

(2) A 34. cikk (1) bekezdésében említett jogi vagy természetes személyek alávetik magukat a Testület határozata alapján indított vizsgálatoknak.

Ha egy személy akadályozza a vizsgálat lefolytatását, azon részt vevő tagállam nemzeti szanálási hatóságai, amelyben a vonatkozó telephelyek találhatóak, megadják – a nemzeti joggal összhangban lévő – szükséges segítséget ahhoz, hogy a Testület jogainak gyakorlása érdekében hozzáférjen a 34. cikk (1) bekezdésében említett jogi vagy természetes személyek telephelyeihez.

36. cikk

Helyszíni ellenőrzések

(1) Az e rendelet szerinti feladatok ellátása céljából, és a vonatkozó uniós jogban meghatározott egyéb feltételek fenntartása mellett a Testület a 37. cikkel összhangban – az érintett nemzeti szanálási hatóságok és a megfelelő illetékes nemzeti hatóságok előzetes értesítését követően, és adott esetben velük együttműködve – valamennyi szükséges helyszíni ellenőrzés lefolytatására jogosult a 34. cikk (1) bekezdésében említett jogi vagy természetes személyek telephelyein. Ha az ellenőrzés megfelelő lefolytatása és eredményessége ezt szükségessé teszi, a Testület a helyszíni ellenőrzést az érintett jogi személyek előzetes értesítése nélkül is lefolytathatja.

(2) A Testület által a helyszíni ellenőrzés végrehajtására felhatalmazott tisztviselők és más személyek egyrészt jogosultak belépni azon jogi személyek telephelyeire és területeire, amelyek ellen a Testület 35. cikk (2) bekezdése szerint elfogadott határozata értelmében vizsgálat indul, másrészt jogosultak a 35. cikk (1) bekezdésében említett valamennyi hatáskör gyakorlására.

(3) A 34. cikk (1) bekezdésében említett jogi személyek kötelesek alávetni magukat a Testület határozata alapján indított helyszíni ellenőrzésnek.

(4) A helyszíni ellenőrzés lefolytatása szerinti tagállamok nemzeti szanálási hatóságainak tisztviselői, valamint az említett hatóságok által felhatalmazott vagy kijelölt egyéb kísérő személyek a Testület felügyelete és koordinációja mellett aktívan segítik a Testület tisztviselőit és a Testület által felhatalmazott egyéb személyeket. E célból jogosultak a (2) bekezdésben említett hatáskörök gyakorlására. Az érintett részt vevő tagállamok nemzeti szanálási hatóságainak tisztviselői, valamint az általuk felhatalmazott vagy kijelölt egyéb kísérő személyek is jogosultak a helyszíni vizsgálatokon való részvételre.

(5) Amennyiben a Testület tisztviselői és a Testület által felhatalmazott vagy kinevezett más kísérő személyek megállapítják, hogy valamely személy ellenszegül az (1) bekezdés értelmében elrendelt ellenőrzésnek, az érintett részt vevő tagállam nemzeti szanálási hatóságai – összhangban a nemzeti joggal – segítséget nyújtanak a szükséges mértékben. E segítségnyújtás – az ellenőrzéshez szükséges mértékig – magában foglalja a telephelyek, könyvek vagy nyilvántartások lefoglalását is. Amennyiben az érintett nemzeti szanálási hatóságok nem jogosultak ennek a hatáskörnek a gyakorlására, úgy az arra vonatkozó hatáskörüket gyakorolják, hogy a szükséges mértékben segítséget kérjenek más nemzeti hatóságoktól.

37. cikk

Az igazságügyi hatóság által adott felhatalmazás

(1) Amennyiben a 36. cikk (1) és (2) bekezdésében előírt helyszíni ellenőrzéshez vagy a 36. cikk (5) bekezdésében előírt segítségnyújtáshoz a nemzeti szabályok szerint igazságügyi hatóság engedélyére van szükség, ezt az engedélyt kérelmezni kell.

(2) Amennyiben sor kerül az e cikk (1) bekezdésében említett engedély kérelmezésére, a nemzeti igazságügyi hatóság ellenőrzi, hogy a Testület határozata hiteles-e, valamint hogy az előírányzott kényszerítő intézkedések nem önkényesek, illetve nem túlzottak-e, figyelembe véve a helyszíni ellenőrzés tárgyát. A kényszerítő intézkedések arányosságának ellenőrzése során a nemzeti igazságügyi hatóság kérheti a Testület részletes magyarázatát, különös tekintettel azokra az okokra, amelyek alapján a Testületben az a gyanú merült fel, hogy sor került a 29. cikkben említett határozatok megsértésére, a feltételezett jogsértés súlyosságára és a kényszerítő intézkedések hatálya alá vont személy részvételére. A nemzeti igazságügyi hatóság azonban nem vizsgálhatja felül a vizsgálat szükségességét, és nem követelheti meg, hogy bocsássák rendelkezésére a Testület aktáiban fellelhető információkat. A Testület határozatának jogszerűségét csak a Bíróság vizsgálhatja felül.

6. FEJEZET

Szankciók

38. cikk

Pénzbírságok

(1) Ha a Testület úgy ítéli meg, hogy a 2. cikkben említett szervezet a (2) bekezdésben felsorolt jogsértések valamelyikét szándékosan vagy gondatlanul elkövette, a Testület a (3) bekezdésnek megfelelő pénzbírságot elrendelő határozatot hoz.

Az ilyen szervezet által elkövetett jogsértést szándékosan elkövetettnek kell tekinteni, amennyiben léteznek olyan objektív tényezők, amelyek bizonyítják, hogy a szervezet vagy vezető testülete vagy annak felső vezetése vagy szándékosan követte el azt.

(2) A következő jogsértések miatt kell pénzbírságot kiszabni a 2. cikkben említett szervezetekre:

- a) amennyiben nem adják meg a 34. cikknek megfelelően kért információt;
- b) amennyiben nem vetik alá magukat a 35. cikknek megfelelő általános vizsgálatnak vagy a 36. cikkel összhangban történő helyszíni ellenőrzésnek;
- c) amennyiben nem teljesítik a Testület által a 29. cikk szerint nekik címzett határozatban foglaltakat.

(3) Az e cikk (1) bekezdésében említett pénzbírság alapösszege az 575/2013/EU rendelet 316. cikkével összhangban a vállalkozás előző üzleti évi teljes nettó árbevételének – beleértve a kapott kamatok és kamatjellegű bevételek bruttó összegét, a részvényekből és egyéb rögzített kamatozású vagy változó hozamú értékpapírokból származó bevételt, valamint a kapott jutalékokat és díjakat – bizonyos százalékaig terjedő összeg – vagy olyan tagállamban, amelynek pénzneme nem az euro, a nemzeti pénznemben 2014. augusztus 19-én az említett összegnek megfelelő érték –, amelyet az alábbi értékhatárokon belül kell megállapítani:

- a) a (2) bekezdés a) és b) pontjában említett jogsértések esetén az alapösszeg legalább 0,05 % de legfeljebb 0,15 %;
- b) a (2) bekezdés c) pontjában említett jogsértések esetén az alapösszeg legalább 0,25 % de legfeljebb 0,5 %;

Annak eldöntésekor, hogy a pénzbírságok alapösszege az első albekezdésben említett értékhatárokon belül alacsonyabb, közepes vagy magasabb legyen-e, a Testület az érintett szervezet előző üzleti évi éves árbevételét veszi figyelembe. Az alapösszeget az alsó határérték mentén kell megállapítani olyan szervezetek esetében, amelyek éves árbevétele kevesebb, mint 1 000 000 000 EUR, a középérték mentén kell megállapítani olyan szervezetek esetében, amelyek éves árbevétele 1 000 000 000 EUR és 5 000 000 000 EUR közé esik, és a felső határérték mentén kell megállapítani olyan szervezetek esetében, amelyek éves árbevétele meghaladja az 5 000 000 000 EUR-t.

(4) A (3) bekezdésben említett alapösszeg a (9) bekezdésben említett megfelelő együttthatókkal összhangban szükség esetén az (5) és (6) bekezdésben említett súlyosbító és enyhítő tényezők figyelembevételével módosítható.

A megfelelő enyhítő együttthatókat is egyesével kell az alapösszegre alkalmazni. Ha több enyhítő együtttható is alkalmazandó, az alapösszegből ki kell vonni azokat az értékeket, amelyeket az alapösszeg és az alapösszegnek az egyes enyhítő együttthatók alkalmazásával kapott összegek különbségeiként kapunk.

A megfelelő súlyosbító együtttható egyesével alkalmazandó az alapösszegre. Ha több súlyosbító együtttható is alkalmazandó, az alapösszeghez hozzá kell adni azokat az értékeket, amelyeket az alapösszeg és az alapösszegnek az egyes súlyosbító együttthatók alkalmazásával kapott összegek különbségeiként kapunk.

(5) Az (1) bekezdésben említett pénzbírságok tekintetében az alábbi súlyosbító tényezők alkalmazandók:

- a) a jogsértést szándékosan követték el;
- b) a jogsértést többször elkövették;

- c) a jogsértést 3 hónapot meghaladó ideig követték el;
 - d) a jogsértés rendszerszerű hiányosságot tárt fel a szervezet felépítésében, különösen annak eljárásaiban, irányítási rendszereiben vagy a belső kontrollban;
 - e) a jogsértés azonosítása óta nem tettek semmilyen lépést annak orvoslására;
 - f) a szervezet felső vezetése nem működött együtt a Testülettel annak vizsgálatai lefolytatása során.
- (6) Az (1) bekezdésben említett pénzbírságok tekintetében az alábbi enyhítő tényezők alkalmazandók:
- a) a jogsértés elkövetésének időtartama kevesebb, mint 10 munkanap;
 - b) a szervezet felső vezetése bizonyítani tudja, hogy minden szükséges intézkedést meghozott a jogsértés megakadályozása érdekében;
 - c) a szervezet gyorsan, hatékonyan és maradéktalanul a Testület tudomására hozta a jogsértést;
 - d) a szervezet önkéntes intézkedéseket hozott annak biztosítására, hogy a jövőben ne kerülhessen sor hasonló jogsértés elkövetésére.
- (7) A (2)–(6) bekezdés ellenére a kiszabott pénzbírságok nem haladhatják meg az (1) bekezdésben említett szervezet előző üzleti évi éves árbevételének 1 %-át.

Az első albekezdéstől eltérve, ha a szervezetnek közvetlen vagy közvetett haszna származott a jogsértésből, és ha megállapítható, hogy a jogsértés következtében nyereséget szerzett vagy veszteséget került el, a pénzbírságnak legalább egyenértékűnek kell lennie ezzel a pénzügyi haszonnal.

Amennyiben az (1) bekezdésben említett szervezet által elkövetett cselekmények, illetve mulasztások a (2) bekezdésben felsorolt többféle jogsértésnek minősülnek, csak egy jogsértés után kell kiszabni bírságot, mégpedig az e cikkel összhangban kiszámított pénzbírságok közül a magasabbat.

(8) A (2) bekezdés hatálya alá eső esetektől eltérően a Testület javasolhatja a nemzeti szanálási hatóságoknak, hogy hozzanak intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy megfelelő pénzbírságot szabjanak ki a 2014/59/EU irányelv 110–114. cikkével és bármely releváns nemzeti jogszabállyal összhangban.

(9) A Testület a pénzbírságok kiszámításánál a súlyosbító tényezőkhez kapcsolódó alábbi korrekciós együtthatókat alkalmazza:

- a) ha a jogsértést többször elkövették, minden elkövetés esetére újabb 1,1-szeres korrekciós együttható alkalmazandó;
- b) ha a jogsértést 3 hónapot meghaladó időtartam alatt követték el, az alkalmazandó korrekciós együttható 1,5;
- c) ha a jogsértés rendszerszerű hiányosságot tárt fel a szervezet felépítésében, különösen annak eljárásaiban, az irányítási rendszereiben vagy a belső ellenőrzési mechanizmusokban, az alkalmazandó korrekciós együttható 2,2;
- d) a jogsértés szándékos elkövetése esetén alkalmazandó korrekciós együttható 2;
- e) ha a jogsértés azonosítása óta nem tettek semmilyen lépést annak orvoslására, az alkalmazandó korrekciós együttható 1,7;
- f) ha a szervezet felső vezetése nem működött együtt az Testülettel annak vizsgálatai lefolytatásában, az alkalmazandó korrekciós együttható 1,5.

A Testület a pénzbírságok kiszámításánál az enyhítő tényezőkhez kapcsolódó alábbi korrekciós együtthatókat alkalmazza:

- a) ha a jogsértés elkövetésének időtartama nem éri el a 10 munkanapot, az alkalmazandó korrekciós együttható 0,9;
- b) ha a szervezet felső vezetése bizonyítani tudja, hogy minden szükséges lépést megtettek a jogsértés megakadályozására, az alkalmazandó korrekciós együttható 0,7;
- c) ha a szervezet gyorsan, hatékonyan és maradéktalanul a Testület tudomására hozta a jogsértést, az alkalmazandó korrekciós együttható 0,4;
- d) ha a szervezet önkéntes intézkedéseket hozott annak biztosítására, hogy a jövőben ne kerülhessen sor hasonló jogsértés elkövetésére, az alkalmazandó korrekciós együttható 0,6.

39. cikk

Kényszerítő bírságok

(1) A Testület határozat útján kényszerítő bírságot szab ki a 2. cikkben említett szervezetre annak érdekében, hogy kötelezze:

- a) a 34. cikknek megfelelően elfogadott határozatnak való megfelelésre;
- b) a 34. cikk (1) bekezdésében említett valamely személyt a fenti cikk szerinti határozatban előírt információk teljes körű benyújtására;
- c) a 35. cikk (1) bekezdésében említett valamely személyt arra, hogy vesse alá magát a vizsgálatnak és különösen, hogy hiánytalanul állítsa elő a kért nyilvántartásokat, adatokat, eljárásokat vagy egyéb anyagokat, és egészítse ki, illetve javítsa ki az említett cikknek megfelelően hozott határozat által elrendelt vizsgálat során előírt egyéb információkat;
- d) a 36. cikk (1) bekezdésében említett valamely személyt arra, hogy vesse alá magát az említett cikknek megfelelően elrendelt helyszíni ellenőrzésnek.

(2) A kényszerítő bírságnak hatékónak és arányosnak kell lennie. A kényszerítő bírság napi alapon kerül kiszabásra egészen addig, amíg a 2. cikkben említett szervezet vagy személy meg nem felel az e cikk (1) bekezdésének a)–d) pontjában említett vonatkozó határozatoknak.

(3) A (2) bekezdés sérelme nélkül, a kényszerítő bírság összege az előző üzleti év átlagos napi árbevételének 0,1 %-a lesz. A kényszerítő bírságot a kényszerítő bírságot elrendelő határozatban meghatározott időponttól számítják.

(4) Kényszerítő bírság a Testület határozatáról szóló értesítést követő legfeljebb hat hónapos időszakra szabható ki.

40. cikk

Az eljárás alá vont személyek meghallgatása

(1) A 38. vagy a 39. cikk szerinti, pénzbírságot vagy időszakos kényszerítő bírságot elrendelő határozat meghozatala előtt a Testület meghallgatási lehetőséget biztosít az eljárás alá vont jogi vagy természetes személyek számára megállapításai tekintetében. A Testület csak olyan megállapításokra alapozhatja a határozatát, amelyekkel kapcsolatban az eljárás alá vont jogi vagy természetes személyeknek lehetőségük volt észrevételt tenni.

(2) Az eljárás alá vont jogi vagy természetes személyek védelemhez való jogát az eljárás során teljes mértékben tiszteletben tartják. E személyeknek jogukban áll betekinteni a Testület ügyirataiba, amennyiben ez nem sérti más személyeknek az üzleti titkok védelmére irányuló jogos érdekét. Az ügyiratba való betekintés joga nem terjed ki a bizalmas információkra és a Testület belső előkészítő dokumentumaira.

41. cikk

A pénzbírságok és az időszakos kényszerítő bírságok közzététele, jellege, behajtása és elhelyezése

(1) A Testület nyilvánosságra hozza a 38. cikk (1) bekezdésében és a 39. cikk (1) bekezdésében említett pénzbírságokat elrendelő határozatokat, kivéve, ha a nyilvánosságra hozatal veszélyeztetné az érintett szervezet szanálását. A nyilvánosságra hozatal név nélkül történik bármely alábbi körülmény fennállása esetén:

- a) ha a nyilvánosságra hozott információ személyes adatokat tartalmaz, és a kötelező előzetes értékelés megállapítja, hogy a személyes adatok nyilvánosságra hozatala aránytalan;
- b) ha a nyilvánosságra hozatal veszélyeztetné a pénzügyi piacok stabilitását vagy egy folyamatban lévő bűnügyi nyomozást;
- c) ha a nyilvánosságra hozatal előreláthatóan, aránytalan veszteséget okozna az érintett jogi vagy természetes személyeknek.

Alternatív megoldásként ezen esetekben a kérdéses adatok nyilvánosságra hozatala elhalasztható egy ésszerű időtartamra, amennyiben a név nélkül való nyilvánosságra hozatal okai ezen időtartam alatt előreláthatólag meg fognak szűnni.

A Testület tájékoztatja az EBH-t az általa a 38. és 39. cikk szerint kiszabott kényszerítő bírságokról, valamint tájékoztatja, hogy a fellebbezés milyen szakaszban van, és mi lett annak az eredménye.

(2) A 38. és a 39. cikkel összhangban kiszabott pénzbírságok és időszakos kényszerítő bírságok közigazgatási jellegűek.

(3) A 38. és a 39. cikk alapján kiszabott pénzbírságok és kényszerítő bírságok végrehajthatók.

A végrehajtásra annak a részt vevő tagállamnak a hatályos eljárási szabályai az irányadók, amelynek területén a végrehajtásra sor kerül. A határozatot végrehajtási záradékkal az a hatóság látja el – a határozat hitelességének ellenőrzésén kívül minden más alakíságot mellőzve –, amelyet az egyes részt vevő tagállamok kormányai erre a célra kijelölnek, és amelyről a Testületet és a Bíróságot tájékoztatják.

Ha ezeknek az alaki követelményeknek az érintett fél kérelmére eleget tettek, a fél a nemzeti jognak megfelelően közvetlenül az illetékes szervtől kérheti a végrehajtást.

A végrehajtást csak a Bíróság határozata függesztheti fel. A végrehajtási eljárás szabálytalanságára vonatkozó panaszok tekintetében azonban a részt vevő tagállamok igazságszolgáltatási szervei rendelkeznek hatáskörrel.

(4) A pénzbírságokból és kényszerítő bírságokból befolyó összegeket az Alapba helyezik.

III. RÉSZ

INTÉZMÉNYI KERET

I. CÍM

A TESTÜLET

42. cikk

Jogállás

(1) Ezennel létrejön a Testület. A Testület a feladatainak megfelelő konkrét struktúrával rendelkező uniós ügynökség. A Testület jogi személyiséggel rendelkezik.

(2) A Testületet valamennyi tagállamban a nemzeti jog által a jogi személyeknek nyújtott legteljesebb jogképesség illeti meg. Jogosult különösen ingó és ingatlan vagyont szerezni, illetőleg azzal rendelkezni, valamint bírósági eljárásban félként részt venni.

(3) A Testületet az elnöke képviseli.

43. cikk

A Testület összetétele

(1) A Testület tagjai:

- a) az 56. cikkel összhangban kijelölt elnök;
- b) az 56. cikkel összhangban kijelölt négy további teljes tag;
- c) az egyes részt vevő tagállamok által kinevezett, az adott tagállam nemzeti szanálási hatóságait képviselő tag.

(2) Minden tag – többek között az elnök is – egy szavazattal rendelkezik.

(3) A Bizottság és az EKB kijelöl egy-egy képviselőt, aki állandó megfigyelőként jogosult részt venni az ügyvezetői testületben és a plenáris testületben.

A Bizottság és az EKB képviselői jogosultak a vitákon való részvételre, és valamennyi dokumentumhoz hozzáférhetnek.

- (4) Ha egy részt vevő tagállamban több nemzeti szanálási hatóság is működik, egy második képviselőnek is lehetővé kell tenni, hogy szavazati joggal nem rendelkező megfigyelőként részt vegyen a testületekben.
- (5) A Testület adminisztratív és igazgatási struktúrája az alábbiakból áll:
- a) a plenáris testület, amelyen végrehajtásra kerülnek az 50. cikkben említett feladatok;
 - b) az ügyvezetői testület, amelyen végrehajtásra kerülnek az 54. cikkben említett feladatok;
 - c) az elnök, aki ellátja az 56. cikkben említett feladatokat;
 - d) a Titkárság, amely megadja a Testület valamennyi feladatának elvégzéséhez szükséges adminisztratív és technikai támogatást..

44. cikk

Az uniós jogszabályoknak való megfelelés

A Testület az uniós jogszabályoknak, különösen az e rendelet értelmében hozott tanácsi és bizottsági határozatoknak megfelelően végzi munkáját.

45. cikk

Elszámoltathatóság

- (1) A Testület a (2)–(8) bekezdésnek megfelelően e rendelet végrehajtása tekintetében elszámolással tartozik az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak.
- (2) Az e rendelettel rá ruházott feladatok végrehajtásáról a Testület éves jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a 46. cikkel összhangban a részt vevő tagállamok nemzeti parlamentjeinek, a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Számvévőszéknek és a részt vevő tagállamok nemzeti parlamentjeinek. Ezt a jelentést a szakmai titoktartási követelményekre figyelemmel közzéteszik a Testület honlapján.
- (3) Az elnök a jelentést nyilvánosan terjeszti az Európai Parlament és a Tanács elé.
- (4) Az Európai Parlament kérésére az elnök részt vesz az Európai Parlament illetékes bizottsága által tartott, a Testület szanálási feladatainak végrehajtásáról szóló meghallgatáson. Minden évben legalább egy meghallgatást kell tartani.
- (5) Az elnököt a Tanács kérésére a Testület szanálási feladatai kérdésében meghallgathatja a Tanács.
- (6) A Testület saját eljárásainak megfelelően szóban vagy írásban ad választ az Európai Parlament vagy a Tanács által hozzá intézett kérdésekre, de minden esetben legfeljebb a kérdés kézhezvételétől számított öt héten belül.
- (7) Az elnök kérésre zárt ajtók mögötti bizalmas, szóbeli megbeszéléseket tart az Európai Parlament illetékes bizottságának elnökével és alelnökeivel, amennyiben ezek a megbeszélések szükségesek ahhoz, hogy az Európai Parlament gyakorolhassa az EUMSZ-ben foglalt hatásköreit. Annak érdekében, hogy a Testületre e rendelet által rótt, valamint a vonatkozó uniós jog szerinti nemzeti szanálási hatósági hatáskörében szakmai titoktartás rá vonatkozó követelményeinek megfelelően biztosítható legyen a teljes titoktartás, megállapodást kell kötni az Európai Parlament és a Testület között e megbeszélések szervezési módjának részleteiről.
- (8) Az Európai Parlament által folytatott bárminemű vizsgálat során a Testület az EUMSZ-nek és annak 226. cikkében említett rendelkezéseknek megfelelően együttműködik az Európai Parlamenttel. Az elnök kinevezését követő hat hónapon belül a Testület és az Európai Parlament megkötí a megfelelő megállapodásokat a demokratikus elszámoltathatóság gyakorlásának és az e rendelettel a Testületre ruházott feladatok végrehajtása feletti felügyelet gyakorlati módozatairól. Az Európai Parlamentnek az EUMSZ 226. cikke szerinti hatásköreire figyelemmel e megállapodások kiterjednek

többek között az e rendelet 45. cikke (4) bekezdésében említettek szerint az információhoz való hozzáférésre, többek között a titkos vagy egyéb módon bizalmas információ kezelésére és védelmére vonatkozó szabályokra, a meghallgatásokon való együttműködésre, a bizalmas szóbeli megbeszélésekre, jelentésekre, kérdésekre adott válaszokra, a vizsgálatokra, továbbá az elnök, az alelnök és az e rendelet 43. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említett négy tag kiválasztási eljárására vonatkozó információkra.

46. cikk

Nemzeti parlamentek

(1) Az e rendelet által a Testületre ruházott specifikus feladatokból adódóan a részt vevő tagállamok nemzeti parlamentjei saját eljárásaikon keresztül felkérhetik a Testületet – amely köteles írásban válaszolni – hogy írásban válaszoljon az e rendelet értelmében rá ruházott feladatokkal kapcsolatban a nemzeti parlamentek által hozzá intézett valamennyi észrevételre vagy kérdésre.

(2) Amikor a Testület benyújtja a 45. cikk (2) bekezdésében előírt jelentést, ezzel egy időben közvetlenül továbbítja azt a részt vevő tagállamok nemzeti parlamentjeinek is. A nemzeti parlamentek a Testülethez intézhetik a jelentésre vonatkozó, indokolással ellátott észrevételeiket. A Testület saját eljárásainak megfelelően szóban vagy írásban ad választ a részt vevő tagállamok nemzeti parlamentjei által hozzá intézett észrevételekre vagy kérdésekre.

(3) Valamely részt vevő tagállam nemzeti parlamentje felkérheti az elnököt, hogy a nemzeti szanálási hatóság képviselőjével együtt vegyen részt a szóban forgó tagállam 2. cikkben említett szervezeteinek szanálásával kapcsolatos eszmecserén. Az elnök köteles eleget tenni ennek a felkérésnek.

(4) Ez a rendelet nem sérti a nemzeti szanálási hatóságok nemzeti jog szerinti elszámoltathatóságát a nemzeti parlamentek felé azon feladatok ellátása tekintetében, amelyeket e rendelet nem ruház a Testületre, a Tanácsra vagy a Bizottságra, valamint a 7. cikk (3) bekezdésével összhangban végzett tevékenységeik tekintetében.

47. cikk

Függetlenség

(1) Az e rendelettel rájuk ruházott feladatok elvégzése során a Testület és a nemzeti szanálási hatóságok függetlenül és a közérdeknek megfelelően járnak el.

(2) Az elnök, az alelnök és a 43. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett tagok Testület, a Tanács és a Bizottság határozatainak megfelelően látják el feladataikat. Függetlenül és objektívan járnak el az Unió egésze érdekeinek megfelelően, nem kérhetnek és nem fogadhatnak el utasítást sem uniós intézményektől vagy szervektől, sem tagállami kormánytól, sem más közszervezettől vagy magánjog alapján működő szervtől.

A Testületen belüli viták és döntéshozatali folyamatok során kifejezik saját nézeteiket és függetlenül szavaznak.

(3) Sem a tagállamok, sem az uniós intézmények vagy szervek, sem bármely más közszervezet vagy magánjog alapján működő szerv sem kísérheti meg befolyásolni az elnököt, az alelnököt vagy a Testület tagjait feladataik ellátása során.

(4) Az elnök, az alelnök és az e rendelet 43. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említett tagok – az e rendelet 87. cikke (6) bekezdésében említett a 259/68/EGK⁽¹⁾ Euratom, ESZAK tanácsi rendeletben meghatározott tisztviselők személyzeti szabályzatával („személyzeti szabályzat”) összhangban – szolgálati jogviszonyuk megszűnését követően is kötelesek feddhetetlenül és tartózkodóan eljárni egyes kinevezések vagy előnyök elfogadásával kapcsolatban.

48. cikk

Székhely

A Testület székhelye Brüsszelben, Belgiumban lesz.

⁽¹⁾ A Tanács 1968. február 29-i 259/68/EGK, Euratom, ESZAK tanácsi rendelete az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzatáról, egyéb alkalmazottainak alkalmazási feltételeiről, valamint a Bizottság tisztviselőire ideiglenesen alkalmazandó különleges intézkedések bevezetéséről (HL L 56., 1968.3.4., 1. o.).

II. CÍM

A PLENÁRIS TESTÜLET

49. cikk

A plenáris testületben való részvétel

A Testületnek a 43. cikk (1) bekezdésében említett valamennyi tagja részt vesz a plenáristestületben.

50. cikk

Feladatok

(1) A plenáris testület:

- a) az elnök által előterjesztett tervezet alapján minden év november 30-ig elfogadja a Testület következő évre vonatkozó éves munkaprogramját, és továbbítja azt az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak és az EKB-nak;
- b) a 61. cikk (2) bekezdésének megfelelően elfogadja és nyomon követi a Testület éves költségvetését, valamint a 63. cikk (4) és (8) bekezdésének megfelelően elfogadja a Testület végleges elszámolását és mentesítést ad az elnöknek;
- c) a (2) bekezdésben említett eljárásra figyelemmel határoz az Alap felhasználásáról, amennyiben a konkrét szanálási intézkedés vonatkozásában szükség van az Alapból folyósított, az 5 000 000 000 eurós küszöböt meghaladó támogatásra, ahol a likviditási támogatás súlyozása 0,5;
- d) amint az Alap a megelőző 12 hónap tekintetében vett nettó összesített felhasználása eléri az 5 000 000 000 eurót, értékeli a szanálási eszközök alkalmazását – különösen az Alap igénybevételét –, és iránymutatásokat fogalmaz meg, amelyeket az ügyvezetői testületnek követnie kell a további szanálási határozatok tekintetében, különösen – adott esetben – megkülönböztetve egymástól a likviditást és a támogatás más formáit;
- e) a 71. cikk szerint döntést hoz az utólagos hozzájárulások révén történő forrásbevonás szükségességéről, a 72. cikknek megfelelően döntést hoz a finanszírozási rendszerek közötti önkéntes hitelnyújtásról, a 73. és 74. cikknek megfelelően az alternatív finanszírozási forrásokról és a 78. cikknek megfelelően a nemzeti finanszírozási rendszerek kölcsönössé tételéről, amely az Alapból folyósított, az e bekezdés c) pontjában említett küszöbértéket meghaladó támogatással jár;
- f) a 75. cikkel összhangban dönt a befektetésekről;
- g) elfogadja a Testület tevékenységeiről szóló, a 45. cikkben említett éves tevékenységi jelentést, amely részletes magyarázatokkal szolgál a költségvetés végrehajtásáról;
- h) a 64. cikknek megfelelően elfogadja a Testületre alkalmazandó pénzügyi szabályokat;
- i) a csalással kapcsolatos kockázatokkal arányos csalás elleni stratégiát fogad el, figyelembe véve a végrehajtandó intézkedések költségeit és előnyeit;
- j) a tagokkal kapcsolatos összeférhetlenség megelőzésére és kezelésére vonatkozóan szabályokat fogad el;
- k) elfogadja saját és a Testület ügyvezetői testületének eljárási szabályzatát;
- l) e cikk (3) bekezdésének megfelelően a Testület személyzete tekintetében gyakorolja a személyzeti szabályzat által a kinevező hatóságra, valamint az Európai Unió egyéb alkalmazottainak alkalmazási feltételeiről szóló, 259/68/EGK, Euratom, ESZAK tanácsi rendeletben (az alkalmazási feltételek) meghatározott feltételek által a munkaszerződés megkötésére jogosult hatóságra ruházott hatásköröket (a kinevezési hatáskörök);
- m) a személyzeti szabályzat 110. cikkével összhangban megfelelő végrehajtási szabályokat fogad el a személyzeti szabályzat és az alkalmazási feltételek betartására vonatkozóan;
- n) a személyzeti szabályzatnak és az alkalmazási feltételeknek megfelelően kinevez egy, a feladatai ellátását illetően hivatalában független, számvitelért felelős tisztviselőt;

- o) biztosítja a különböző, belső vagy külső ellenőrzési jelentésekből és értékelésekből, valamint az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokból származó megállapítások és ajánlások megfelelő követő intézkedéseit;
 - p) elfogadja az összes, a Testület belső struktúrájának kialakításával összefüggő határozatot és szükség esetén azok módosításait;
 - q) jóváhagyja a 31. cikk (1) bekezdésében említett, a nemzeti szanálási hatóságokkal folytatott együttműködésre vonatkozó gyakorlati intézkedések megszervezésére vonatkozó keretet.
- (2) Határozathozatalkor a Testület plenáris testülete a 6. és 14. cikkben megfogalmazott célokkal összhangban jár el.

Az (1) bekezdés c) pontjának alkalmazásában az elnök által elkészített szanálási rendszer elfogadottnak tekintendő, kivéve, ha a tervezetnek az ügyvezetői testület által a plenáris testület részére történő megküldését követő három órán belül a plenáris testület legalább egy tagja összehívja a plenáris testületet. Ez utóbbi esetben a szanálási rendszerről szóló határozatot a plenáris testület hozza meg.

(3) A Testület plenáris testületének ülésén a személyzeti szabályzat 110. cikkével összhangban a személyzeti szabályzat 2. cikkének (1) bekezdésén és az alkalmazási feltételek 6. cikkén alapuló határozatot fogad el a vonatkozó kinevezési hatásköröknek az elnökre történő átruházásáról, és meghatározza azokat a feltételeket, amelyek mellett a hatáskör-átruházás felfüggeszthető. Az elnököt fel kell hatalmazni a jogkörök továbbruházására.

Amennyiben rendkívüli körülmények szükségessé teszik, a Testület határozat útján plenáris testületének ülésén ideiglenesen felfüggesztheti az elnökre ruházott és ez utóbbi által adott esetben továbbruházott kinevezési hatásköröket, és azokat maga gyakorolhatja vagy tagjainak egyikére vagy az elnök kivételével valamely másik munkatársra ruházhatja.

51. cikk

A Testület plenáris testületének ülései

- (1) A Testület plenáris testületének üléseit az 56. cikk (2) bekezdésének a) pontjával összhangban az elnök hívja össze, és ellátja azok elnöki tisztét.
- (2) A Testület plenáris testületének ülése keretében évente legalább két rendes ülést tart. Ezen túlmenően a plenáris testület ülése összeül az elnök kezdeményezésére vagy tagjai harmadának kérésére. A Bizottság képviselője felkérheti az elnököt, hogy hívja össze a Testület plenáris testületének ülését. Az elnök írásban indokolja, amennyiben kellő időben nem hívja össze az ülést.
- (3) Adott esetben a Testület a 43. cikk (3) bekezdésében említetteken kívül felkérhet megfigyelőket – ideértve az EBH valamely képviselőjét is –, hogy ad hoc jelleggel vegyenek részt a plenáris testület ülésén.
- (4) A Testület biztosítja a plenáris testület ülésének titkárságát.

52. cikk

A döntéshozatali folyamatra vonatkozó általános rendelkezések

- (1) A Testület plenáris testülete a tagok egyszerű többségével hoz határozatot, amennyiben ez a rendelet másként nem rendelkezik. Minden szavazati joggal rendelkező tagnak egy szavazata van. Szavazategyenlőség esetén az elnök szavazata dönt.
- (2) Az (1) bekezdéstől eltérve az 50. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjában említett határozatokat, valamint a nemzeti finanszírozási rendszerek 78. cikk szerinti kölcsönössé tételére vonatkozó határozatokat, amelyek az Alap rendelkezésére álló pénzügyi eszközök igénybevitelére korlátozódnak, a Testület tagjainak a hozzájárulások legalább 30 %-át képviselő egyszerű többségével kell elfogadni. Minden szavazati joggal rendelkező tagnak egy szavazata van. Szavazategyenlőség esetén az elnök szavazata dönt.

(3) E cikk (1) bekezdésétől eltérve, az 50. cikk (1) bekezdésében említett határozatokat, melyek a 71. cikk szerinti utólagos hozzájárulások révén történő forrásbevonást, a finanszírozási rendszerek közötti, 72. cikk szerinti önkéntes hitelnyújtást, a 73. és 74. cikkek szerinti alternatív finanszírozási forrásokat, valamint a nemzeti finanszírozási rendszerek 78. cikk szerinti kölcsönössé tételét érintik, és amelyek túlmutatnak az Alap rendelkezésére álló pénzeszközök felhasználásán, a Testület tagjai kétharmados többséggel fogadhatják el, mely többség az Alap teljes mértékben közös felhasználásúvá tételéig tartó nyolcéves átmeneti időszakban legalább a hozzájárulások 50 %-át képviseli, ezen időszak lejártát követően pedig e határozatokat a testületi tagoknak a hozzájárulások legalább 30 %-át képviselő kétharmados többségével lehet elfogadni. Minden szavazati joggal rendelkező tagnak egy szavazata van. Szavazategyenlőség esetén az elnök szavazata dönt.

(4) A Testület elfogadja és közzéteszi eljárási szabályzatát. Az eljárási szabályzat részletesen rendelkezik a szavazás szabályairól és különösen arról, hogy egy tag milyen feltételek mellett járhat el egy másik tag nevében, valamint adott esetben a határozatképesség feltételeiről.

III. CÍM

A TESTÜLET ÜGYVEZETŐI TESTÜLETE

53. cikk

A ügyvezetői testületi üléseken való részvétel

(1) A Testület ügyvezetői testülete az elnökből és a 43. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett négy tagból áll. A Testület ügyvezetői testülete annyiszor ülésezik, ahányszor erre szükség van.

A Testület ügyvezetői testületének üléseit az elnök hívja össze saját kezdeményezésére vagy bármely tagjának kérésére, és azokat az elnök elnöklétével folytatják le.

A Testület az ügyvezetői testületi ülésre adott esetben a 43. cikk (3) bekezdésében említetteken túl további megfigyelőket is meghívhat – ideértve az EBH valamely képviselőjét is –, és meg kell meghívnia a részt nem vevő tagállamok nemzeti szanálási hatóságait, ha olyan csoportról folytatnak tárgyalást, amely a szóban forgó részt nem vevő tagállamokban leányvállalatokkal vagy jelentős fióktelepekkel rendelkezik. A részvétel ad hoc alapon történik.

(2) A (3) és (4) bekezdéssel összhangban a Testület 43. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett tagjai részt vesznek a Testület ügyvezetői testületi ülésein.

(3) A csupán egyetlen részt vevő tagállamban letelepedett, a 2. cikkben említett szervezetről vagy szervezetcsoportról folytatott tárgyalások esetében a szóban forgó tagállam által kinevezett tag is részt vesz a tárgyalásokon és a döntéshozatali folyamatban, és az 55. cikk (1) bekezdésében meghatározott szabályok alkalmazandók.

(4) Egy határokon átnyúló tevékenységű csoportról folytatott tárgyalások esetében a csoportszintű szanálási hatóság székhelye szerinti tagállam által kinevezett tag és az összevont alapú felügyelet alá tartozó leányvállalat vagy szervezet letelepedése szerinti tagállamok által kinevezett tagok szintén részt vesznek a döntéshozatali folyamatban, és az 55. cikk (2) bekezdésében meghatározott szabályok alkalmazandók.

(5) A Testület 43. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett tagjai biztosítják, hogy a Testület különböző összetételű ügyvezetői testületi üléseinek szanálási döntései és intézkedései – különösen az Alap igénybevétele tekintetében – következetesek, megfelelőek és arányosak legyenek.

54. cikk

Feladatok

(1) A Testület ügyvezetői testülete ülésén:

a) előkészíti a Testület által a plenáris testület ülésén jóváhagyandó összes határozatot;

b) meghoz minden, e rendelet végrehajtásához szükséges határozatot, kivéve, ha ez a rendelet másképp rendelkezik.

- (2) A Testület az e cikk (1) bekezdése szerinti feladatai végzése keretében:
- a) elkészíti, értékeli és jóváhagyja a 7. cikk (2) bekezdésében említett szervezetekre és csoportokra, valamint – ha az e bekezdések alkalmazásához szükséges feltételek teljesülnek – a 7. cikk (4) bekezdésének b) pontjában és (5) bekezdésében említett szervezetekre és csoportokra vonatkozó szanalási terveket, a 8., 10. és 11. cikkel összhangban;
 - b) egyszerűsített kötelezettségeket alkalmaz bizonyos, a 7. cikk (2) bekezdésében említett szervezetekre és csoportokra, valamint – ha az e bekezdések alkalmazásához szükséges feltételek teljesülnek – a 7. cikk (4) bekezdésének b) pontjában és (5) bekezdésében említett szervezetekre és csoportokra, a 11. cikkel összhangban;
 - c) megállapítja azokat a szavatolótőkére és a leírható vagy átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményeket, melyeket a 7. cikk (2) bekezdésében említett szervezeteknek és csoportoknak, valamint – ha az e bekezdések alkalmazásához szükséges feltételek teljesülnek – a 7. cikk (4) bekezdésének b) pontjában és (5) bekezdésében említett szervezeteknek és csoportoknak a 12. cikkel összhangban folyamatosan teljesíteniük kell;
 - d) a 18. cikkel összhangban a lehető leghamarabb egy szanalási rendszert bocsát a Bizottság rendelkezésére az összes kapcsolódó információval együtt annak lehetővé tétele érdekében, hogy a Bizottság kellő időben elvégezhesse az értékelést és a 18. cikk (7) bekezdésének megfelelően határozatot hozhasson vagy adott esetben határozatra irányuló javaslatot terjeszthessen a Tanács elé;
 - e) döntést hoz a Testület költségvetésének II., az Alapra vonatkozó részéről, a 60. cikkel összhangban.
- (3) A Testület szükség esetén – a sürgősség miatt – ügyvezetői testületi ülésén bizonyos ideiglenes határozatokat hozhat a Testület plenáris testületének nevében, különösen igazgatási kérdésekben, ideértve a költségvetési kérdéseket is.
- (4) A Testület ügyvezetői testülete tájékoztatja a Testület plenáris testületét a szanalási ügyekben általa hozott határozatokról.

55. cikk

Döntéshozatal

- (1) Az egyetlen szervezetről vagy csak egy részt vevő tagállamban letelepedett csoportról folytatott tárgyalások esetében, amennyiben a 53. cikk (1) és (3) bekezdésében említett valamennyi testületi tagnak nem sikerül konszenzusra épülő közös megállapodásra jutnia az elnök által megszabott határidőn belül, az elnök és a 43. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett testületi tagok egyszerű többséggel fogadnak el határozatot.
- (2) Határokon átnyúló tevékenységű csoportról folytatott tárgyalások esetében, amennyiben az 53. cikk (1) és (4) bekezdésében említett valamennyi testületi tagnak nem sikerül konszenzusra épülő közös megállapodásra jutnia az elnök által megszabott határidőn belül, az elnök és a 43. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett testületi tagok egyszerű többséggel fogadnak el határozatot.
- (3) Szavazategyenlőség esetén az elnök szavazata dönt.

IV. CÍM

AZ ELNÖK

56. cikk

Kinevezés és feladatok

- (1) A Testület elnöki teendőit az elnök látja el, aki nem lát el egyéb hivatali.
- (2) Az elnök a következőkért felelős:
- a) a Testület munkájának előkészítése a plenáris és ügyvezetői testületi ülésekre, valamint az ülések összehívása és elnöklése;
 - b) valamennyi személyzeti ügy;
 - c) a napi adminisztrációs ügyek elvégzése;
 - d) a Testület költségvetés-tervezetének a 61. cikk (1) bekezdésével összhangban történő elkészítése és a Testület költségvetésének a 63. cikkel összhangban történő végrehajtása;

- e) a Testület irányítása;
- f) a Testület éves munkaprogramjának végrehajtása;
- g) minden évben a 45. cikkben említett éves jelentés tervezetének elkészítése, amelynek egy szakasza a Testület szanálási tevékenységeiről, egy másik pedig a pénzügyi és igazgatási kérdésekről szól.

Az e cikkben említett feladatok ellátása során az elnök munkáját erre kijelölt személyzet segíti.

- (3) Az elnök munkáját egy alelnök segíti.

Az elnök távolléte vagy igazolható akadályoztatása esetén feladatait az alelnök látja el e rendelettel összhangban.

- (4) Az elnököt, az alelnököt és a 43. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett testületi tagokat érdemeik, képességeik, a banki szakértelem, a pénzügyi kérdések ismerete, a pénzügyi felügyelet és szabályozás, valamint a bankok szanálása szempontjából releváns tapasztalataik alapján nevezik ki. Az elnököt, az alelnököt és a 43. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett testületi tagokat nyílt kiválasztási eljárás keretében választják ki, amely tiszteletben tartja a nemek arányának egyensúlyára, a szakmai tapasztalatokra és végzettségre vonatkozó elveket. Az Európai Parlament és a Tanács valamennyi szakaszban megfelelő módon és kellő időben tájékoztatást kap.

- (5) Az elnök, az alelnök és a 43. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett testületi tagok megbízatása öt évre szól. A megbízatás – e cikk (7) bekezdését figyelembe véve – nem hosszabbítható meg.

Az elnök, az alelnök és a 43. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett testületi tagok nem vállalhatnak egyéb nemzeti, uniós vagy nemzetközi szintű hivatalt.

- (6) A Testület plenáris testületének meghallgatását követően a Bizottság az Európai Parlament elé terjeszti az elnöki és alelnöki tisztségre, valamint a 43. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett testületi tagságra jelölt személyek szűkített listáját és tájékoztatja a Tanácsot a szűkített listáról.

Az első albekezdéstől eltérve, amikor az első testületi tagok kinevezésére kerül sor e rendelet hatálybalépését követően, a Bizottság a jelöltek szűkített listáját a Testület meghallgatása nélkül állítja össze.

A Bizottság jóváhagyás céljából javaslatot terjeszt az Európai Parlament elé az elnök, az alelnök és a 43. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett testületi tagok kinevezésére vonatkozóan. A jóváhagyást követően a Tanács végrehajtási határozatban nevezi ki az elnököt, az alelnököt és a 43. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett testületi tagokat. A Tanács minősített többséggel határoz.

- (7) A (4a) bekezdéstől eltérve az e rendelet hatálybalépését követően kinevezett első elnök hivatali ideje három évre szól. E hivatali idő egyszer hosszabbítható meg, öt éves időtartamra. Az elnök, az alelnök és a 43. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett testületi tagok utódaik kinevezéséig hivatalban maradnak.

- (8) Az az elnök, akinek a megbízatását meghosszabbították, a teljes időtartam végén nem vehet részt az ugyanannak a pozíciónak a betöltését célzó kiválasztási eljárásban.

- (9) Amennyiben az elnök, az alelnök vagy a 43. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett testületi tagok bármelyike már nem felel meg a feladatai teljesítéséhez szükséges feltételeknek, vagy súlyos kötelességszegést követett el, a Tanács a Bizottság – Európai Parlament által jóváhagyott – javaslata alapján végrehajtási határozattal felmentheti az érintett megbízatása alól. A Tanács minősített többséggel határoz.

E célból az Európai Parlament vagy a Tanács tájékoztathatja a Bizottságot arról, hogy megítélése szerint teljesülnek az elnök, az alelnök vagy a 43. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett tagok felmentésére vonatkozó feltételek, a Bizottság pedig válaszol e tájékoztatásra.

V. CÍM

PÉNZÜGYI RENDELKEZÉSEK

1. FEJEZET

Általános rendelkezések

57. cikk

Források

- (1) A Testület felel az e rendeletben rá ruházott feladatok ellátásához szükséges anyagi és személyi erőforrások biztosításáért.
- (2) A tagállamok költségvetési felelőssége semmilyen körülmények között nem terjed ki a Testület e rendelet szerinti költségvetésére vagy szanálási tevékenységeinek finanszírozására.

58. cikk

Költségvetés

- (1) A Testület autonóm költségvetéssel rendelkezik, amely nem képezi az uniós költségvetés részét. A Testület tervezett bevételeit és kiadásait minden – a naptári évvel egybeeső – pénzügyi évre vonatkozóan el kell készíteni, és azt a Testület költségvetésében fel kell tüntetni.
- (2) A Testület költségvetésének bevételei és kiadásai egyensúlyban vannak.
- (3) A költségvetés két részből áll: az I. rész a Testület igazgatására, a II. rész az Alap kezelésére vonatkozik.

59. cikk

A költségvetés I., a Testület igazgatására vonatkozó része

- (1) A költségvetés I. részének bevételei a becsült éves igazgatási kiadások fedezéséhez szükséges éves hozzájárulásokból tevődnek össze.
- (2) A költségvetés I. részének kiadásai tartalmazzák legalább a személyzeti, a díjazással kapcsolatos, az adminisztratív, az infrastrukturális, valamint a szakmai képzéssel kapcsolatos és működési költségeket.
- (3) Ez a cikk nem érinti a nemzeti szanálási hatóságoknak azt a jogát, hogy a nemzeti joggal összhangban díjakat vessenek ki az (1) és (2) bekezdésben említettekhez hasonló jellegű igazgatási költségeik tekintetében, beleértve a Testülettel való együttműködés és a Testületnek történő segítségnyújtás költségeit.

60. cikk

A költségvetés II., az Alap kezelésére vonatkozó része

- (1) A költségvetés II. részének bevételei elsősorban az alábbiakat tartalmazzák:
- a) a részt vevő tagállamokban letelepedett intézmények által a 67. cikk (4) bekezdésével és a 69., 70. és 71. cikkel összhangban fizetett hozzájárulások;
 - b) a 72. cikk (1) bekezdésének megfelelően a részt nem vevő tagállamokban működő egyéb szanálásfinanszírozási rendszerektől kapott kölcsönök;
 - c) a 73. és 74. cikkekkel összhangban pénzügyi vállalkozásoktól vagy egyéb harmadik felektől kapott kölcsönök;

- d) a 75. cikknek megfelelően az Alap tulajdonában lévő összegek befektetéséből befolyó hozam;
 - e) a 76. cikkben említett célokra fordított kiadások bármely olyan része, amelyet a szanálási eljárás során sikerül behajtani;
- (2) A költségvetés II. részének kiadásai elsősorban az alábbiakat tartalmazzák:
- a) a 76. cikkben feltüntetett célokra fordított kiadások;
 - b) a 75. cikknek megfelelően megvalósított befektetések;
 - c) a 72. cikk (1) bekezdésének megfelelően a részt nem vevő tagállamokban működő egyéb szanálásfinanszírozási rendszerektől kapott kölcsönökre fizetett kamatok;
 - d) a 73. és 74. cikkekkel összhangban pénzügyi vállalkozásoktól vagy egyéb harmadik felektől kapott kölcsönökre fizetett kamatok.

61. cikk

A költségvetés megállapítása és végrehajtása

- (1) Az elnök minden év február 15-éig elkészíti a Testület költségvetésének tervezetét, amely tartalmazza a Testület következő évre vonatkozó bevételeinek és kiadásainak becslését a létszámtervvel együtt, és elküldi azt a Testületnek elfogadás céljából.
- (2) A Testület plenáris testülete minden év március 31-ig szükség esetén kiigazítja az elnök által előterjesztett tervezetet, és elfogadja a Testület költségvetését a létszámtervvel együtt.

62. cikk

Belső audit és ellenőrzés

- (1) A Testületen belül létre kell hozni a vonatkozó nemzetközi szabványoknak megfelelően végrehajtandó belső audit feladatkörét. A Testület által kinevezett belső ellenőr felel a Testület költségvetés-végrehajtási rendszerei és költségvetési eljárásai megfelelő működésének ellenőrzéséért.
- (2) A belső ellenőr az igazgatási és ellenőrzési rendszerek minőségéről szóló független vélemények kibocsátása, valamint a műveletek végrehajtási feltételeinek javítását és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás támogatását célzó ajánlások megfogalmazása révén tanácsot ad a Testületnek a kockázatkezeléssel kapcsolatban.
- (3) A belső ellenőr feladatainak ellátására alkalmas belső ellenőrzési rendszerek és eljárások bevezetéséért a Testület felelős.

63. cikk

A költségvetés végrehajtása, az elszámolás és a mentesítés

- (1) Az elnök ellátja az engedélyezésre jogosult tisztviselő feladatait, és végrehajtja a Testület költségvetését.
- (2) A Testület számvitelért felelős tisztviselője a tárgyévot követő pénzügyi év március 1-jéig véleményezésre megküldi a Számvevőszéknek az előzetes beszámolót, valamint az adott pénzügyi év költségvetési és pénzügyi gazdálkodásáról szóló jelentést.

A Testület számvitelért felelős tisztviselője a tárgyévot követő pénzügyi év március 31-ig benyújtja a költségvetési és pénzügyi gazdálkodásról szóló jelentést a Testület tagjainak, valamint az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak.

- (3) Az elnök minden év március 31-ig továbbítja az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak a Testület előző pénzügyi évre vonatkozó előzetes beszámolóját.

- (4) A Testület előzetes beszámolójára vonatkozó európai számvevőszéki észrevételek kézhezvételét követően az elnök saját felelősségére elkészíti a Testület végleges elszámolását, és azt benyújtja a Testület plenáris testületi ülésén való jóváhagyásra.
- (5) Az elnök a Testület jóváhagyását követően minden pénzügyi év július 1-jéig megküldi az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak és a Számvevőszéknek az előző évre vonatkozó végleges elszámolást.
- (6) Amennyiben Európai Számvevőszék észrevételeket küldött, az elnök azokra szeptember 30-ig válaszol a.
- (7) Az előző pénzügyi évre vonatkozó végleges elszámolást minden év november 15-ig ki kell hirdetni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.
- (8) A Testület plenáris testülete mentesítést ad az elnöknek a költségvetés végrehajtása tekintetében.
- (9) Az elnök az Európai Parlament vagy a Tanács kérésére a kérést benyújtó uniós intézményrendelkezésre bocsát a Testület beszámolójában említett minden olyan információt, amely nem tartozik az e rendeletben foglalt szakmai titoktartási követelmények hatálya alá.

64. cikk

Pénzügyi szabályok

A Testület a Számvevőszékkel és a Bizottsággal folytatott konzultációt követően a 61. és 63. cikkel összhangban elfogadja a többek között a költségvetésének megállapítására és végrehajtására vonatkozó részletes eljárást meghatározó belső pénzügyi rendelkezéseket.

Amennyiben az a Testület sajátos jellegével összeegyeztethető, a pénzügyi rendelkezések a 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 208. cikkének megfelelően az EUMSZ értelmében létrehozott szervekre vonatkozóan elfogadott költségvetési keretrendeleten alapulnak.

65. cikk

A Testület igazgatási kiadásaihoz nyújtott hozzájárulások

- (1) A 2. cikkben említett szervezetek e rendeletnek és az e cikk (5) bekezdése értelmében elfogadott, hozzájárulásokról szóló felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak megfelelően hozzájárulnak a Testület költségvetésének I. részéhez.
- (2) A hozzájárulások összegét olyan szinten kell rögzíteni, amely biztosítja, hogy a bevétel elvben minden évben kellő mértékben biztosítsa a Testület költségvetése I. részének egyensúlyát.
- (3) A Testület az e cikk (5) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak megfelelően, az érintett szervezethez intézett határozatban állapítja meg a 2. cikkben említett egyes szervezetek által fizetendő hozzájárulások összegét és rendelkezik annak beszedéséről. A Testület eljárási, beszámolási és egyéb szabályokat alkalmaz annak biztosítása érdekében, hogy a hozzájárulásokat teljes mértékben és időben befizessék.
- (4) Az (1), (2) és (3) bekezdésnek megfelelően beszedett összegek csak e rendelet céljaira vehetők igénybe.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2012. október 25-i 966/2012/EU, Euratom rendelete az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról (HL L 298., 2012.10.26., 1. o.).

(5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 93. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következők részletes meghatározása céljából:

- a) a hozzájárulások típusa, azok felhasználási területei, a hozzájárulások összegének kiszámítási és befizetési módja;
- b) a (3) bekezdésben említett, a hozzájárulások teljes mértékben és időben történő befizetésének biztosítására irányuló nyilvántartási, számviteli, beszámolási és egyéb szabályok;
- c) a Testület teljes körű működőképessé válását megelőzően az igazgatási kiadások fedezéséhez szükséges éves hozzájárulások.

66. cikk

Csalás elleni intézkedések

(1) A csalás, korrupció és egyéb jogellenes tevékenységek elleni, a 883/2013/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ szerinti küzdelem céljából a Testület a működésének megkezdésétől számított hat hónapon belül csatlakozik az OLAF belső vizsgálatairól szóló, 1999. május 25-i intézményközi megállapodáshoz, és az annak a mellékletében található minta alapján haladéktalanul elfogadja a Testület személyzetére alkalmazandó megfelelő rendelkezéseket.

(2) A Számvevőszék jogosult dokumentumalapú és helyszíni ellenőrzést végezni a Testület pénzügyi forrásaiból részesülő kedvezményezetteknel, vállalkozóknál és alvállalkozóknál.

(3) Az OLAF a 2185/96/Euratom, EK rendeletben ⁽²⁾ és a 883/2013/EU, Euratom rendeletben meghatározott rendelkezésekkel és eljárásokkal összhangban vizsgálatokat, többek között helyszíni ellenőrzést és vizsgálatokat végezhet annak megállapítása céljából, hogy a Testület által finanszírozott valamely szerződéssel kapcsolatban történt-e csalás, korrupció vagy egyéb, az Unió pénzügyi érdekeit sértő jogellenes tevékenység.

2. FEJEZET

Az Egységes Szanálási Alap

1. szakasz

Az Alap létrehozása

67. cikk

Általános rendelkezések

(1) Ezúton létrehozásra kerül az Egységes Szanálási Alap (az Alap). Az Alap feltöltése a nemzeti szinten beszedett források Alaphoz történő átutalására vonatkozó Megállapodásban rögzített szabályokkal összhangban történik.

(2) A Testület csak a II. rész I. címében említett szanálási eszközök és hatáskörök hatékony alkalmazásának és gyakorlásának biztosítása céljából, a 14., illetve 15. cikkben említett szanálási célokkal és a szanálásra vonatkozó elvekkel összhangban veszi igénybe az Alapot. Az Alap kiadásaiért és veszteségeért sem az uniós költségvetés, sem a nemzeti költségvetések semmilyen körülmények között nem tehetők felelőssé.

(3) Az Alap a Testület tulajdonában van.

(4) A 69., 70. és 71. cikkeken említett hozzájárulásokat a nemzeti szanálási hatóságok beszedik a 2. cikkben említett szervezetektől, és átutalják az Alap részére a Megállapodással összhangban.

68. cikk

Szanálásfinanszírozási rendszerek létrehozására vonatkozó követelmény

A részt vevő tagállamok a 2014/59/EU irányelv 100. cikkével és e rendelettel összhangban finanszírozási rendszereket hoznak létre.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. szeptember 11-i 883/2013/EU, Euratom rendelete az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról, valamint az 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és az 1074/1999/Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 248., 2013.9.18., 1. o.).

⁽²⁾ A Tanács 1996. november 11-i 2185/96/Euratom, EK rendelete az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek csalással és egyéb szabálytalanságokkal szembeni védelmében a Bizottság által végzett helyszíni ellenőrzésekről és vizsgálatokról (HL L 292., 1996.11.15., 2. o., magyar nyelvű különkiadás, 9. fejezet, 1. kötet, 303. o.).

69. cikk

Az Alap célszintje

(1) A 2016. január 1-jétől, vagy a 99. cikk (6) bekezdése értelmében e bekezdés alkalmazásának kezdő időpontjától induló, nyolc évig tartó kezdeti időszak elteltét követően az Alap rendelkezésére álló pénzügyi eszközöknek el kell érniük az összes részt vevő tagállam területén engedélyezett összes hitelintézet biztosított betétei összegének legalább 1 %-át.

(2) Az (1) bekezdésben említett kezdeti időszakban az Alapba irányuló, a 70. cikk szerint kiszámított és a 67. cikk (4) bekezdése szerint beszédett hozzájárulásokat a célszint eléréséig a lehető legegyszerűsebben kell elosztani az időszak során, megfelelően figyelembe véve azonban az üzleti ciklus fázisát és azokat a hatásokat, amelyeket a prociklikus hozzájárulások gyakorolhatnak a hozzájáruló intézmények pénzügyi pozíciójára.

(3) Abban az esetben, ha az Alap az (1) bekezdésben említett biztosított betétek teljes összegének 0,5 %-át meghaladó kumulált kifizetéseket teljesít, és teljesülnek az (5) bekezdés b) pontjában említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban rögzített kritériumok, a Testület legfeljebb négy évre meghosszabbítja az (1) bekezdésben említett kezdeti időszakot.

(4) Amennyiben az (1) bekezdésben említett kezdeti időszakot követően a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök összege az említett bekezdésben meghatározott célszint alá csökken, a célszint eléréséig a 70. cikk szerint kiszámított rendes hozzájárulásokat kell beszédni. Ha egyszer az Alap már elérte a célszintet, és ezt követően a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök a célszint kevesebb mint kétharmadára csökkennek, ezeket a hozzájárulásokat úgy kell meghatározni, hogy a célszintet hat éven belül el lehessen érni.

Az éves hozzájárulások e bekezdés összefüggésében történő meghatározása során a rendes hozzájárulásnak megfelelően figyelembe kell vennie az üzleti ciklus fázisát és azt, hogy a prociklikus hozzájárulások milyen hatással járhatnak.

(5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 93. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek részletesen meghatározzák a következőket:

- a) az Alapba irányuló, a (2) bekezdés szerint kiszámított hozzájárulásoknak az időszak során történő elosztására vonatkozó feltételek;
- b) az azon évek számának meghatározására vonatkozó feltételek, amelyekkel az (1) bekezdésben említett kezdeti időszak a (3) bekezdés szerint meghosszabbítható;
- c) a (4) bekezdésben meghatározott éves hozzájárulások megállapítására vonatkozó feltételek.

70. cikk

Előzetes hozzájárulások

(1) Az egyes intézmények hozzájárulását legalább évente be kell szedni és az intézmény biztosított betétekkel csökkentett (szavatolótőke nélküli) kötelezettségei összegének és az összes részt vevő tagállam területén engedélyezett valamennyi intézmény aggregált, biztosított betétekkel csökkentett (szavatolótőke nélküli) kötelezettsége összegének az aránya alapján kell megállapítani.

(2) A Testület minden évben, az EKB-val vagy a nemzeti illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően és a nemzeti szanálási hatóságokkal szoros együttműködésben kiszámolja az egyéni hozzájárulások összegét annak biztosítása érdekében, hogy az összes részt vevő tagállam területén engedélyezett valamennyi intézmény által befizetendő hozzájárulás ne haladja meg a célszint 12,5 %-át.

Az egyes intézmények hozzájárulásának kiszámítása minden évben a következők alapján történik:

- a) átalányjellegű hozzájárulás, melyet az adott intézmény biztosított betétekkel csökkentett (szavatolótőke nélküli) kötelezettségei összegének és a részt vevő tagállamok területén engedélyezett valamennyi intézmény összesített, biztosított betétekkel csökkentett (szavatolótőke nélküli) kötelezettsége összegének az aránya alapján kell megállapítani; továbbá
- b) a kockázatokkal kiigazított hozzájárulás, melynek megállapítása a 2014/59/EU irányelv 103. cikkének (7) bekezdésében meghatározott kritériumok alapján történik az arányosság elvének figyelembevételével, anélkül, hogy a tagállamok bankszektorában működő struktúrák között piaci torzulások jönnének létre.

Az átalányjellegű hozzájárulás és a kockázatokkal kiigazított hozzájárulások közötti viszonyt a hozzájárulások különböző típusú bankok közötti kiegyensúlyozott elosztásának figyelembevételével kell meghatározni.

Az összes részt vevő tagállam területén engedélyezett valamennyi intézmény által befizetendő egyéni hozzájárulásoknak az a) és b) pontban foglaltak szerint kiszámított aggregált összege azonban egy évben sem haladhatja meg a célszint 12,5 %-át.

(3) Azon rendelkezésre álló pénzügyi eszközök, amelyeket a 69. cikkben meghatározott célszint elérése céljából figyelembe kell venni, magukban foglalhatják azokat a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalásokat is, amelyek harmadik felek jogaival nem terhelt, alacsony kockázatú eszközök biztosítékával teljes körűen fedezettek, szabadon értékesíthetők, és a Testület általi kizárólagos felhasználásra, a 76. cikk (1) bekezdésében meghatározott célokra vannak kijelölve. Ezeknek a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalásoknak az aránya nem haladhatja meg az e cikknek megfelelően beszédett hozzájárulások teljes összegének 30 %-át.

(4) A 2. cikkben említett egyes szervezetektől szabályszerűen átvett hozzájárulásokat e szervezetek részére nem fizetik vissza.

(5) Amennyiben a részt vevő tagállamok már kialakítottak nemzeti szanalásfinanszírozási rendszereket, előírhatják, hogy azok az intézményektől 2010. június 17. és a 2014/59/EU irányelv hatálybalépésének időpontja között beszédett, saját pénzügyi eszközeiket használják fel arra, hogy az intézményeket kártalanítsák az Alapnak esetleg fizetendő előzetes hozzájárulásokért. Ez a jóvátétel nem érinti a tagállamoknak a 2014/49/EU irányelvben meghatározott kötelezettségeit.

(6) Alkalmazni kell a hozzájárulások intézményi kockázati profil arányában történő kiigazításának fogalmát meghatározó, felhatalmazáson alapuló azon jogi aktusokat, amelyeket a Bizottság a 2014/59/EU irányelv 103. cikkének (7) bekezdésével összhangban fogad el.

(7) A Tanács a Bizottság javaslata alapján eljárva a (6) bekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok keretében végrehajtási aktusokat fogad el az (1), (2) és (3) bekezdések végrehajtása feltételeinek megállapítása céljából és különösen a következőkre vonatkozóan:

- a) az egyéni hozzájárulások kiszámítására vonatkozó módszertan alkalmazása;
- b) az intézmények felhatalmazáson alapuló jogi aktusban foglalt kockázati tényezőkhöz való hozzárendelésének gyakorlati módozatai.

71. cikk

Rendkívüli utólagos hozzájárulások

(1) Ha a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök nem elegendőek az Alap szanalási intézkedések keretében történő igénybevétele kapcsán felmerült veszteségek, költségek vagy egyéb kiadások fedezéséhez, a hiányzó összegek fedezésére rendkívüli utólagos hozzájárulások beszédésére kerül sor a részt vevő tagállamok területén engedélyezett intézményektől. E rendkívüli utólagos hozzájárulások kiszámítása és intézmények közötti elosztásának megállapítása a 69. és a 70. cikkben meghatározott szabályoknak megfelelően történik.

A rendkívüli utólagos hozzájárulások évenkénti teljes összege nem haladhatja meg a 70. cikkel összhangban meghatározott hozzájárulások éves összegének háromszorosát.

(2) A Testület saját kezdeményezésre, a nemzeti szanalási hatósággal való egyeztetést követően vagy a nemzeti szanalási hatóság javaslata alapján a (3) bekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak megfelelően részlegesen vagy teljesen haladékot adhat egy intézménynek a rendkívüli utólagos hozzájárulások (1) bekezdés szerinti megfizetésére, amennyiben arra az intézmény pénzügyi helyzetének megóvása érdekében szükség van. Ilyen haladék legfeljebb hat hónapos időtartamra adható, azonban az intézmény kérésére megújítható. Az e bekezdés szerint elhalasztott hozzájárulást később, egy olyan időpontban kell befizetni, amikor a kifizetés már nem veszélyezteti az intézmény pénzügyi helyzetét.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 93. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el azon körülmények és feltételek meghatározása céljából, amelyek fennállása esetén a 2. cikkben említett szervezet általi utólagos hozzájárulásokra az e cikk (2) bekezdése szerint részleges vagy teljes haladék alkalmazható.

72. cikk

A szanálásfinanszírozási rendszerek közötti önkéntes hitelnyújtás

(1) A Testület a részt nem vevő tagállamokon belüli szanálásfinanszírozási rendszerektől önkéntes hitelnyújtást kérelmez az Alap javára, amennyiben:

- a) a 70. cikkel összhangban beszedett összegek nem fedezik az Alap szanálási intézkedések keretében történő igénybevétele kapcsán felmerült veszteségeket, költségeket vagy egyéb kiadásokat;
- b) a 71. cikkben előírt rendkívüli utólagos hozzájárulások nem állnak azonnal rendelkezésre; továbbá
- c) a 73. cikkben előírt alternatív források nem állnak azonnal, ésszerű feltételek mellett rendelkezésre.

(2) E kérelemről a szanálásfinanszírozási rendszerek a 2014/59/EU 106. cikkével összhangban döntenek. A hitelnyújtás feltételeit a 2014/59/EU irányelv 106. cikkének (4), (5) és (6) bekezdése szerint kell megállapítani.

(3) A Testület dönthet úgy, hogy kölcsönt nyújt részt nem vevő tagállamokon belüli más szanálásfinanszírozási rendszerek részére, amennyiben erre vonatkozóan kérelem érkezik a 2014/59/EU irányelv 106. cikkével összhangban. A hitelnyújtás feltételeit a 2014/59/EU irányelv 106. cikkének (4), (5) és (6) bekezdése szerint kell megállapítani.

73. cikk

Alternatív finanszírozási források

(1) Amennyiben a 70. és 71. cikknek megfelelően beszedett összegek nem férhetők hozzá azonnal vagy nem fedezik az Alap szanálási intézkedések keretében történő igénybevétele során felmerülő kiadásokat, a Testület hitelt vehet fel vagy más típusú pénzügyi támogatásokat vehet igénybe az Alap számára intézményektől, pénzügyi vállalkozásoktól vagy egyéb harmadik felektől, és ezt a finanszírozás költségeinek optimalizálása és az Alap jó hírvének fenntartása érdekében olyan intézményekkel vagy harmadik felekkel kell lebonyolítani, amelyek e kölcsönt jobb pénzügyi feltételek mellett kínálják, továbbá a lehető legalkalmasabb pillanatban.

(2) Az (1) bekezdésben említett hitelt, illetve más típusú pénzügyi támogatásokat a 69., 70. és 71. cikkeknek megfelelően a hitel lejáratí idején belül teljes egészében vissza kell fizetni.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott hitelfelvétel igénybevétele során felmerült költségek a Testület költségvetésének II. részét terhelik, nem pedig az uniós költségvetést vagy a részt vevő tagállamokat.

74. cikk

Pénzügyi forrásokhoz való hozzáférés

Amennyiben a 70. és 71. cikkel összhangban beszedett vagy rendelkezésre álló összegek nem elegendőek az Alap kötelezettségeinek teljesítéséhez, a Testület pénzügyi megállapodásokat köt, ideértve lehetőség szerint a közfinanszírozásra épülő pénzügyi megoldásokat is, melyek keretében a 76. cikknek megfelelően felhasználható, azonnal rendelkezésre álló kiegészítő pénzügyi eszközökhöz juthat.

2. szakasz

Az Alap kezelése

75. cikk

Befektetések

(1) A Testület e rendeletnek megfelelően, valamint a (4) bekezdés szerint elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktu-sokkal összhangban kezeli az Alapot.

(2) A szanálás alatt álló intézménytől vagy áthidaló intézménytől kapott összegek, a kamatok és a befektetések utáni egyéb jövedelmek, valamint bármely más jövedelem kizárólagos kedvezményezettje az Alap.

(3) A Testület az e cikk (4) bekezdése szerint elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban előírt körülmények között és biztonságos befektetési stratégiával rendelkezik, és az Alapban tartott összegeket tagállamok vagy kormányközi szervezetek által vállalt kötelezettségekbe, vagy nagy hitelképességgel bíró, magas likviditású eszközökbe fekteti be, figyelembe véve az 575/2013/EU rendelet 460. cikkében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktust és az említett rendelet egyéb kapcsolódó rendelkezéseit. A befektetéseknek ágazati szempontból, földrajzilag és arányait tekintve kellőképp diverzifikálnak kell lenniük. A szóban forgó befektetésekből befolyó bevétel az Alaphoz kerül.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 93. cikkben meghatározott eljárásnak megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az Alap kezelésére vonatkozó részletes szabályok, valamint a befektetési stratégiájára vonatkozó általános elvek és kritériumok megállapítása céljából.

3. szakasz

Az Alap igénybevétele

76. cikk

Az Alap rendeltetése

(1) A szanálási rendszeren belül a szanálási eszközöknek a 2. cikkben említett szervezetekre történő alkalmazása során a Testület az Alapot csak olyan mértékben veheti igénybe, amely szükséges a szanálási eszközök alábbi célokra való hatékony alkalmazásának biztosításához:

- a) a szanálás alatt álló intézmény, leányvállalatai, valamely áthidaló intézmény vagy vagyonkezelő szervezet eszközeinek és kötelezettségeinek garantálására;
- b) a szanálás alatt álló intézmény, leányvállalatai, valamely áthidaló intézmény vagy vagyonkezelő szervezet részére történő hitelnyújtásra;
- c) a szanálás alatt álló intézmény eszközeinek megvásárlására;
- d) áthidaló intézménynek és vagyonkezelő szervezetnek nyújtott hozzájárulások céljára;
- e) a részvényeseknek vagy hitelezőknek fizetendő kártérítés céljára, amennyiben a 20. cikk (5) bekezdése szerinti értékelést követően nagyobb veszteségeket szenvedtek el, mint amelyek a 20. cikk (16) bekezdése szerinti értékelést követően egy rendes fizetési képességi eljárás keretében történő felszámolás révén keletkeztek volna;
- f) a szanálás alatt álló intézménybe történő befizetés céljára, amennyiben arra egyes hitelezők kötelezettségeinek leírása vagy átalakítása helyett kerül sor, amennyiben a hitelezői feltőkésítési eszközt alkalmazzák, és az a döntés születik, hogy a 27. cikk (5) bekezdésével összhangban egyes hitelezőket kizárnak a belső feltőkésítési mechanizmus hatálya alól;
- g) az a)–f) pontban említett intézkedések bármely kombinációjának céljára.

(2) Az Alap a vagyonértékesítési eszközzel összefüggésben az (1) bekezdésben említett intézkedésekhez a vásárló tekintetében is igénybe vehető.

(3) Az Alap közvetlenül nem vehető igénybe a 2. cikkben említett valamely szervezet veszteségeinek fedezésére, illetve annak feltőkésítésére. Amennyiben az Alap e cikk (1) bekezdésében említett célokra történő igénybevétele közvetetten azt eredményezi, hogy a 2. cikkben említett valamely szervezet veszteségeinek egy része az Alapra hárul, akkor a 27. cikkben említett, az Alap igénybevétele tekintetében irányadó elvek alkalmazandók.

(4) A Testület az (1) bekezdés f) pontjával összhangban nyújtott tőke-hozzájárulást legfeljebb öt évig őrizheti meg.

77. cikk

Az Alap igénybevétele

Az Alap igénybevétele feltétele egy olyan Megállapodás megléte, amelyben a részt vevő tagállamok vállalják, hogy e rendelettel és a 2014/59/EU irányelvvel összhangban nemzeti szinten beszedett hozzájárulásokat az Alapba átutalják, és a Megállapodásban foglalt elvekkel összhangban járnak el.

Ennek megfelelően, amíg az Alap el nem éri a 69. cikkben említett célszintet, de legkésőbb az e cikk alkalmazásának időpontjától számított nyolc év leteltéig a Testület olyan elvek mentén veszi igénybe az Alapot, melyek az Alapnak az egyes részt vevő tagállamokhoz tartozó nemzeti részalapokra való felosztására, valamint az Alap nemzeti részalapjaiba való befizetés céljából nemzeti szinten beszedett különböző források fokozatos összevonására épülnek, a Megállapodásban foglaltak szerint.

78. cikk

A nemzeti finanszírozási rendszerek kölcsönössé tétele a részt nem vevő tagállamokban lévő intézményeket magában foglaló csoportszintű szanálás esetében

Az egyrészt egy vagy több részt vevő tagállamban letelepedett intézményeket, másrészt egy vagy több részt nem vevő tagállamban letelepedett intézményeket magában foglaló csoportszintű szanálás esetében az Alap a 2014/59/EU irányelv 107. cikkének (2)–(5) bekezdésében foglalt rendelkezéseknek megfelelően járul hozzá a csoportszintű szanálás finanszírozásához.

79. cikk

Betétbiztosítási rendszerek alkalmazása a szanálással összefüggésben

(1) A részt vevő tagállamok biztosítják, hogy – amennyiben a Testület szanálási intézkedést hoz, és feltéve, hogy ezen intézkedések biztosítják, hogy a betétesek továbbra is hozzáférnek betéteikhez – az a betétbiztosítási rendszer felel a 2014/59/EU irányelv 109. cikkének (1) és (4) bekezdésében meghatározott összegekért, amelyhez az adott intézmény tartozik.

Felszámolás esetén a szóban forgó betétbiztosítási rendszer a befizetésekkel megegyező összeg erejéig átvállalja a biztosított betéttel rendelkező betétesek jogait és kötelezettségeit.

(2) Azon összeg meghatározása, melynek erejéig a betétbiztosítási rendszert e cikk (1) bekezdésével összhangban felelősség terheli, a 20. cikkben említett feltételek szerint történik.

(3) Mielőtt e cikk (2) bekezdésének megfelelően megállapítaná azt az összeget, amelynek erejéig a betétbiztosítási rendszert felelősség terheli, a Testület az ügy sürgősségét is figyelembe véve konzultál a 2014/49/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 18. pontja értelmében vett érintett kijelölt hatósággal.

(4) Amennyiben valamely szanálás alatt álló intézmény biztosítható betéteit vagyoneértékesítési vagy áthidaló intézményi eszköz révén egy másik szervezetre ruházzák át, a betéteseknek nem lehetnek a 2014/49/EU irányelv szerinti követeléseik a betétbiztosítási rendszerrel szemben a szanálás alatt álló intézménynél levő betéteik azon részével összefüggésben, amelyeket nem ruháztak át, feltéve, hogy az átruházott eszközök összege egyenlő az említett irányelv 6. cikkében megállapított aggregált kártalanítási összeghatárral, vagy meghaladja azt.

(5) Az (1)–(4) bekezdés ellenére, amennyiben a betétbiztosítási rendszer rendelkezésére álló pénzügyi eszközöket azzal összhangban használták fel, és azok ennek következtében a betétbiztosítási rendszer célszintjének kevesebb mint kétharmadára csökkentek, a betétbiztosítási rendszerhez való rendes hozzájárulást úgy kell meghatározni, hogy az lehetővé tegye a célszint hat éven belüli elérését.

A betétbiztosítási rendszert terhelő kötelezettség nem haladhatja meg a 2014/49/EU irányelv 10. cikkének (2) bekezdésében a betétbiztosítási rendszer tekintetében előírt célszint 50 %-át.

A betétbiztosítási rendszer e rendelet szerinti hozzájárulása nem haladhatja meg azokat a veszteségeket, amelyeket rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében végrehajtott felszámolás során szenvedett volna el.

VI. CÍM

EGYÉB RENDELKEZÉSEK

80. cikk

Kiváltságok és mentességek

A Testületre és személyzetére az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez mellékelt, az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló (7.) jegyzőkönyv alkalmazandó.

81. cikk

Nyelvhasználat

- (1) A Testületre az 1. tanácsi rendeletet ⁽¹⁾ kell alkalmazni.
- (2) A Testület nyelvhasználatát érintő belső intézkedésekről a Testület határoz.
- (3) A Testület határozhat arról, melyik hivatalos nyelvet használja, amikor uniós intézményeknek vagy szervezeteknek küld dokumentumokat.
- (4) A Testület minden egyes nemzeti szanálási hatósággal megállapodhat azon nyelvről vagy nyelvekről, amelyeken a nemzeti szanálási hatóságok részére küldendő dokumentumokat készítik, illetve amelyeken az e hatóságoktól érkező dokumentumokat kéri.
- (5) A Testület működéséhez szükséges fordítói szolgáltatásokat az Európai Unió Szerveinek Fordítóközpontja biztosítja.

82. cikk

Személyzet

- (1) A Testület személyzetére a személyzeti szabályzat, az alkalmazási feltételek, valamint az Unió intézményei által az említett szabályzat, illetve feltételek alkalmazása céljából közösen elfogadott szabályok alkalmazandók.

Az első albekezdéstől eltérve az elnök, az alelnök és a 43. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett testületi tagok, akik javadalmazás és nyugdíjkorhatár tekintetében azonos elbírálás alá esnek a Bíróság alelnöki, bírói és hivatalvezetői tisztséget viselő tisztviselőivel, a 422/67/EGK, 5/67/Euratom tanácsi rendeletben ⁽²⁾ meghatározottak szerint, így rájuk nem vonatkozik a nyugdíjazási korhatár. Az e rendeletben vagy a 422/67/EGK, 5/67/Euratom rendeletben nem szabályozott kérdések tekintetében analógia útján a személyzeti szabályzat és az alkalmazási feltételek alkalmazandók.

- (2) A Testület – a Bizottsággal egyetértésben – elfogadja a szükséges végrehajtási intézkedéseket a személyzeti szabályzat 110. cikkében meghatározott előírásokkal összhangban.
- (3) Személyzete tekintetében a Testület gyakorolja a személyzeti szabályzat által a kinevezésre jogosult hatóságra ruházott hatáskört, valamint az alkalmazási feltételek által a szerződéskötésre jogosult hatóságra ruházott hatáskört.

83. cikk

Személyzetcsere

- (1) A Testület kirendelt nemzeti szakértőket vagy egyéb, nem a Testület alkalmazásában lévő személyzetet is foglalkoztathat.
- (2) A Testület plenáris testülete elfogadja a nemzeti szanálási hatóságoktól érkező alkalmazottak hatóságok közötti, illetve a hatóságok és a Testület közötti cseréjére és kirendelésére vonatkozó szabályok meghatározásáról szóló megfelelő határozatokat.

⁽¹⁾ A Tanács 1. rendelete az Európai Gazdasági Közösség által használt nyelvek meghatározásáról (HL L 17., 1958.10.6., 385. o., magyar nyelvű különkiadás, 1. fejezet, 1. kötet, 3. o.).

⁽²⁾ A Tanács 1967. július 25-i 422/67/EGK, 5/67/Euratom rendelete a Bizottság elnökének és tagjainak, a Bíróság elnökének, bíráinak, főtanácsnokainak és hivatalvezetőjének, valamint a Törvényszék elnökének, tagjainak és hivatalvezetőjének, továbbá az Európai Unió Közszerződési Törvényszéke elnökének, tagjainak és hivatalvezetőjének járandóságairól (HL L 187., 1967.8.8., 1. o.).

(3) A Testület saját alkalmazottaiból és a nemzeti szanálási hatóságok alkalmazottaiból álló belső szanálási csoportokat hozhat létre, amelyekben adott esetben megfigyelőként részt vehetnek részt nem vevő tagállamok szanálási hatóságai személyzetének tagjai is.

(4) Amennyiben a Testület az e cikk (3) bekezdésében foglaltak szerint belső szanálási csoportokat hoz létre, e csoportokhoz saját alkalmazottaiból koordinátorokat nevez ki. Az 51. cikk (3) bekezdésével összhangban a koordinátorok megfigyelőként meghívhatóak a Testület ügyvezetői testületének üléseire, amelyeken az érintett tagállamok által kinevezett tagok az 53. cikk (3) és (4) bekezdésével összhangban vesznek részt.

84. cikk

Belső bizottságok

A Testület belső bizottságokat hozhat létre, hogy tanácsadást és útmutatást biztosítsanak számára az e rendelet szerinti feladatkörei ellátásával kapcsolatban.

85. cikk

Fellebbviteli testület

(1) A Testület fellebbviteli testületet hoz létre a (3) bekezdéssel összhangban benyújtott fellebbezések elbírálására.

(2) A fellebbviteli testület öt nagyra becsült személyből áll, akik valamely tagállamból származnak, és banki területen vagy más pénzügyi szolgáltatások területén kellően magas szinten szerzett igazolt szaktudással és szakmai gyakorlattal – többek közt szanálási ismeretekkel – rendelkeznek, akik nem tartoznak a Testület, a szanálási hatóságok vagy egyéb olyan nemzeti vagy uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek jelenlegi alkalmazottai közé, amelyek részt vesznek a Testület által az e rendelettel rá ruházott feladatok végrehajtásában. A fellebbviteli testületnek elegendő forrásokkal és szakértelemmel kell rendelkeznie ahhoz, hogy jogi szaktanácsadást biztosítson a Testület hatáskörének gyakorlásával kapcsolatban. A fellebbviteli testület tagjait és két pótagját a Testület az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett nyilvános pályázati felhívást követően öt évre nevezi ki, mely hivatali idő egy alkalommal meghosszabbítható. A fellebbviteli testület tagjait semmilyen utasítás nem kötheti.

(3) Bármely természetes vagy jogi személy – a szanálási hatóságokat is ideértve – fellebbezhet a Testület által hozott, a 10. cikk (10) bekezdésében, a 11. cikkben, a 12. cikk (1) bekezdésében, a 38–41. cikkekben, a 65. cikk (3) bekezdésében, a 71. cikkben és a 90. cikk (3) bekezdésében említett, neki címzett vagy őt közvetlenül és személyében érintő határozatok ellen.

A fellebbezést indokolással együtt írásban kell eljuttatni a fellebbviteli testülethez, attól a naptól számított hat héten belül, amelyen az érintett személyt értesítették a szóban forgó határozatról, vagy – ha értesítésre nem került sor – attól a naptól számított hat héten belül, amikor a határozat az érintett személy tudomására jutott.

(4) A fellebbviteli testület a benyújtástól számított egy hónapon belül határoz a fellebbezésről.

A fellebbviteli testület öt tagjából legalább három tag alkotta többség útján hozza meg határozatát.

(5) A fellebbviteli testület tagjai függetlenül, a közérdeknek megfelelően járnak el. E célból nyilvános kötelezettségvállalási nyilatkozatot tesznek, továbbá nyilvános nyilatkozatot tesznek érdekeltségeikről, megjelölve azon közvetlen vagy közvetett érdekeltségeiket, amelyek úgy tekinthetők, hogy függetlenségüket befolyásolhatják, illetve nyilatkozva ezek hiányáról.

(6) Az (3) bekezdésben foglaltaknak megfelelően beadott fellebbezésnek nincs halasztó hatálya.

A fellebbviteli testület azonban a kifogásolt határozat alkalmazását felfüggesztheti, ha megítélése szerint a körülmények ezt megkövetelik.

(7) Ha a fellebbezés elfogadható, a fellebbviteli testület megvizsgálja, hogy megalapozott-e. A fellebbviteli testület felkéri a fellebbezési eljárás feleit, hogy az általa kibocsátott értesítésekről vagy a fellebbezési eljárás többi fele által tett nyilatkozatokról meghatározott határidőn belül nyújtsák be észrevételeiket. A fellebbezési eljárásban a felek jogosultak álláspontjukat szóban előadni.

(8) A fellebbviteli testület megerősítheti a Testület által hozott határozatot vagy a Testülethez utalhatja az ügyet. A fellebbviteli testület határozata a Testületre nézve kötelező, így az érintett ügyben módosított határozatot kell elfogadnia.

(9) A fellebbviteli testület határozatait indokolással látja el, és azokról értesíti a feleket.

(10) A fellebbviteli testület elfogadja és közzéteszi eljárási szabályzatát.

86. cikk

Kereset benyújtása a Bírósághoz

(1) A fellebbviteli testület határozatai, illetőleg – ha a fellebbviteli testület nem jogosult jogorvoslatot gyakorolni – a Testület határozatai az EUMSZ 263. cikkével összhangban indított keresettel megtámadhatók a Bíróság előtt.

(2) A tagállamok és az uniós intézmények, valamint bármely természetes vagy jogi személy az EUMSZ 263. cikkével összhangban keresetet indíthatnak a Bíróságnál a Testület határozatai ellen.

(3) Abban az esetben, ha a Testület köteles eljárni és elmulasztja a döntéshozatalt, az EUMSZ 265. cikkével összhangban mulasztás miatti kereset indítható a Bíróságnál.

(4) A Testület meghozza a Bíróság ítéletének betartásához szükséges intézkedéseket.

87. cikk

A Testület felelőssége

(1) A Testület szerződéses felelősségét a szóban forgó szerződésre vonatkozó jogszabályok szabályozzák.

(2) A Testület által megkötött szerződésekben szereplő választott bírósági kikötés alapján a keletkező jogviták elbírálása a Bíróság rendelkezik hatáskörrel.

(3) A szerződésen kívüli felelősséget illetően a Testület a tagállami állami hatóságok kötelezettségeire vonatkozó jogszabályok közös általános elvei alapján megtéríti az általa vagy személyzete által kötelezettségeik, különösen szanálási feladataik teljesítése során – ideértve a külföldi szanálási eljárásokat támogató intézkedéseiket és mulasztásaikat is – okozott károkat.

(4) A Testület kártalanítja a nemzeti szanálási hatóságot azon kártérítésért, amelynek megfizetésére nemzeti bíróság kötelezte, illetve amelyek kifizetésére a Testülettel egyetértésben peren kívüli egyezségnek megfelelően kötelezettséget vállalt, és amely a szóban forgó nemzeti szanálási hatóság által a 7. cikk (2) bekezdésében említett szervezetekre és csoportokra, a 7. cikk (4) bekezdésének b) pontjában és (5) bekezdésében említett szervezetekre és csoportokra vonatkozó bármely e rendelet szerinti vagy a 7. cikk (3) bekezdésének második albekezdése szerinti szanálási eljárás során végrehajtott intézkedések vagy mulasztások következménye. Ez a kötelezettség nem áll fenn, ha az említett intézkedés vagy mulasztás e rendeletet, valamely más uniós jogi rendelkezést, illetve a Testület, a Tanács vagy a Bizottság valamely határozatát megsértette, és azt szándékosan, illetve nyilvánvaló és súlyos mérlegelési hiba következtében követték el.

(5) A Bíróság hatáskörrel rendelkezik a (3) és (4) bekezdéshez kapcsolódó bármely vita eldöntésére. A szerződésen kívüli felelősségből eredő ügyekben az eljárás megindításának joga az alapul szolgáló esemény felmerülésétől számított öt év alatt évül el.

(6) A Testület személyzetének a Testülettel szembeni személyes felelősségét a rájuk alkalmazandó személyzeti szabályzatban vagy alkalmazási feltételekben megállapított rendelkezések szabályozzák.

88. cikk

Szakmai titoktartás és információcsere

(1) A Testület tagjaira, alelnökére, a Testület 43. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett tagjaira, a Testület személyzetére és a részt vevő tagállamok által kicserélt vagy kirendelt, szanálási tevékenységeket folytató személyzetre – megbízatásuk lejártát követően is – az EUMSZ 339. cikkében és az uniós jogszabályok vonatkozó rendelkezéseiben előírt szakmai titoktartási követelmények alkalmazandók. Ennek megfelelően tilos a szakmai tevékenységeik során vagy illetékes hatóságoktól vagy szanálási hatóságoktól e rendelet szerinti funkcióik kapcsán tudomásukra jutott bizalmas információkat bármely személy vagy hatóság tudomására hozniuk, kivéve, ha ez az e rendelet szerinti funkcióik gyakorlása keretében vagy olyan összefoglaló vagy összegzett formában történik, amely alapján a 2. cikkben említett szervezetek nem azonosíthatók, továbbá kivéve azt az esetet, ha rendelkeznek az információt nyújtó hatóság, illetve szervezet kifejezett és előzetes hozzájárulásával.

A szakmai titoktartás követelményeinek hatálya alá tartozó információk nem hozhatók más köz- vagy magánszervezet tudomására, kivéve, ha azok közlése bírósági eljárás keretében válik szükségessé.

Ezek a követelmények azokra a potenciális vásárlókra is alkalmazandók, akikkel az adott szervezet 13. cikk (3) bekezdésének megfelelő szanálásának előkészítése érdekében vették fel a kapcsolatot.

(2) A Testület biztosítja, hogy azokra a személyekre – ideértve a Testület köztisztviselőit és az általa meghatalmazott egyéb személyeket, vagy a nemzeti szanálási hatóságok által a helyszíni vizsgálatok végzésére kinevezett személyeket –, akik feladatai ellátásával összefüggésben közvetlenül vagy közvetett módon, állandó jelleggel vagy alkalmasszerűen bármilyen szolgáltatást nyújtanak, az (1) bekezdésben leírtakkal azonos szakmai titoktartási követelmény vonatkozzon.

(3) Az (1) bekezdésben említett szakmai titoktartási követelmény azokra a megfigyelőkre is vonatkozik, akik részt vesznek a Testület ülésein, valamint a részt nem vevő tagállamok azon megfigyelőire is, akik a 83. cikk (3) bekezdésének megfelelően részt vesznek a belső szanálási csoportok munkájában.

(4) A Testület megteszi a szükséges intézkedéseket a bizalmas információk biztonságos kezelésének és feldolgozásának biztosítására.

(5) Bármilyen információ nyilvánosságra hozatala előtt a Testület meggyőződik arról, hogy abban ne szerepeljenek bizalmas információk, különösen annak értékelésével, hogy az információ nyilvánosságra hozatala milyen hatást gyakorolhat a közérdekre pénzügyi, monetáris vagy gazdaságpolitikai szempontból, a természetes és jogi személyek üzleti érdekeire, illetve az ellenőrzések céljára, valamint a vizsgálatokra és könyvvizsgálatokra. Biztosítani kell, hogy az információ nyilvánosságra hozatalának hatásait vizsgáló eljárás keretében külön értékeljék a 7. és 7a. cikkben említett szanálási tervek tartalmának és részleteinek, a 1. cikk értelmében elvégzett értékelések eredményeinek vagy a 18. cikkben említett szanálási rendszernek a közzétételével járó hatásokat.

(6) Ez a cikk nem gátolja a Testületet, a Tanácsot, a Bizottságot, az EKB-t, a nemzeti szanálási hatóságokat vagy a nemzeti illetékes hatóságokat – ideértve azok alkalmazottait és szakértőit is – abban, hogy szanálási intézkedés tervezése vagy végrehajtása céljából információkat osszanak meg egymással és az illetékes minisztériumokkal, a központi bankokkal, a betétbiztosítási rendszerekkel, a befektetővédelmi rendszerekkel, a rendes fizetéseképtelenségi eljárásokért felelős hatóságokkal, a részt nem vevő tagállamok szanálási és illetékes hatóságaival, az EBH-val, vagy a 33. cikkre is figyelemmel, a szanálási hatóságok feladataival megegyező feladatokat ellátó harmadik országbeli hatóságokkal, vagy a szigorú titoktartási követelményeket betartva egy potenciális vásárlóval.

89. cikk

Adatvédelem

Ez a rendelet nem érinti a tagállamoknak a személyes adatok feldolgozása tekintetében a 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ alapján fennálló, sem a Testületnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak a feladatai ellátása során végrehajtott személyesadat-feldolgozás tekintetében a 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ alapján fennálló kötelezettségeit.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1995. október 24-i 95/46/EK irányelve a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 281., 1995.11.23., 31. o., magyar nyelvű különkiadás, 13. fejezet, 15. kötet, 355. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2000. december 18-i 45/2001/EK rendelete a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o., magyar nyelvű különkiadás, 13. fejezet, 26. kötet, 102. o.).

90. cikk

Hozzáférés a dokumentumokhoz

- (1) A Testület birtokában lévő dokumentumokra az 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽¹⁾ kell alkalmazni.
- (2) A Testület az első ülésétől számított hat hónapon belül elfogadja az 1049/2001/EK rendelet alkalmazására vonatkozó gyakorlati intézkedéseket.
- (3) A Testület által az 1049/2001/EK rendelet 8. cikke értelmében hozott határozatok tárgyában panasz nyújtható be az európai ombudsmanhoz vagy az e rendelet 85. cikkében említett fellebbviteli testületnek megfelelő módon benyújtott fellebbezést követően eljárás indítható a Bíróság előtt az EUMSZ 228., illetve 263. cikkében megállapított feltételekkel összhangban.
- (4) Azok a személyek, akikre a Testület határozatai vonatkoznak, jogosultak arra, hogy betekintsenek a Testület ügyirataiba, figyelemmel a más személyek üzleti titkainak védelméhez fűződő jogos érdekek tiszteletben tartására is. Az ügyiratba való betekintés joga nem terjed ki a bizalmas információkra és a Testület belső előkészítő dokumentumaira.

91. cikk

A minősített adatokra és a nem minősített érzékeny adatokra vonatkozó biztonsági szabályok

A Testület alkalmazza az EU-minősített adatok és a nem minősített érzékeny adatok védelmét szolgáló, a 2001/844/EK, ESZAK, Euratom biztonsági határozat ⁽²⁾ mellékletében rögzített biztonsági szabályokat. A biztonsági elvek alkalmazása magában foglalja az ezen információk cseréjére, feldolgozására és tárolására vonatkozó rendelkezéseket.

92. cikk

Számvevőszék

- (1) A Számvevőszék a minden év április 1-jével kezdődő 12 hónapos időszak vonatkozásában különjelentést készít
- (2) Minden jelentésben vizsgálni kell a következőket:
- a) kellő figyelmet fordítottak-e az Alap igénybevétele során a gazdaságosság, a hatékonyság és eredményesség szempontjaira, különösen annak szükségességére, hogy minimálisra csökkentsék az Alap igénybevételeit;
 - b) az Alapból nyújtott támogatás értékelése hatékony és szigorú volt-e.
- (3) Minden (1) bekezdés szerinti jelentésnek a tárgyát képező időszak végétől számított hat hónapon belül el kell készülnie.
- (4) A Testület által a 63. cikkel összhangban elkészített végleges elszámolás vizsgálatát követően a Számvevőszék minden pénzügyi év után december 1-jéig jelentésben foglalja össze a megállapításait. A Számvevőszék jelentésében kitér különösen a Testület, a Tanács és a Bizottság e rendelet szerinti feladatai teljesítésének következtében felmerülő minden függő kötelezettségére (akár a Testület, akár a Tanács, akár a Bizottság tekintetében, akár máskülönben).
- (5) Az Európai Parlament és a Tanács kérheti, hogy a Számvevőszék vizsgáljon meg minden egyéb, az EUMSZ 287. cikkének (4) bekezdésében foglalt hatáskörbe tartozó, kapcsolódó ügyet.
- (6) Az (1) és (4) bekezdésben említett jelentéseket meg kell küldeni a Testületnek, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak, és haladéktalanul nyilvánosságra kell hozni őket.
- (7) A Bizottság az (1) bekezdés szerinti valamennyi jelentés közzétételétől számított két hónapon belül részletes írásos választ ad ki, melyet nyilvánosságra is hoz.

A Testület, a Tanács és a Bizottság a (4) bekezdés szerinti valamennyi jelentés közzétételétől számított két hónapon belül külön-külön részletes írásos választ ad ki, melyet nyilvánosságra is hoznak.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2001. május 30-i 1049/2001/EK rendelete az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésekről (HL L 145., 2001.5.31., 43. o., magyar nyelvű különkiadás, 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.).

⁽²⁾ A Bizottság 2001. november 29-i 2001/844/EK, ESZAK, Euratom határozata eljárási szabályzatának módosításáról (HL L 317., 2001.12.3., 1. o., magyar nyelvű különkiadás, 1. fejezet, 3. kötet, 353. o.).

(8) A Számvevőszék hatáskörrel rendelkezik arra, hogy a Testülettől, a Tanácstól és a Bizottságtól megszerezzen minden olyan információt, amely az e cikk által ráruházott feladatainak teljesítéséhez szükséges. A Testület, a Tanács és a Bizottság minden megkért releváns információt rendelkezésre bocsát a Számvevőszék által megadott időkereteken belül.

IV. RÉSZ

VÉGREHAJTÁSI HATÁSKÖRÖK ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

93. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit e cikk határozza meg.

(2) A 19. cikk (8) bekezdésében, a 65. cikk (5) bekezdésében, a 69. cikk (5) bekezdésében, a 71. cikk (3) bekezdésében és a 75. cikk (4) bekezdésében említett felhatalmazás a 99. cikkben említett vonatkozó időpontoktól kezdődő határozatlan időtartamra szól.

(3) A Bizottság biztosítja az e rendelet, illetve a 2014/59/EU irányelv alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok következtetésességét.

(4) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 19. cikk (8) bekezdésében, a 65. cikk (5) bekezdésében, a 69. cikk (5) bekezdésében, a 71. cikk (3) bekezdésében és a 75. cikk (4) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 19. cikk (8) bekezdése, a 65. cikk (5) bekezdése, a 69. cikk (5) bekezdése, a 71. cikk (3) bekezdése, valamint a 75. cikk (4) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az értesítést követő három hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt kifogást a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen, vagy ha az Európai Parlament és a Tanács az időtartam leteltét megelőzően egyaránt arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem emel kifogást. Ezen időtartam az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére három hónappal meghosszabbodik.

(7) A Bizottság nem fogad el felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat amennyiben az Európai Parlament rendelkezésére álló ellenőrzési idő a hosszabbítással együtt is öt hónap alá csökken a szünet miatt.

94. cikk

Felülvizsgálat

(1) A Bizottság 2018. december 31-ig, majd ezt követően háromévente jelentést tesz közzé e rendelet alkalmazásáról, különös tekintettel a belső piac zavartalan működésére gyakorolt potenciális hatás nyomon követésére. E jelentés értékeli az alábbiakat:

a) az Egységes Szanálási Mechanizmus működését, költséghatékonyságát és szanálási tevékenységeinek hatását az Unió egészének érdekeire és a pénzügyi szolgáltatások egységes piacának koherenciájára és integritására – ezen belül a mechanizmus esetleges hatását az Unión belüli nemzeti bankrendszerek struktúrára, összevetve a más bankrendszerekre gyakorolt hatásokkal –, továbbá az egységes szanálási mechanizmuson belül, az Egységes Szanálási Mechanizmus és az egységes felügyeleti mechanizmus között, valamint az egységes szanálási mechanizmus, a nemzeti szanálási hatóságok, az illetékes hatóságok és a részt nem vevő tagállamok szanálási hatóságai közötti együttműködés és információcsere kereteinek hatékonyságát és különösen azt értékeli, hogy:

- i. szükséges-e, hogy az e rendelet által a Testület, a Tanács és a Bizottság számára kijelölt feladatokat kizárólag egy független uniós intézmény lássa el, és ha igen, szükség van-e a vonatkozó rendelkezések bárminemű módosítására, ideértve az elsődleges joganyag módosítását is;
- ii. megfelelő-e az egységes szanálási mechanizmus, az egységes felügyeleti mechanizmus, az Európai Rendszerkockázati Testület (ERKT), az EBH, az Európai Értékpapír-piaci Hatóság (ESMA), az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyudj-díj-hatóság (EIOPA) és a Pénzügyi Felügyelet Európai Rendszere (ESFS) részét képező többi hatóság közötti együttműködés;

- iii. a 75. cikk szerinti befektetési portfólió megbízható és diverzifikált eszközökből áll-e;
 - iv. megszűnt-e az államadósság és a banki kockázatok közötti kapcsolat;
 - v. megfelelő-e az irányítási mechanizmusok, ideértve a Testületen belüli feladatmegosztást és a Testület szavazási összetételét mind az ügyvezetői, mind a plenáris testület tekintetében, valamint a Testület Bizottsággal és Tanáccsal fenntartott kapcsolatait;
 - vi. megfelelő-e az Alap célszintjének megállapításához használt referenciaérték és különösen, hogy a biztosított betétek vagy az összesített kötelezettségek jelentenék-e a megfelelőbb alapot, továbbá hogy meg kell-e szabni egy abszolút minimumösszeget az Alap számára az Alapnak szánt pénzeszközök beáramlásában jelentkező volatilitás kiküszöbölése, valamint az Alap finanszírozása tartós stabilitásának és megfelelő mértékének biztosítása érdekében;
 - vii. szükséges-e az Alap számára megállapított célszint és a hozzájárulások mértékének megváltoztatása az Unión belüli egyenlő feltételek biztosítása érdekében;
- b) a függetlenségre és az elszámoltathatóságra vonatkozó rendelkezések hatékonyságát;
- c) a Testület és az EBH közötti együttműködést;
- d) a Testület és a részt nem vevő tagállamok nemzeti szanálási hatóságai közötti együttműködést, valamint az Egységes Szanálási Mechanizmus e tagállamokra gyakorolt hatását, továbbá a Testület és a 2014/59/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 90. pontjában meghatározott érintett harmadik országbeli hatóságok közötti együttműködést;
- e) a csődbe jutott intézmények vonatkozásában lefolytatott fizetéseképtelenségi eljárások harmonizációját célzó intézkedések szükségességét.
- (2) A jelentést a Bizottság benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A Bizottság szükség szerint kísérő javaslatokat terjeszt elő.
- (3) A 2014/59/EU irányelv felülvizsgálatakor a Bizottságnak adott esetben e rendeletet is felül kell vizsgálnia.

95. cikk

Az 1093/2010/EU rendelet módosítása

Az 1093/2010/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. A 4. cikk 2. pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„(2) »illetékes hatóság«:

- i. az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 40. pontjában meghatározott illetékes hatóságok – ideértve az Európai Központi Bankot az 1024/2013/EU rendeletben rá ruházott feladatokhoz kapcsolódó ügyek tekintetében –, a 2007/64/EK irányelvben meghatározott illetékes hatóságok, valamint a 2009/110/EK irányelvben említett illetékes hatóságok;
- ii. a 2002/65/EK és a 2005/60/EK irányelv tekintetében azon hatáskörrel rendelkező hatóságok, amelyek biztosítják, hogy a hitelintézetek és pénzügyi vállalkozások megfeleljenek ezen irányelvek előírásainak;
- iii. a betétbiztosítási rendszerek tekintetében a 2014/49/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek (*) megfelelően a betétbiztosítási rendszereket működtető szervek, vagy amennyiben a betétbiztosítási rendszert egy magántulajdonban álló vállalkozás működteti, az említett irányelvnek megfelelően az e rendszereket felügyelő hatóság; továbbá
- iv. a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (**) és a 806/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (***) tekintetében, a 2014/59/EU irányelv 3. cikkében meghatározott szanálási hatóságok, a 806/2014/EU rendelet által létrehozott Egységes Szanálási Testület, valamint a Tanács és a Bizottság olyan esetekben, amikor a 806/2014/EU rendelet 18. cikke szerinti intézkedéseket hajtanak végre, kivéve azokat az eseteket, amikor mérlegelési jogkörüket gyakorolják vagy szakpolitikai döntéseket hoznak.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2014. április 16-i 2014/49/EU irányelve a betétbiztosítási rendszerekről (HL L 173., 2014.6.12., 149. o.).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács 2014. május 15-i 2014/59/EU irányelve a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

(***) Az Európai Parlament és a Tanács 2014. július 15-i 806/2014/EU rendelete a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Bankszanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 225., 2014.7.30., 1. o.);

2. A 25. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A Hatóság az eredmények hatékonyságának és konzisztenciájának erősítése érdekében az információcseréről és a(z) 806/2014/EU rendeletben említett Testület és az egységes szanálási mechanizmusban részt nem vevő tagállamok nemzeti szanálási hatóságainak a határokon átnyúló tevékenységű csoportok szanálása terén végzett közös tevékenységeiről partneri felülvizsgálatokat szervezhet és végezhet. E célból a Hatóság az objektív értékelést és összehasonlítást lehetővé tevő módszereket dolgoz ki.”

3. A 40. cikk (6) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„A 2014/59/EU irányelv alkalmazási körében eljárva az Egységes Szanálási Testület elnöke a felügyeleti tanácsban megfigyelői státusszal rendelkezik.”

96. cikk

A nemzeti szanálásfinanszírozási rendszerek felváltása

Az e rendelet 99. cikkének (2) és (6) bekezdésében említett alkalmazási időponttól kezdve az Alap a részt vevő tagállamok szanálásfinanszírozási rendszerének tekintendő a 2014/59/EU irányelv 99–109. cikke értelmében.

97. cikk

Székhely-megállapodás és működési feltételek

(1) A Testületnek a székhelye szerinti tagállamban történő elhelyezéséhez szükséges és a szóban forgó tagállam által rendelkezésre bocsátandó létesítményekre vonatkozó rendelkezéseket, továbbá a Testület elnökére, a Testület plenáris testületének tagjaira, a Testület személyi állományára és családtagjaira az említett tagállamban alkalmazandó konkrét szabályokat a Testület és az említett tagállam által – a plenáris testület jóváhagyását követően és legkésőbb 2016. augusztus 20-ig megkötött székhely-megállapodás rögzíti.

(2) A Testület székhelyének otthont adó tagállam a lehető legjobb körülményeket biztosítja a Testület megfelelő működéséhez, ideértve a többnyelvű, európai szemléletű iskoláztatás lehetőségét és a megfelelő közlekedési kapcsolatokat is.

98. cikk

A Testület tevékenységeinek megkezdése

(1) A Testület 2015. január 1-jén válik teljes mértékben működőképessé.

(2) A Testület létrehozásáért és kezdeti működéséért a Bizottság felelős mindaddig, amíg az előbbi nem rendelkezik a saját költségvetésének végrehajtásához szükséges operatív kapacitással. E célból:

- a) mindaddig, amíg az elnök a Tanács általi, az 56. cikkel összhangban történő kinevezését követően el nem foglalja hivatalát, a rá ruházott elnöki feladatkört – ideiglenes elnöki minőségben – a Bizottság egy tisztviselője gyakorolhatja;
- b) az 50. cikk (1) bekezdésének l) pontjától eltérve és az 50. cikk (3) bekezdésében említett határozat elfogadásáig az ideiglenes elnök gyakorolja a kinevezési hatásköröket;
- c) a Bizottság segítséget nyújthat a Testületnek, különösen azáltal, hogy bizottsági tisztviselőket bocsát rendelkezésre az ideiglenes elnök vagy az elnök felelősségi körébe tartozó tevékenységek végrehajtására;

(3) Az ideiglenes elnök engedélyezhet minden, a Testület költségvetésében rögzített előirányzatok által fedezett kifizetést, és szerződéseket köthet, ideértve a személyzettel kapcsolatos munkaszerződéseket is.

99. cikk

Hatálybalépés

(1) Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

(2) A (3)–(5) bekezdésekben foglalt kivételektől eltekintve ez a rendelet 2016. január 1-jétől alkalmazandó.

(3) Az e cikk (2) bekezdésétől eltérve, 2015. január 1-jétől alkalmazandók a Testület arra vonatkozó hatáskörével kapcsolatos rendelkezések, hogy a 8. és a 9. cikk és minden további kapcsolódó rendelkezés értelmében tájékoztatást kérjen a nemzeti szanálási hatóságoktól és velük együttműködjön a szanálási tervezés kidolgozása céljából.

(4) Az e cikk (2) bekezdésétől eltérve, az 1–4. cikk, a 6., 30., a 42–48. és a 49. cikk, az 50. cikk (1) bekezdésének a), b) és g)–p) pontja, az 50. cikk (3) bekezdése, az 51. cikk, az 52. cikk (1) és (4) bekezdése, az 53. cikk (1) és (2) bekezdése, az 56–59. cikk, a 61–66. cikk, a 80–84. cikk, a 87–95. cikk, valamint a 97. és a 98. cikk 2014. augusztus 19-től kezdődően alkalmazandó.

(5) Az e cikk (2) bekezdésétől eltérve, 2014. november 1-jétől alkalmazandó a 69. cikk (5) bekezdése, a 70. cikk (6) és (7) bekezdése és a 71. cikk (3) bekezdése, melyek a Tanácsot végrehajtási aktusok elfogadására, a Bizottságot pedig felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására hatalmazzák fel.

(6) A Testület 2015. január 1-jétől a plenáris testületének jóváhagyását követően havonta jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak arról, hogy teljesültek-e a hozzájárulások Alapba történő átutalásának feltételei.

2015. december 1-jétől kezdődően minden olyan esetben, ha a havi jelentés szerint a hozzájárulások Alapba történő átutalásának feltételei nem teljesültek, a (2) bekezdésben említett rendelkezések alkalmazását egy hónappal elhalasztják. Ennek a hónapnak a végén a Testület egy további jelentést nyújt be.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2014. július 15-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök
M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök
S. GOZI
